DANSKE STUDENTERS ROKLUB

ÅRBOG FOR 1966

DANSK STUDENTERRONING GENNEM 100 ÅR

LØVENS KEMISKE FABRIK
KØBENHAVN

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

AKADEMISK OG POLYTEKNISK ROKLUB

PROTEKTOR: HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK IX

Årbog for 1966

I anledning af Dansk Studenterronings 100-års jubilæum vil jeg gerne bringe en hjertelig hilsen til studenterroerne.

Jeg mindes med glæde de mange timer, jeg selv som aktiv roer har tilbragt i Danske Studenters Roklub, og det er mit håb at jubilæumsfestlighederne må bidrage til, at endnu flere studenter vil få lyst til at søge styrke og velvære gennem rosporten.

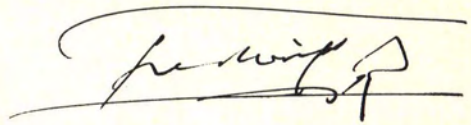

Dansk studenterroning 1867-1967

I efteråret 1867 rundsendtes blandt medicinske kandidater og studenter i København et opråb sammen med et trykt blad af »Illustreret Tidende«, en artikel med overskriften »Roning«, som fandtes i et af bladets numre fra juli 1867.

Det pågældende opråb opfordrede de medicinske kandidater og studerende, som dertil, som det hed, måtte føle alvorlig lyst, til at sammentræde til anskaffelse af een eller hvis tilslutningen skulle blive så stærk, endnu en robåd.

Dette opråb, der var undertegnet af to medicinske studerende, W. M. Schou og J. Risom, var den første spæde spire til Dansk Studenterroning. Opråbet resulterede i dannelsen af Medicinernes Roklub.

I rækkefølge fulgte dannelsen af Juristernes, Studentersamfundets, Studenterforeningens og Akademisk Roklub, der med den i april måned 1887 stiftede Polyteknisk Roklub, i 1917 blev sammenlagt til Danske Studenters Roklub.

I 100-året for Dansk Studenterroning og halvthundred-året for Danske Studenters Roklub bringer jeg på studenterroernes vegne en hjertelig tak og hyldest til de fremsynede mænd, der uegennyttigt i disse mange år har båret Dansk Studenterroning frem til den position, den har idag.

Alle vi, der nu nyder godt af fortidens indsats, bøjer os i dag i dyb taknemlighed og glæde over at være med til at eje og videreføre Dansk Studenterronings stolte traditioner.

København i marts 1967.

Børge Boesen
formand.

De akademiske roklubber

De akademiske roklubbers tidlige historie er beskrevet i den store jubilæumsbog DSR udgav i anledning af 75 års jubilæet i 1942. Det er ikke meningen her at fremkomme med et resumé af denne kun 25 år gamle bog. Dette ville også være uretfærdigt, thi et resumé ville let få karakter af en opremsning af historiske fakta, der – foruden tristheden heri – ikke ville kunne give et retfærdigt indtryk af jubilæumsbogen fra 1942, der optræder som en helhed; en læseværdig bog for tilhængere af rosporten. DSR har været fremsynet nok til at sikre sig et formodentligt tilstrækkeligt oplag af bogen.

Det er dog ikke meningen, at 100-års jubilæet rent historisk skal klares ved kun at henvise til denne bog, og jeg har valgt i denne gennemgang af de første 75 år af DSRs historie, kun at omtale enkelte begivenheder. Begivenheder, der enten er af særlig interesse, eller begivenheder, der danner basis for traditioner, der i dag videreføres i DSR.

På siderne 25–46 har Dan Nielsen berettet om årene 1942–66.

Eivind Sieverts, der har redigeret DSR's årbog i ca. 25 år, har på siderne 105–109 bragt gamle minder frem og har berettet om en langtur i 1923.

Bent Rasmussen

De akademiske roklubbers historie 1867-1942

I 1966 kunne to danske roklubber fejre 100-års jubilæum, idet både Kvik og K.R. kan føre deres historie tilbage til året 1866.

I året 1867 blev initiativet taget til dannelsen af den første danske akademiske roklub, da nogle medicinske studerende dannede et slags aktieselskab, hvor den indskudte kapital skulle benyttes til indkøb af en 6-åres inrigger med faste sæder. Tilslutningen blev endda så stor, at man straks kunne bestille to både. Roklubben fik navnet »Medicinernes Roforening«, og de minder vi i dag har fra denne forening, er nogle af de ældste idrætspræmier, der eksisterer her i landet, nemlig to sølvpokaler vundet i 1868; den ældste endda vundet i en international kaproning i Hälsingborg den 14. juli 1868.

Indgangen til Engelbrechts Badeanstalt fra Strandpromenaden. Træskuret længst til højre er Medicinernes Roklubs bådehus

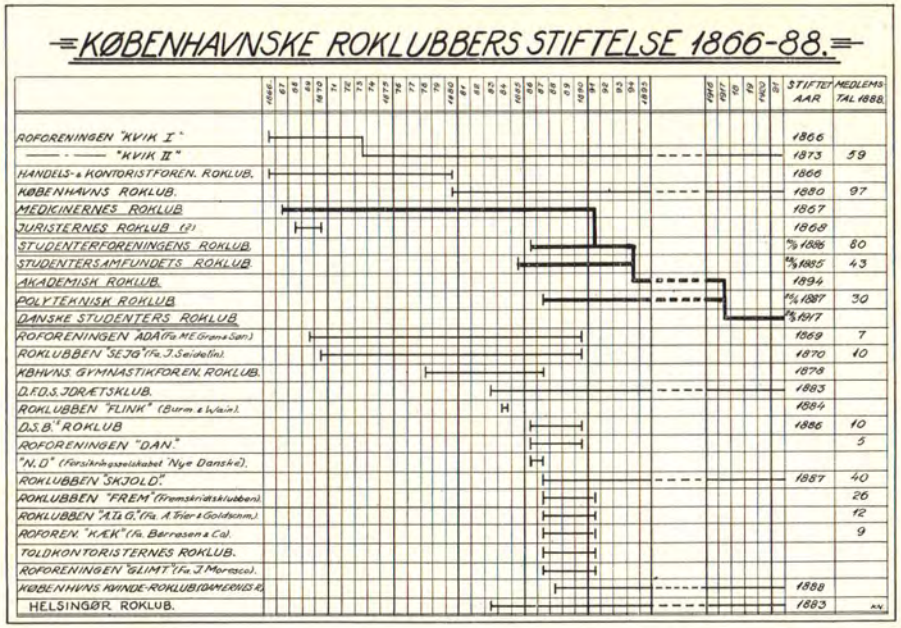

Allerede i 1868 opstod en ny akademisk roklub, nemlig »Juristernes Roforening«. Denne klub blev dog allerede opløst i 1871.

Som det fremgår af oversigten myldrede roklubberne op omkring 1886. Provinsklubberne er ikke medtaget, men den første af disse blev stiftet i 1883, og indtil 1888 var der stiftet 13 provinsklubber.

Betegnende for de ældste roklubber er, at de havde meget små medlemstal. Det var enten kolleger på en arbejdsplads, der sluttede sig sammen om en robåd, eller politiske foreninger, der stod bag.

De næste skud på stammen af akademiske roklubber blev »Studentersamfundets Roklub« stiftet i 1885, »Studenterforeningens

Billedet på modstående side viser, at den tidlige tids kaproning er inspireret af den ældre broder – sejlsporten. I kaproningerne var bl. a. vendinger om mærkebåde eller bøjer undervejs. Tilskuerne er placeret på skibe og kunne overvære både start og opløb. Fra hestesporten var overtaget totalisator, der bevaredes indtil 1893. Den mest yndede distance var 6.000 alen (3.766 m)

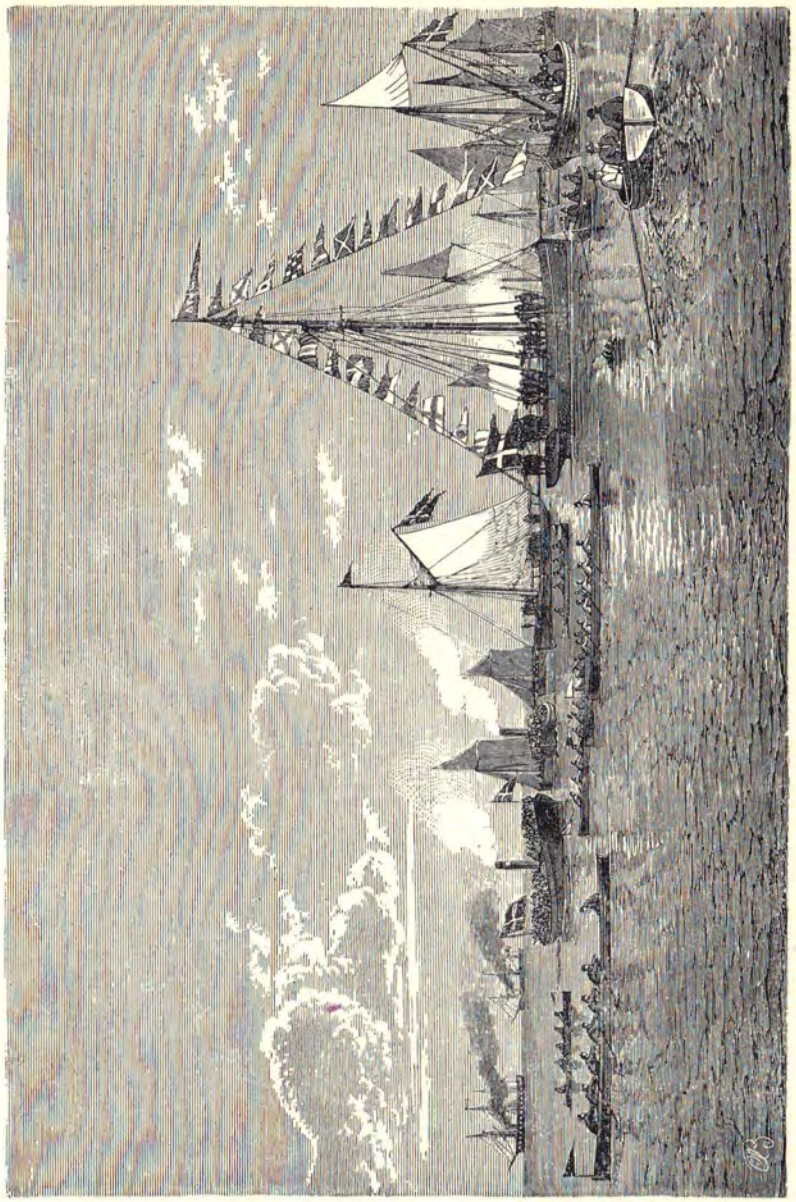

Roklub« i 1886 og »Polyteknisk Roklub« i 1887, samme år som »Dansk Forening for Rosport« blev stiftet.

Den første af disse roklubber, »Studentersamfundets Roklub«, fik i starten særligt ry for sine langture. Klubben havde endvidere åbnet portene for det svage køn. På kaproningsfronten var den mest bemærkelsesværdige sejr vel nok, da klubben allerede i 1890 vandt »Guldborgsundpokalen« til ejendom efter kun to år.

I 1894 gik det knap så godt for denne klub, og det blev vedtaget at slutte sig sammen med »Studenterforeningens Roklub«, der i 1890 havde fået tilført nyt blod, idet »Medicinernes Roforening« og «Foreningen« på daværende tidspunkt var sluttet sammen. »Foreningen« havde således i 1894 et betydeligt medlemstal og den nødvendige kapital. Når hertil »samfundet« kunne medbringe to udmærkede både var grundlaget til stede for dannelsen af en virkelig stor akademisk roklub, der fik navnet »Akademisk Roklub«. Fra »Studenterforeningens Roklub« stammer iøvrigt D.S.R.'s klubmærke – et rødt skjold med hvidt kors og gul rand og over skjoldet en gul murkrone.

Ved sammenslutningen havde »Foreningen« til huse i det dengang nyopførte bådehus ved Langelinies lystbådehavn, og dette blev A.R.'s første bådehus. Ved dannelsen af A.R. var der 60 aktive medlemmer og 7 både.

Studenterforeningens Roklubs første bådehus ved Langelinies søbadeanstalt

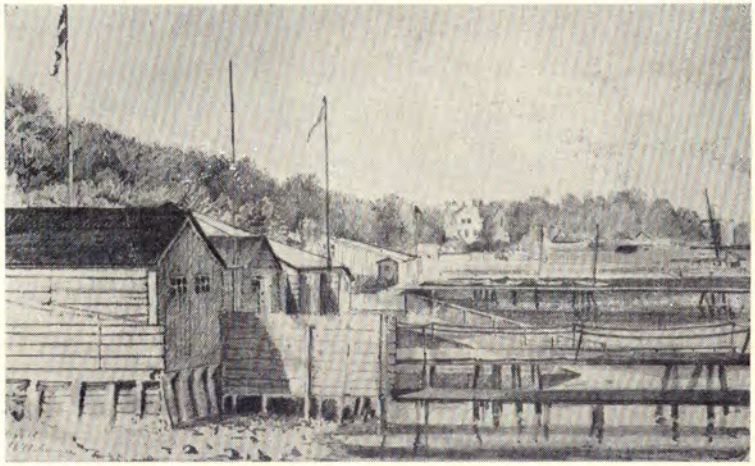

Guldborgsundpokalen vundet 1889 og 1890 i Nykøbing F.

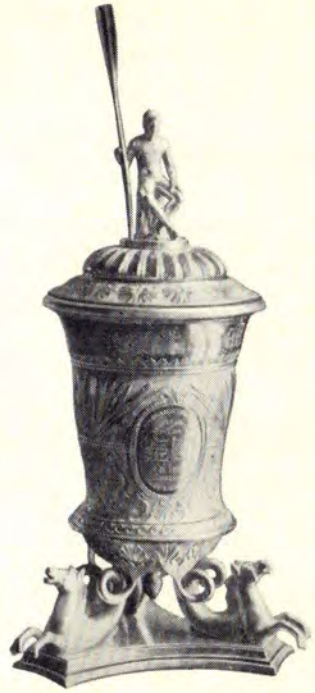

Roforeningen Kvik, der ligeledes havde til huse ved Langelinie, var den af de københavnske roklubber, der stod akademikerne nærmest, bl. a. var man om vinteren fælles om gymnastikken. I 1895 stiftede klubberne en indbyrdes romatch »Kvikmatchen«, hvor præmien var en evigt vandrende glaspokal, kaldet »bolcheglasset«. De deltagende skulle være »kaniner«, dvs. medlemmer fra sidste årgang, og matchen opretholdes den dag i dag, sammen med den 10 år senere indstiftede match om »Spejlet«, hvor de deltagende roere også skal være kaniner, men de må gerne være aktive kaproere.

I 1901 tilsluttede A.R. sig tanken om de nordiske studenterrostævner, nu kaldet Nordisk Akademisk Mesterskab, hvilket på sin vis blev en stor omvæltning for klubben, idet man måtte renoncere på deltagelse i hjemlige kaproninger, foruden man måtte tage roningen i outrigger op. Disse stævner har været med til at bane vejen for outriggerroning i Danmark, og de var forløbere for de 10 år senere indstiftede Nordiske Mesterskaber. I årene 1904-13 havde kvinder iøvrigt adgang til at blive medlemmer af A.R.

Akademisk Roklubs damehold 1906

Polyteknisk Roklub 1887-1917

Ved stiftelsen af P.R. i 1887 var der 33 aktive medlemmer, og klubbens første bådehus, der, som så mange af de andre roklubbers bådehuse, blev opført af medlemmerne selv, havde plads til to både.

P.R. fik hurtigt en af dansk idræts store organisatorer Eugen Schmidt til formand. I hans formandstid for P.R. startede han i kaproninger for K.R., og i ét år, 1891, var han fælles formand for de to klubber. Han var medstifter og formand for Dansk Idrætsforbund (1896–97), han var formand for DFfR og desuden var han medstifter af en mængde andre idrætsklubber. Det var P.R., der tog initiativet til en match mellem de akademiske klubber. I 1889 kom en romatch i stand mellem Studenterforeningens Roklub og P.R. Denne match er forløber for de senere Studentermatcher, de årlige romatcher i otter mellem Polyteknisk læreanstalt og Københavns Universitet. Disse matcher opstod først efter, at de forskellige studenterroklubber var samlet under navnet D.S.R.

I 1889 udgav P.R. sin første trykte årsberetning. De følgende år indskrænkedes disse beretninger dog til enkelte sider og i 1903 ophørte de helt at udkomme. Fra 1909 udgav P.R. regel-

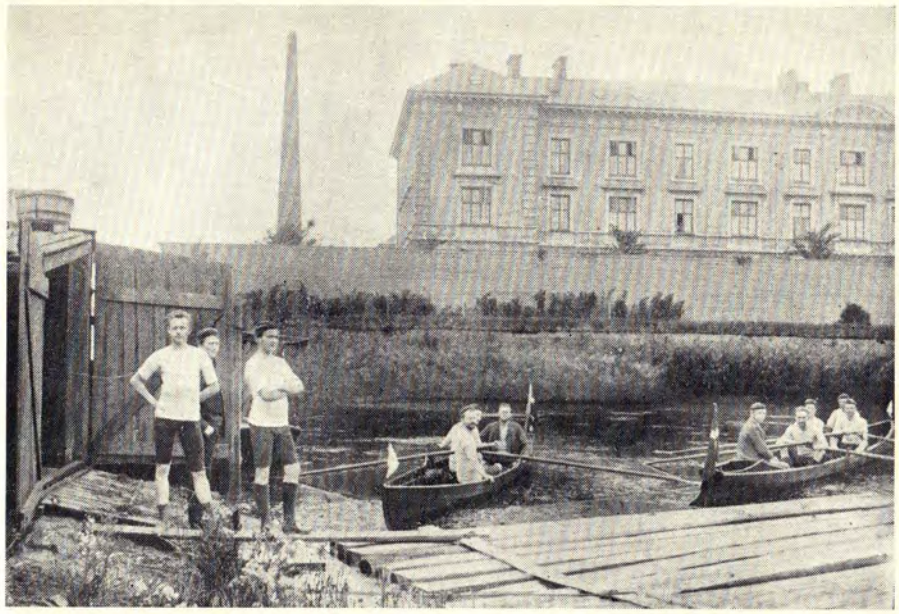

P.R.'s første bådeskur. I baggrunden Rudolf Bergs hospital. Billedet er taget omkring 1890, og P.R.'s samlede bådebestand er på vandet

Den akademiske match 1889. P.R. vinder over Studenterforeningens Roklub. I 1890 tog sidstnævnte revanche

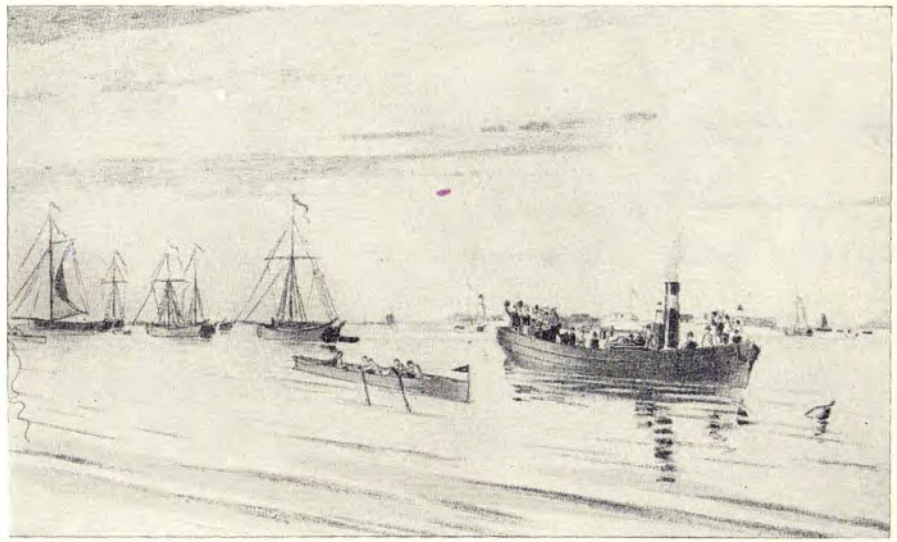

mæssigt kommende gennemillustrerede årbøger, der i det væsentlige har dannet model for D.S.R.'s og andre klubbers årbøger.

På kaproningsområdet kunne P.R. først rigtigt være med fra 1909. I 1912 blev P.R. udtaget i firer med styrmand til olympiaden i Stockholm. De klarede sig godt og blev nr. 3–4 af 11 deltagende både.

I 1913 vandt P.R. sin mest berømte sejr, idet de i Grünau vandt erster juniorviere til alles, især tyskernes, store overraskelse. Denne sejr gav iøvrigt anledning til, at P.R. fik sin første otter.

I årene før 1917 var P.R. genstand for en mægtig opblomstring, således at P.R. ikke alene var landets største roklub, men tillige var dominerende på kaproningsbanerne.

»Olav« udstillet i læreanstaltens gård i 1912

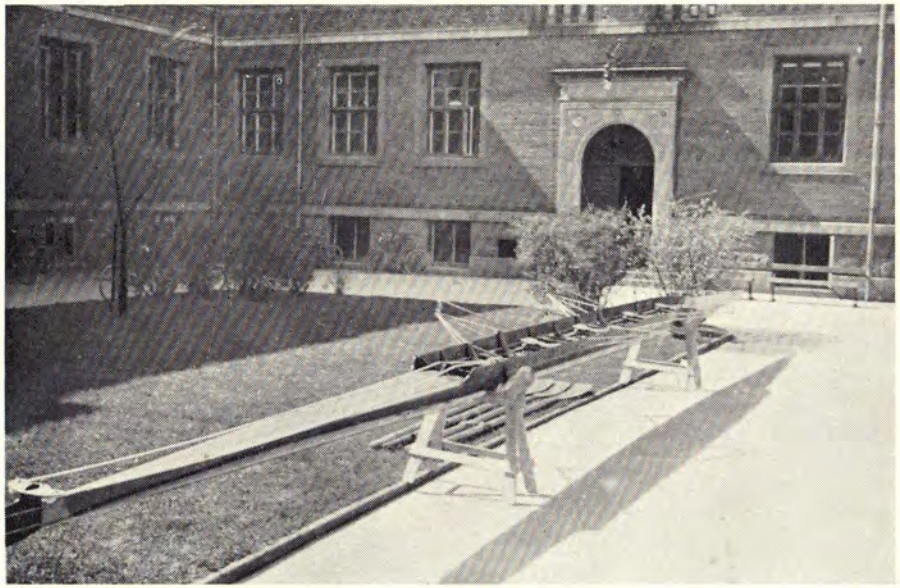

Sammenslutningen

D.S.R.'s stander hejses i lystbådehavnen søndag den 14. april

I 1917 var som nævnt P.R. landets største roklub. Tilsvarende var A.R. landets næststørste roklub og de to klubber var endog ikke særligt venligt stemt overfor hinanden, men resultatet efter en henvendelse fra A.R.'s formand til H. Rée fra P.R. blev dog i første omgang, at der blev nedsat et udvalg til undersøgelse af mulighederne. Da status for de to klubber blev opgjort, viste det sig (heldigvis!?) at de to opgørelser viste nogenlunde samme resultat, nemlig 4.685 kr. og 4.748 kr. for hhv. A.R. og P.R. De formelle vanskeligheder blev overvundne, og den 28. marts 1917 blev det vedtaget på A.R.'s og P.R.'s generalforsamlinger, der afholdtes samtidigt, at de to klubber skulle sammensluttes under navnet Danske Studenters Roklub med undertitel »Akademisk og Polyteknisk Roklub«. I år, hvor denne sammenslutning har eksisteret i 50 år, står D.S.R. som nordens største roklub.

Danske Studenters Roklub 1917-1942

Årene fra 1917–42 var præget af en stadig fremgang for D.S.R.; en fremgang, der kulminerede i krigsårene, hvor D.S.R. en overgang havde over 1.200 medlemmer.

Årene er endvidere præget af enkelte mænds meget store uegennyttige indsats til gavn for D.S.R. Det vil falde uden for rammerne i denne gennemgang af D.S.R.'s historie at nævne for mange navne. Jeg vil da også indskrænke mig til at nævne én, nemlig ingeniør H. Rée. Det var i hovedsagen hans skyld, at P.R. i 1917 var landets største roklub, og for selve D.S.R. har han ligeledes betydet utroligt meget. D.S.R. har udgivet en bog til minde om H. Rée, og det er givet, at havde han ikke været, ville D.S.R. ikke have nået den størrelse og det format, klubben havde dengang.

Det ene af D.S.R.'s første bådehuse, P.R.'s gamle hus. A.R.'s hus i lystbådehavnen blev hurtigt solgt, da kun meget få roede herfra. P.R.'s hus blev i 1919 flyttet til fiskerihavnen som træningsbasis, og genopført på en nabogrund til K.R.

D.S.R.'s andet bådehus. Arktekt var Poul Henningsen, bistået af Rée. På billedet ses endvidere den første udvidelse (til venstre) med robassin. Selve huset var opført i 1920

Forår 1923 Danmarks første robassin

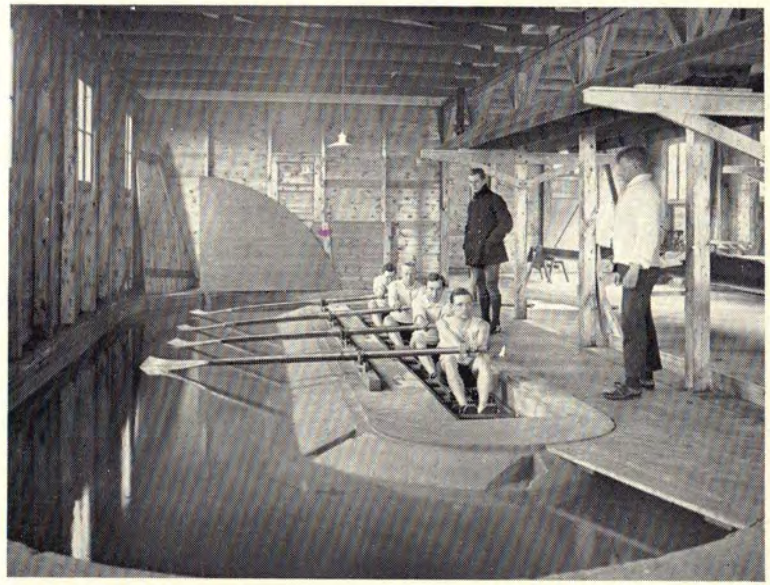

D.S.R.'s start i 1917 markeredes bl. a. ved udsendelsen af en årbog, og dette er fortsat siden. D.S.R. har i dag en enestående samling af årbøger; bøger, der til tider har belastet årsbudgettet med over 10 %.

1918 er også et vigtigt år for D.S.R. Den 16. december overtog Hans Majestæt Kong Frederik, dengang kronprins, protektoratet for D.S.R. Kongen blev senere aktiv roer, og ved talrige gange at deltage i D.S.R.'s arrangementer, ved talrige gange at medvirke til at propagandere for rosporten, har han ydet D.S.R. og dansk roning i det hele taget en kæmpetjeneste. Kongen har modtaget D.S.R.'s ærestegn, og i 1935 fik han, som bryllupsgave, overrakt »Papirkniven«, der bærer klubbens stander og ordet »fortjent«.

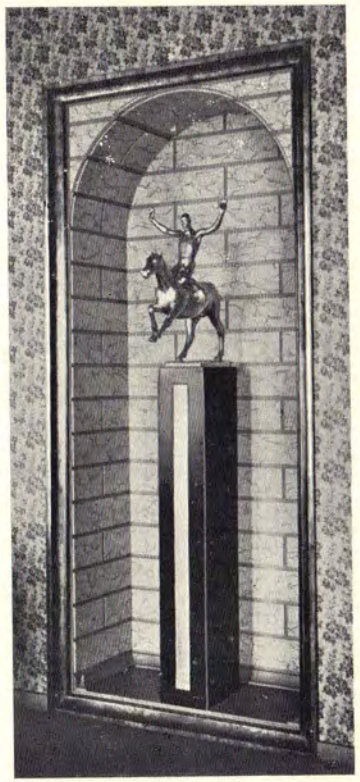

Til Jean Gauguins statuette »Ny tid« (Sølvhesten) er anvendt 20 præmiebægre af sølv, og den blev skænket klubben i 1921. Anvendelsen af præmiebægrene hertil blev stærkt fordømt, men klubben fik kunstværket, den fik brød for stene, som Knud Secher har betegnet det i Jubilæumsbogen. I 1922 fik klubben sin samling af kunstværker forøget med Max Medens statuette To unge Piger og Harald Hansens rosportsbillede. – D.S.R.'s øvrige kunstværker stammer stort set fra årene omkring 1939

Nivåhuset blev indviet i 1926 på en grund, lånt D.S.R. af direktør H. Simonsen

I 1920 indstiftede klubben »studentermatchen« – otterromatchen mellem Københavns universitet og Polyteknisk læreanstalt. Rektor P. O. Pedersen holder tale. På billedet ses endvidere matchens vandrepræmie »paraplystativet«, D.S.R.'s stander og »sølvhesten«

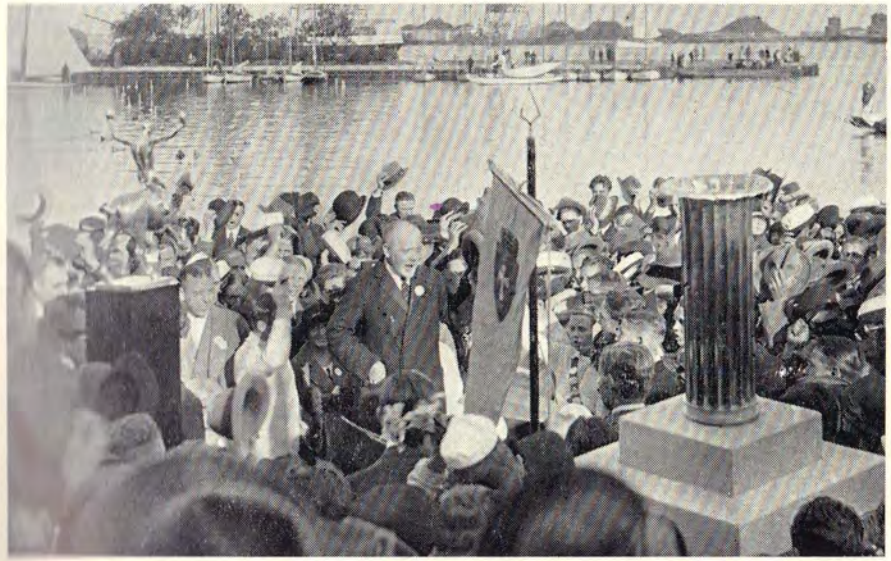

I 1935 fik D.S.R. det ærefulde hverv at administrere en gave på 10.000 kr. til hjælp til de sønderjyske roklubber, og D.S.R. har selv foræret flere både til disse. Efter den store brand gjorde Sønderjylland gengæld ved at skænke D.S.R. en båd

Fra en bådedåb. Vor engelske træner Mr. Barry taler

Foreningen »D.S.R.'s Venner« er stiftet i 1918. Enhver kan blive medlem, og foreningens formål er, at virke for D.S.R., støtte D.S.R. økonomisk. Mange tidligere medlemmer af D.S.R. har herigennem kunnet medvirke til D.S.R.'s fortsatte eksistens, og D.S.R.'s Venner har i årenes løb ydet et betydeligt tilskud til D.S.R.'s drift. Foreningen fik senere efterfølgere i andre idrætsklubber.

I 1920 indstiftede klubben – som omtalt – »Studentermatchen«, der blev en årligt tilbagevendende begivenhed, som dengang omfattedes med betydelig interesse, også af det store publikum. I dag er matchen roet 37 gange, hvoraf universitetet har vundet 19 gange og læreanstalten 18 gange.

»Sølvkniven« eller »Papirkniven« blev for første gang uddelt i 1925. Senere i denne årbog er gengivet listen over dem, der har modtaget denne hædersbevisning.

Nivåhuset – D.S.R.'s første week-end hytte – blev indviet i 1926. Dette hus har fået uvurderlig betydning for D.S.R., og mange medlemmer har siden roet deres første længere tur hertil.

I 1933 udkom Officielle Meddelelser, som D.S.R.'s månedligt udkommende medlemsblad hedder, for første gang.

D.S.R. er vel nok den roklub her i landet, der har haft flest bådehuse. Den største katastrofe skete i 1936, den 28. november, hvor D.S.R.'s klubhus nedbrændte. 40 både gik tabt og ialt drejede det sig om en brandskade på ½ million kroner, idet

Interimistisk bådehus opført på 3 mdr. efter den store brand. Allerede i 1938 blev huset solgt til Næstved Roklub, hvor det findes i dag

D.S.R. vinder sit første DM i otter i 1923

et bådeværft og et par lystyachter også gik tabt. Arbejdet med at genopbygge klubben, den hjælp vi modtog, den samfølelse, der altid har præget rosporten, når en klub mister noget, kunne der skrives en hel bog om. Det gik dengang op for D.S.R., at klubben havde mange virkelige venner. Et foreløbigt klubhus blev bygget, og i 1939 kunne man indvie D.S.R.'s nuværende hus i Svanemøllebugten.

På kaproningsfronten er det altid gået D.S.R. hæderligt. Enkelte hold har særligt strålet. Fra 20'erne huskes Jens Nielsen-fireren, der var D.S.R.'s første storfirer. Det var dog først efter 1930, at det gik virkeligt godt for D.S.R. på kaproningsbanerne. Jeg behøver blot at nævne P. G. Hendriksen, der herhjemme var urørlig i sculler, og sammen med Mogens Hee opnåede en tredieplads ved EM i Luzern i 1934 og vandt studenterverdensmesterskabet i Como i 1933.

»Sejrsmasten« uddeltes for første gang i 1934, og den første, der fik den, var Gudmund Schack. Sejrsmasten var året forinden af bestyrelsen foræret til H. Rée, der gjorde den til en evigt vandrende præmie, der årligt tildeles til det medlem, der har ydet den største indsats for kaproningen i D.S.R.

1940. Bestyrelsesløbet ved Efterårs-kaproningen. D.S.R.'s hold: Ejvind Sieverts, klubbens protektor, Hs. kgl. Højhed kronprins Frederik, Gudmund Schack, Dan Frørup og Axel Lundqvist (cox). D.S.R. opnåede en 2. plads af 8 både

Hs. kgl. Højhed kronprinsesse Ingrid døber »Svea« d. 17. maj 1942

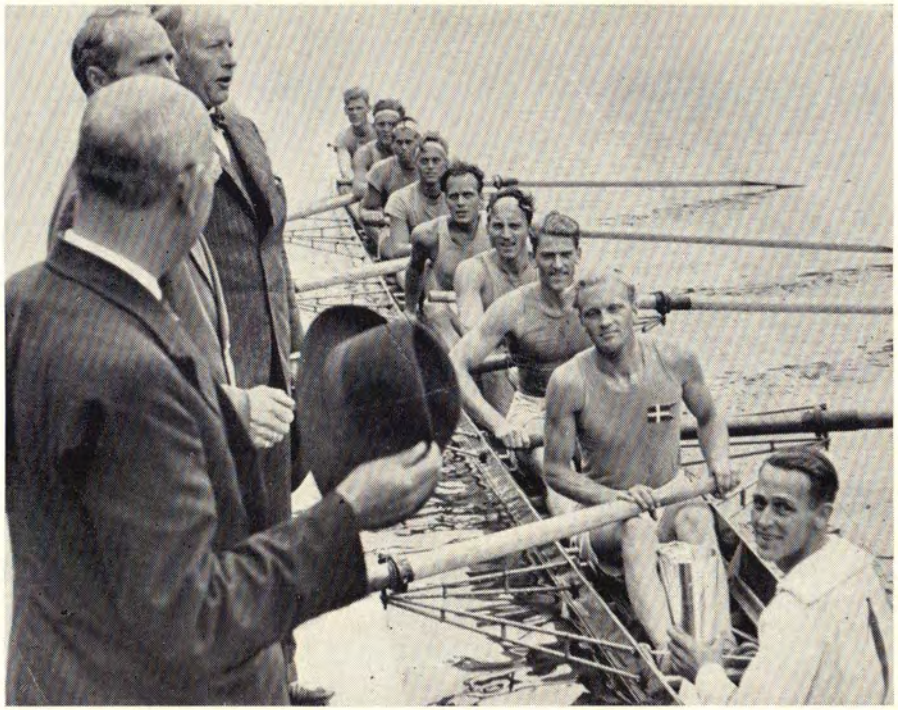

Danmarksmestre i otter 1941
H. P. Riemann, Johs. Reiff, Henry Kiersgaard, Erik Kiersgaard, Hugo Grumme, Orla Teglers, Ole Secher, Kaj Traulsen og Frode Christiansen (cox)

D.S.R. har altid haft en række fremragende trænere. Af de professionelle trænere huskes især Mr. Barry, der virkede i D.S.R. i årene 1934–38. Fra hans tid stammer de mest vindende roere, D.S.R. har haft. Det startede med en yngste juniorotter, der i 1936 vandt 10 løb, og året efter dannedes en firer med Kaj Traulsen, Orla Teglers, Ole Secher og Leif Staunsholdt-Nielsen. Sidstnævnte døde desværre og han blev erstattet af K. Kolman, der sammen med Hugo Grumme havde opnået en tredieplads ved EM i Milano. Fireren opnåede ligeledes en tredieplads. I årene 1939–41 vandt denne firer utroligt meget, bl. a. en række DM i forskellige bådtyper, og en række Nordiske Mesterskaber.

Studenterroklubberne havde i 1941 ialt opnået 40 danske mesterskaber, heraf tegner D.S.R. sig for de 30, P.R. 9 og A.R. 1 mesterskab. P.R. havde 4 nordiske mesterskaber og D.S.R. 5.

Glimt af D. S. R.s historie 1942-65

Jubilæumssæsonens officielle indvielse fandt sted med standerhejsningen den 12. april. Selv om man efter standerhejsningen kunne arrangere »asfaltbal« på klubhusets terrasse, hindrede et bredt isdække i havnebassinet foran klubhuset medlemmerne i at få årets første rotur den dag. Københavns havnekaptajn lovede dog, at en kraftig motorbåd skulle blive sendt til undsætning for vore indestængte både. Allerede dagen efter skete dette, men i den første del af sæsonen måtte roningen undertiden standses på grund af isvanskeligheder.

Søndag den 17. maj kunne klubben indvie et nyt træningshus i Sydhavnen, og samtidig fandt en stor bådedåb sted.

Indvielsen blev foretaget af klubbens protektor, kronprins Frederik, der i sin tale udtrykte håbet om, at de gode træningsforhold ville placere klubben i spidsen af dansk roning.

D.S.R.s træningshus i Sydhavnen ved indvielsen den 17. maj 1942

Ved den efterfølgende bådedåb, hvor man blandt døberne så kronprinsesse Ingrid, der døbte en toåres inrigger »Svea«, døbtes 8 både. Tre af bådene fik navne, der havde relation til klubbens jubilæum, nemlig tre toåres inriggere, der navngaves »P.R.«, »A.R.« og »D.S.R.«.

På klubbens jubilæumsdag, den 13. juni, afholdtes der reception i klubhuset om formiddagen, hvor klubben modtog lykønskninger og gaver fra venner i ind- og udland.

Under receptionen afsløredes to buster af kronprinsen og ingeniør Rée, begge udført af billedhuggeren Eigil Knuth og bekostet af en kreds af medlemmer og venner.

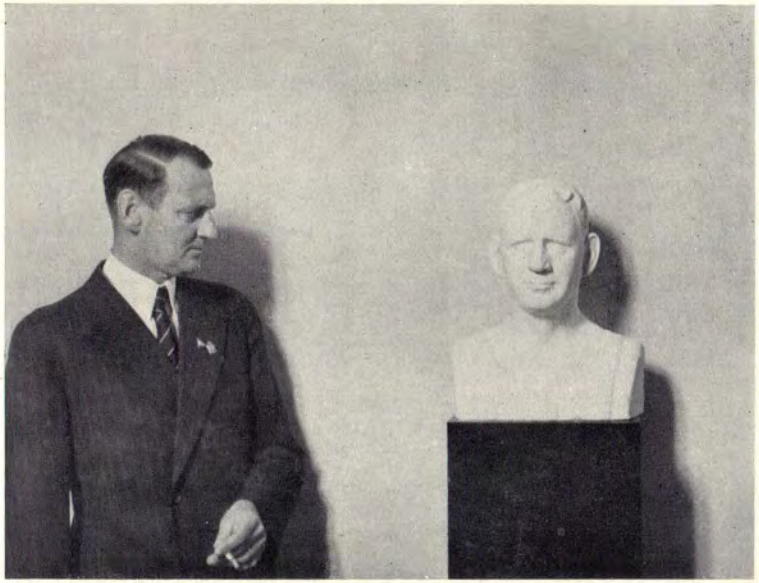

Samtidig fik kronprinsen af formanden for Dansk Forening for Rosport overrakt D.F.f.R.s højeste udmærkelsestegn, guldmedaillen.

Om aftenen samledes 800 medlemmer og gæster til en festmiddag i Odd Fellowpalæet.

Fra festen i ODD-FELLOWPALÆET

I 1942 lod ingeniør Rée det bådeværft, som han hidtil havde ejet, overgå til en selvejende institution under navnet »D.S.R.s bådeværft«. Værftets opgave skulle være at forsyne danske roklubber med nye gode både til de billigst mulige priser.

I forbindelse med overdragelsen bestemte ingeniør Rée, at værftet skulle udstede en obligation på 40.000 kr., hvis renter skulle anvendes til legatportioner til polyteknisk studerende medlemmer under navn af »D.S.R.s polyteknikerlegat«.

Denne beslutning af ingeniør Rée var med andre ord en storstilet gave til klubben.

Bådeværftet forsynede i begyndelsen af fyrrerne de danske roklubber med udmærket materiel, således leveredes i 1943 25 både fra værftet, mens der i 1944, på grund af vanskeligheder med at fremskaffe egnede materialer og på grund af store reparationsarbejder på D.S.R.s både »kun« leveredes 18 både.

I de seneste år er bådeværftets drift, hvad angår bygning af robåde, desværre blevet stærkt reduceret.

Den 3. december 1942 stiftedes Aarhus Studenter Roklub. A.S.R. fik ved sin start en del støtte fra D.S.R. og især fra D.S.R.s formand Gudmund Schack, der gjorde et stort og værdifuldt arbejde for den ny studenterroklub. D.S.R. forærede ved stiftelsen den nye »lillebror« en 4-åres inrigger.

Fra indvielsen af A.S.R.s bådehus

Allerede fra A.S.R.s start var man fra Aarhus side interesseret i at skabe en pendant til Oxford–Cambridge universiteternes årlige rodyst på Themsen.

Som en spæd begyndelse hertil afholdtes der i 1947 i forbindelse med matchen mellem Københavns universitet og Polyteknisk Læreanstalt en romatch mellem de to universiteter.

Matchen, der blev roet i fireåres outriggere vandtes af Københavns Universitet.

De følgende år var udsigterne til en fortsættelse af universitetsmatcherne ikke særlig lyse, men i 1950 trådte dagbladet

Opløbet i en universitetsmatch

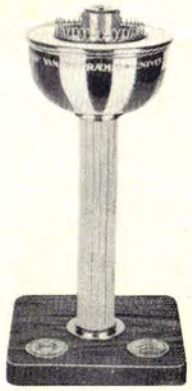

Sølvfaklen, trofæet i matchen mellem Københavns- og Aarhus universiteter, udsat af dagbladet Politiken

Politiken hjælpende til og sikrede den økonomiske side af arrangementet. Den første match afholdtes derefter i Aarhus, hvor aarhusianerne forstod at skabe et såvel propagandamæssigt som sportsligt vellykket arrangement. Det blev Københavns Universitet, der vandt denne første match om den af Politiken udsatte pokal, »sølvfaklen«.

Siden har matchen – med enkelte undtagelser – været roet hvert år, skiftevis i København og Aarhus.

I 1943 nåede medlemstallet op på ca. 1200 aktive medlemmer, og dette medførte en aktivitet i klubben, som er fuldstændig ukendt i dag.

Pladsforholdene i klubben var sådanne, at man fra bestyrelsens side var tilbageholdende med agitation for at hverve nye medlemmer.

Det var derfor velkomment, da den i 1942 besluttede udvidelse af klubhuset i begyndelsen af maj 1943 var færdig til at tage i brug. Udvidelsen, der gav plads til ca. 400 nye omklædningsskabe, blev straks taget i brug, og derved kunne klubbens nordlige omklædningsrum frigøres til brug for medlemmer af dameroklubben Gefion, der var blevet hjemløse ved en sabotagebrand.

Den 25. januar 1944 blev der forøvet et bombeattentat mod klubhuset, hvorved mange af klubbens både og klubben kontor blev stærkt beskadiget.

Værre gik det dog senere ud over roklubberne ved Langelinie, der fik deres bådebestande totalt ødelagte ved et bombeattentat.

Attentatet mod klubhuset medførte, at bestyrelsen oprettede et vagtkorps af frivillige medlemmer, der på skift holdt vagt i klubhuset om natten for at forhindre gentagelser.

I 1944 skænkede Henning Koch, en af initiativtagerne til sammenslutningen af A.R. og P.R. i 1917, D.S.R. og D.S.R.'s ski- og orienteringssektion brugsretten på halvdelen af Kochs grund, der støder op til Ravnsholts skov ved Allerød.

På denne grund opførtes, eller rettere »ombyggedes« et på grunden værende gåsehus til week-end hytte for D.S.R. og til træningsbasis for orienteringsløberne, hvor der i for- og efterår arrangeres træningsløb.

Efter Henning Kochs død i 1951 overgik hele Kochs ejendom, »Skovrand« til D.S.R.'s eje, og halvdelen af grunden med »Skovrand« er siden solgt. Men det er stadig muligt for D.S.R.s medlemmer at nyde en week-end i så nær kontakt med skoven, som det er muligt.

Den 5. maj om morgenen modtog klubben en sidste hilsen fra den tyske besættelsesmagt, da klubhuset blev beskudt af tyske marinefartøjer på udadgående fra Kalkbrænderihavnen. Ved beskydningen splintredes en mængde ruder, ligesom belysningen i festsalen og flere af lofterne beskadigedes. Heldigvis gik ingen af skuddene så lavt, at de ramte underetagen med badehallen. Også vore naboklubber Kvik og Gefion blev ramt.

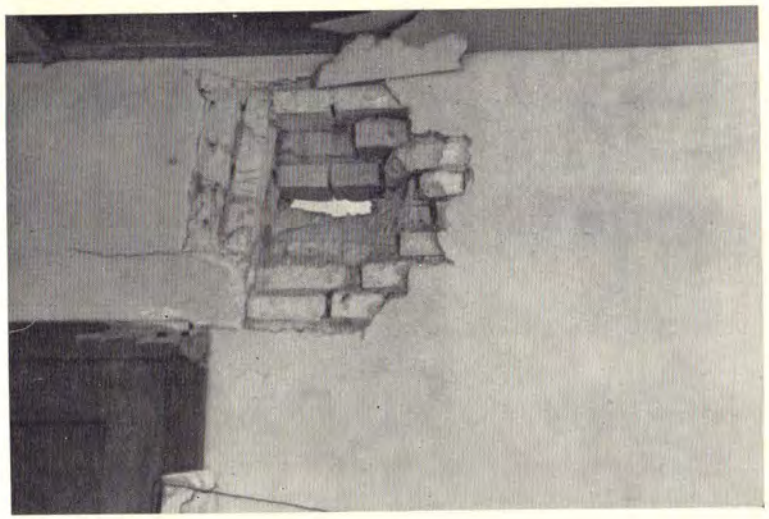

Afskedshilsen fra den tyske marine 1945

Da klubben den 2. april 1945 hejste standeren for at markere den nye sæsons åbning, var udsigterne til at få rotilladelse yderst ringe. Alle håbede naturligvis, at den tyske besættelse af Danmark snart ville slutte, og da befrielsen kom i begyndelsen af maj, forventede man en stor sæson for roklubben. Men dette blev dog ikke tilfældet – tværtimod. Årsagerne hertil var sik-

Fra afskedsparaden for Korps Ågesen

kert mange, en stor del af medlemmerne var optaget af den nye situation i landet og havde opgaver at varetage, så der ikke blev tid til roningen.

Desuden blev vort klubhus straks efter befrielsen, den 8. maj beslaglagt til brug for et frihedskæmperkorps, korps Ågesen. Korpset disponerede over hele huset med undtagelse af bådehallen og kontoret; der var således ingen muligheder for medlemmerne til at dyrke klubliv eller til at benytte klubbens køkken.

Først den 1. august rykkede korpset ud, og efter oprydningen kunne medlemmerne tage huset i besiddelse den 9. august.

Den 6. november 1946 blev maleren Helge Jensen's dekorationer i klubhusets festsal overrakt klubben af Ny Carlsbergfondet.

Dekorationerne, der med tre enorme billedfelter fylder den ene langvæg i klubhusets festsal, forestiller mandlige og kvindelige roere under udøvelse af deres idræt.

I sin takketale udtalte formanden bl. a., at det var et held, at billederne ikke var blevet ophængt under besættelsen, da de ganske sikkert ville være blevet ødelagt ved tyskernes bombardement af bygningen efter kapitulationen.

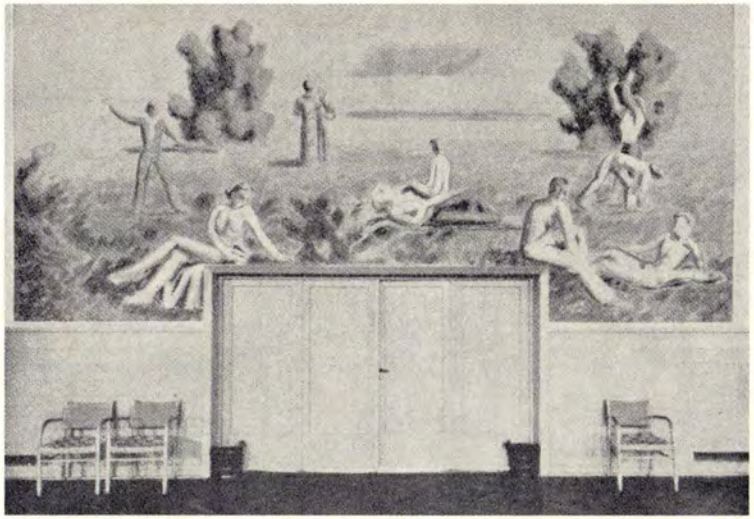

I 1940
den syvende april,
da satte vi vor stander
og lytted med et smil
til ord om strenge tider
for vort folk og vort land;
men andendagen efter
var spådommen sand.

Da stivnede på læben
under skæbnens hårde slag
vort sorgløse smil;
vort land lå som vrag.
Men håbet rejstes atter
ved jeres stride trods;
I var beredt at ofre,
beredte til at slås.

I gav os til det sidste
– hver savnes nu som søn –.
Gud give, at I vidste,
at sejren blev jer løn.
Vi ingen tid kan glemme
jer trods i jert smil.
Vi kan ej mer herhjemme
få en »9. april«.

I klubbens forhal opsattes i efteråret 1945 en mindetavle med navnene på de medlemmer, der faldt i kampen for Danmarks frihed, dels herhjemme, dels i de tyske koncentrationslejre og dels i de allieredes styrker.

Under billedet af mindetavlen er gengivet Preben Røjel's digt over de døde kammerater.

Den 25. april 1945 afgik ingeniør Rée, D.S.R.'s og alle studenterroeres hjertevarme ven, ved døden – ramt af et hjerteslag.

Ingeniør Rée var beskeden og tilbageholdende indtil selvudslettelse, og ønskede aldrig selv at træde frem i rampelyset eller at modtage nogen hyldest. Han brød sig ikke om, at der blev gjort stads af ham, ville helst færdes stille og ubemærket

Ingeniør Rée døber »PR« ved en bådedåb i 1942

i klubben, og det var derfor ikke helt let at få ham overtalt til at lade Eigil Knuth udføre den buste af ham, som nu har sin plads i klubhusets foyer. Han glædede sig med os andre over det prægtige rohus, der tilligemed vore andre bygninger, træningshuset i Sydhavnen og bådeværftet, nu står som et monument over det medlem af D.S.R., hvis varme hjertelag og kærlighed til vor klub aldrig vil gå af minde, sålænge D.S.R. består. Derfor besluttede bestyrelsen og en kreds af klubbbens venner at udsende et mindeskrift om ingeniør Rée.

Ved opførelsen af klubhuset i slutningen af trediverne var der i det ene omklædnigsrum afsat plads til en finsk badstue. Af forskellige grunde var badstuen ikke blevet indrettet. I 1948 besluttede D.S.R.s venner derfor, at årets kontingent skulle benyttes til indretning af badstuen. Af et af klubbens medlemmer var der stillet en elektrisk ovn til rådighed, hvorfor indretningen af finbadet ikke blev for kostbar.

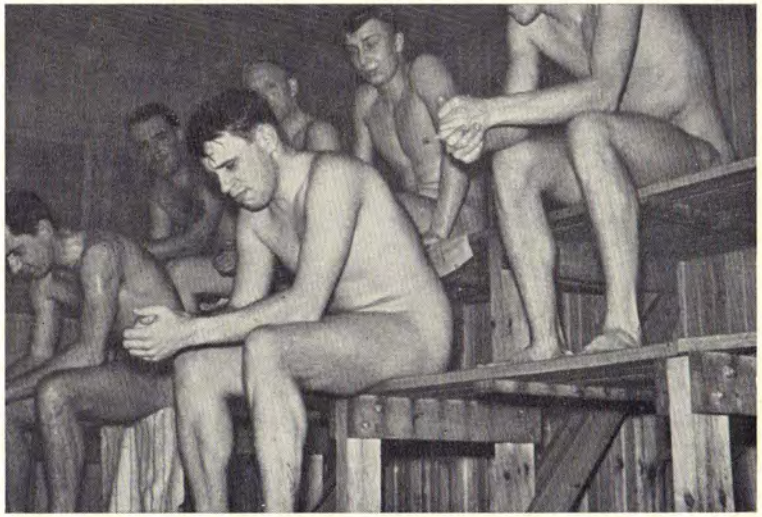

Badstuen har siden været et yndet tilholdssted for klubbens medlemmer, og især »sandkasseroerne« har nydt at tilbringe lørdagseftermiddage med et afslappende bad, samtidig med, at de seneste nyheder udveksles og såvel filosofiske som mere jordbundne emner diskuteres efter de bedste traditioner fra de romerske termer.

Forslag om en lovændring, der giver kvindelige studerende adgang til optagelse som aktive medlemmer er i de sidste årtier blevet fremsat med jævne mellemrum. Argumentationen for og især imod kvindelige studerendes optagelse har ikke altid været lige saglig.

Medens der i begyndelsen af 50'erne kun var få medlemmer, der var for optagelsen, har tendensen ved de seneste afstemninger været sådan, at det kun vil være et spørgsmål om tid, før de kvindelige studenter kan bydes velkommen i klubben.

I efteråret 1949 modtog D.S.R. som gave fra en anonym giver i Oslo en toåres langtursbåd, der ifølge giverens bestemmelser skulle være fast stationeret i Norske Studenters Roklubs hus i Oslo. Denne båd, tilligemed en tilsvarende båd, der samtidig blev foræret til N.S.R., skulle være til disposition for medlemmer af D.S.R., der ønskede at ro langtur i den norske skærgård.

Bådene, der blev bygget på D.S.R.s bådeværft, blev ved en bådedåb i D.S.R. i 1950 døbt henholdsvis »Frederik IX« og »Håkon VII«.

I årene siden 1950 er bådene jævnligt blevet benyttet til ferieture i norske farvande til stor glæde for danske roere.

I 1948 gav professor Jørgen Dich klubbens medlemmer tilladelse til at benytte hans hytte i den norske skærgård ved Risør.

Hytten ligger ved en naturlig havn, og dens gæstebog bærer bevis for, at klubbens medlemmer har benyttet sig af professor Dichs tilbud.

Det har været svært at få samlet langtursroere til fælles ferielangture, og årbøgernes beretninger fortæller ofte om fællesturene, der er blevet opgivet på grund af manglende tilslutning.

I 1952 lykkedes det dog at få samlet 15 mand til en tur Bornholm rundt. Beretningen i årbogen for 1952 fortæller om de problemer, det giver, når så mange både ror på tur sammen.

Denne skingrende protest mod al velanstændighed er D.S.R.'s langturhold i 1952

At bemærkningen om at D.S.R.s roere gjorde et dybt indtryk på den lokale befolkning er sand, vil ingen vist betvivle.

Langturenes antal er iøvrigt dalet stærkt siden krigen. I 1943 blev der roet ikke mindre end 39 langture, og man forstår, at rocheferne havde besvær med at planlægge benyttelsen af vore langtursbåde.

I de senere år har langtursrocheferne haft det noget lettere, da antallet af langture kun har ligget på 5–6 pr. år. Enkelte pessimister har endog spået, at når vore nuværende langtursroere lægger op, vil langtursroningen helt høre op; så vidt kommer det forhåbentlig ikke, og der rekruteres da også stadig en eller to nye ivrige langtursroere om året.

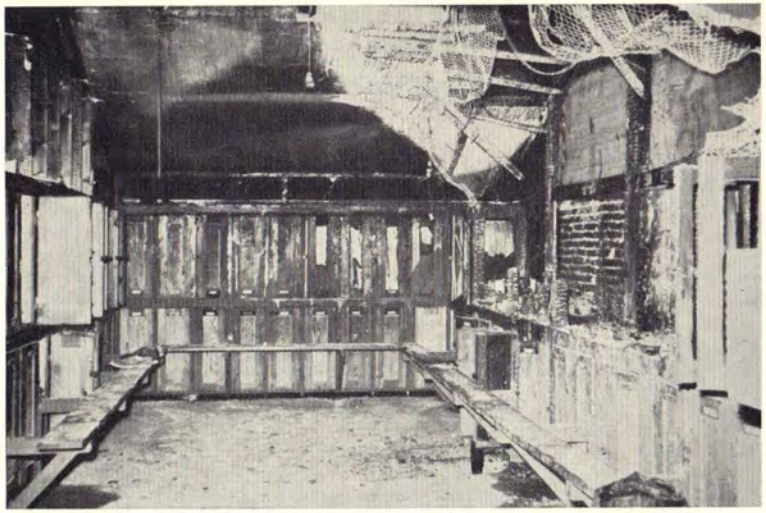

I juni 1955 udbrød der en mindre brand i D.S.R.s bådeværft. Branden blev heldigvis opdaget i så god tid, at en gentagelse af katastrofen i 1936 kunne undgås. Det gik dog ud over nogle af D.S.R.s medlemmer, idet en af båsene i omklædningsrummet nærmest bådeværftet blev raseret. Ved stor velvilje fra forsikringsselskabet kom hverken klubben eller medlemmerne til at lide noget økonomisk tab ved branden.

På den ordinære generalforsamling i 1957 nedlagde formanden, Gudmund Schack, sit hverv, efter at have siddet i klubbens ledelse så at sige fra klubbens start, heraf de sidste 18 år som formand. Som tak for Schacks fremragende arbejde for klubben, blev det på generalforsamlingen besluttet at udnævne Schack til æresmedlem.

På klubbens 90 års fødselsdag den 13. juni 1957 blev der afholdt en reception i klubhuset. Ved denne lejlighed afsløredes et maleri af Gudmund Schack, malt af professor Harald Hansen og skænket af en kreds af medlemmer og venner. Maleriet har nu sin plads i klubhusets foyer.

De københavnske roklubber plejer én gang om året at samles til et fællesstævne. Dette fællesstævne finder normalt sted Kristi himmelfartsdag, og afholdes normalt i Skodsborg.

D.S.R. deltager i disse stævner, men tilslutningen fra klubbens medlemmer har i de seneste år været svigtende.

Nivåhuset har siden 1926 været mål for studenterroernes weekendture, og mangen en lovsang er blevet sunget til dets pris.

Tre timers slid
i Sund og sus,
og vi kom hid
til Nivå-hus.

Hvorhen du vender
øjet, ven, –
mod syd, mod nord,
mod øst og vest

du møder skønhed:
Hvens profil
og Slettens ynde –
Danmarks smil.

Tag sol, tag vind,
tag himlens skær,
tag skyens lette,
hvide glans,

tag duft af jord,
og stjerners hær,
– bind heraf
Nivås krans!

Eigil Poulsen.

Danmarksmestre i Firer uden Styrmand 1942:
H. Grumme, Pærregaard,
O. Secher og stroke
K. Traulsen

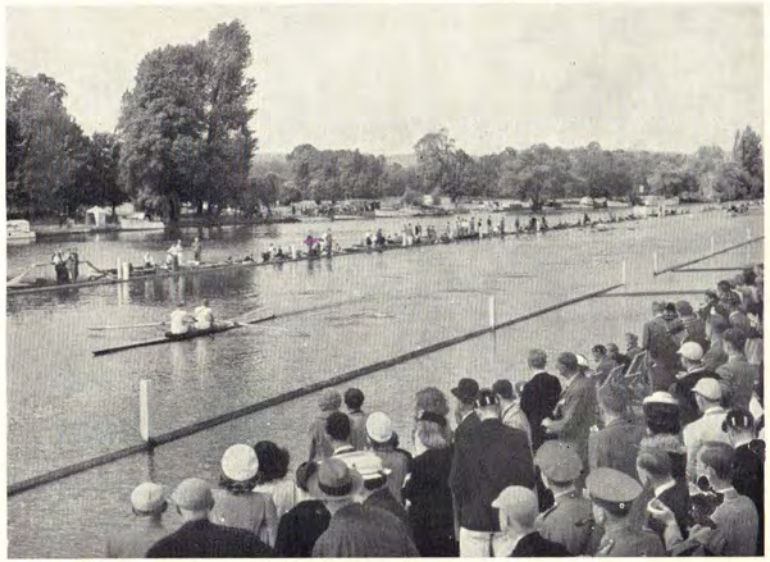

På Henley i 1946 – Secher og Pærregaard

Junior-otteren 1950

Kurt Nielsen efter sejr i drenge-dobbeltsculler

Kurt og Haut i dobbeltsculler

Gudmund Schack overrækker pokalen til Jørgen Hansen efter hans sejr ved DM i Sorø

Hans Frederiksen og Ib Kruse – danmarksmestre i dobbeltsculler fire år i træk

Begynderotter 1965

D.S.R.'s BESTYRELSE GENNEM 25 ÅR (1943-67)

Formand: *G. Schack* 1939-1956, *Bjørn Møller* 1957-62, *B. Boesen* 1963-67.
Næstformand: 1952 *Axel Mathiesen,* 1954-59 *H. Møhring-Andersen.*
Kasserer: 1943-56 *Bjørn Møller,* 1957 *H. Møhring-Andersen,* 1958-62 *B. Boesen,* 1963 *B. Thagesen,* 1964–67 *Aage Bang.*
Sekretær: 1934-54 *E. Sieverts,* 1955-57 *Frants Byrch,* 1957 *B. Boesen,* 1958-63 *Aage Bang,* 1963 *P. E. Birk Jacobsen,* 1964 *Bent Rasmussen,* 1965 *Dan H. Nielsen,* 1966-67 *B. Bredmose.*
Materielforvalter: 1942-1962 *J. Norman-Hansen,* 1963 *Ole Nors Hansen,* 1964-65 *Peter Wilcken,* 1966-67 *Erik Foldbjerg.*

Rochefer: 1942 *Dan Frørup, Jesper Madsen, Sven Barfoed, C. G. Warming, Jesper Hven*
1943 *Jørgen Bech, C. G. Warming, C. O. Hanssing, Dan Frørup*
1944 *C. G. Warming, J. Bech, P. G. Aarøe-Jensen, Ole Skærbo*
1945 *J. Bech, O. Skærbo, P. G. Aarøe-Jensen*
1946 *Erik Skibstrup, Erik Cortsen, H. M. Møller*
1947 *Erik Skibstrup, Erik Cortsen, H. M. Møller, Palle Smith*
1948 *H. Møller, Palle Smith, P. Munk Jensen*
1949 *H. M. Møller, P. Munk Jensen, Jørgen Madsen, Poul Marstal, Kaj Christensen*
1950 *H. M. Møller, Poul Marstal, Jørgen Madsen*
1951 *Jørgen C. Madsen, Poul Marstal, M. Drost Larsen, Aage Bang*
1952 *M. Drost Larsen, Aage Bang, N. O. H. Strigel, B. Boesen*
1953 *Aage Bang, N. O. H. Strigel, B. Boesen, M. Endslev Jensen, G. B. Ibsen*
1954 *Aage Bang, N. O. H. Strigel, B. Boesen, M. Endslev Jensen, G. B. Ibsen*
1955 *Aage Bang, N. O. H. Strigel, B. Boesen, H. Marcus, Helge Pagh, E. Cortsen, J. Wielandt*
1956 *Aage Bang, B. Boesen, N. O. H. Strigel, H. Marcus, J. Wielandt, Ole Nors Hansen*
1957 *Aage Bang, B. Boesen, N. O. H. Strigel, E. Lunderskov*
1958 *Aage Bang, B. Boesen, N. O. H. Strigel, E. Lunderskov, Knud Mikkelsen, Ebbe Nielsen, H. M. Møller*
1959 *Aage Bang, Arne Pedersen, Knud Mikkelsen, E. Lunderskov, Ebbe Nielsen, Hans Kehlet*
1960 *Arne Pedersen, Knud Mikkelsen, N. O. H. Strigel*
1961 *N. O. H. Strigel, Knud Mikkelsen, Arne Pedersen, Bent Mærsk*
1962 *N. O. H. Strigel, Knud Mikkelsen, Bent Mærsk*
1963 *Ole Pockendahl, Bent Mærsk*
1964 *Per Willems, Dan H. Nielsen*
1965 *Bent Bredmose, Erling H. Pedersen*
1966 *Erik Sommer Jensen, Ole Borre Jørgensen*
1967 *Søren Nielsen, Ole Borre Jørgensen*

Kaproningschef: 1941-42 *Aage Jørgensen,* 1943-45 *H. K. Rasmussen,* 1946-48 *Ole Secher,* 1949-52 *Axel Mathiesen,* 1953-54 *Poul E. Jacobsen,* 1955 *E. Kiersgaard,* 1956 *J. Krause,* 1956-60 *E. Blønd,* 1961-63 *Peter Wilcken,* 1964 *Emil Sørensen,* 1965 *Palle Blinkenberg,* 1966 *Helge Ib Olsen,* 1967 *Palle Blinkenberg.*

VINDERE AF BOLCHEGLASSET

1895–1941: Kvik 20 sejre, DSR 20 sejre (heraf A.R. 5 sejre)

1942 DSR
1943 Ikke roet
1944 Kvik
1945 Kvik
1946 DSR
1947 Kvik
1948 DSR
1949 DSR
1950 DSR
1951 Kvik
1952 Kvik
1953 Kvik
1954 DSR
1955 DSR
1956 Kvik
1957 Kvik
1958 DSR
1959 DSR
1960 Kvik
1961 DSR
1962 DSR
1963 Kvik
1964 DSR
1965 DSR
1966 Kvik

Vandrepræmien i matchen mod »Kvik«.
Indstiftet 1895

VINDERE AF SPEJLET

1905–41: Kvik 19 sejre, DSR 16 sejre (heraf P.R. 5 sejre)

1942 Kvik
1943 Ikke roet
1944 DSR
1945 DSR
1946 Kvik
1947 Kvik
1948 Kvik
1949 Kvik
1950 DSR
1951 Kvik
1952 Kvik
1953 DSR
1954 Kvik
1955 Kvik
1956 Kvik
1957 Kvik
1958 Kvik
1959 DSR
1960 Kvik
1961 DSR
1962 DSR
1963 Kvik
1964 Kvik
1965 DSR
1966 DSR
1967 DSR

VINDERE I STUDENTERMATCHEN

Københavns Universitet – Polyteknisk Læreanstalt

1920-41: Universitetet 9 sejre, Polyteknisk Læreanstalt 12 sejre.

1942 Universitetet
1943 Universitetet
1945 Universietet
1946 Universitetet
1947 Polyteknisk Læreanstalt
1949 Universitetet
1951 Universitetet
1952 Polyteknisk Læreanstalt
1955 Universitetet
1957 Polyteknisk Læreanstalt
1959 Polyteknisk Læreanstalt
1961 Universitetet
1963 Universitetet
1964 Polyteknisk Læreanstalt
1965 Universitetet
1966 Polyteknisk Læreanstalt

VINDERE I UNIVERSITETSMATCHEN

Københavns Universitet – Århus Universitet

1950 Københavns Universitet
1951 Københavns Universitet
1952 Københavns Universitet
1953 Københavns Universitet
1954 Århus Universitet
1955 Københavns Universitet
1956 Københavns Universitet
1957 Københavns Universitet
1958 Århus Universitet
1959 Århus Universitet
1960 Århus Universitet
1961 Århus Universitet
1962 Københavns Universitet
1963 Ikke roet
1964 Københavns Universitet
1965 Dødt løb
1966 Københavns Universitet

Medaljen fra Studentermatchen

CALTEX

Fyringsolie
Petroleum
Motorgasolie
Smøreolie

Komplette oliefyringsanlæg

KONGELIG HOFLEVERANDØR

FOERSOM OLIE A/S

GUSTAV FOERSOM & CO A/S

Frederiksberggade 21 · København K
Telefon 12 12 16

Hurtigt og solidt
forlang tilbud!

Alt tagarbejde
udføres.
Gas- vand-
sanitet-
og centralvarme-
anlæg

K. E. PEDERSEN

Blikkenslager, gas- og vandinstallatør. Sanitet og centralvarme

HØJDEVANGS ALLE 6 - KØBENHAVN S - TLF. 58 00 39

Året 1966

Beretning for sæsonen 1966

Når man tænker tilbage på året 1966, undrer man sig over to ting: tilbagegangen for motionsafdelingen og fremgangen for kaproningsafdelingen. Det samlede medlemstal gik atter tilbage. Ganske vist blev der indmeldt ca. 150 nye medlemmer, men dette kunne altså ikke opveje den alt for store afgang. Som det fremgår af medlemsstatistikken, hidrører en del udmeldelser fra gruppen af medlemmer med over 5 års anciennitet i klubben. Når antallet af bådture (3.951) og det samlede antal båd-km (30.847) blev større end i 1965, skyldes dette en kraftanstrengelse fra kaproernes side, der resulterede i det hidtil største antal deltagelser og sejre i klubbens historie.

Som det fremgår af de følgende sider, er der i årets løb sket ikke så få ting i klubben. Kaproningsafdelingen har været involveret i langt de fleste, medens motionsafdelingen i nogen grad svigtede, når D.S.R. kaldte på bistand.

Allerede den 14. januar løb årets første arrangement af stabelen, idet »Styrmandslauget« afholdt det såkaldte »Blåt øje«.

Standerhejsningen 1966

Styrmandslauget omtales normalt ikke i årsberetningerne, men medtages her, idet lauget (optager alle som medlemmer) i år har afholdt hele to møder.

Klubbens første mere officielle arrangement fandt sted lørdag den 19. februar, hvor det nærmest vrimlede med mærkelige væsener, hvoraf de fleste havde indfundet sig til det årlige karneval, der havde jævn god deltagelse.

Søndag den 27. februar var der travetur til Gåsehuset. Ved starten fra Farum station blev deltagerne inddelt i tremandshold, idet turen mod huset var udformet som et vildledningsløb. Bl. a. skulle man angive antallet af træer på en nærmere angivet ø, udmåle istykkelsen på Farum sø, samt opgive farven på taget af et bestemt hus. Det kunne umiddelbart lyde som et meget vanskeligt og krævende løb, men de fleste hold klarede opgaverne uden at komme i nærheden af de ret fiktive poster.

I perioden 13. marts til 9. april var klubben (1 sal) delvis lukket for medlemmerne på grund af DFfR's årlige kursus.

Det lykkedes dog at gennemføre standerhejsningen søndag den 27. marts. Efter at de fremmødte medlemmer havde påhørt formandens tale, gled standeren tilvejrs. Traditionen tro medvirkede Studentersangerne. Efter standerhejsningen var der koldt bord, samt auktion over brugt rotøj.

Formanden udtrykte i sin tale ønsket om al mulig lykke og held for klubben, og sæsonen startede da også meget fint, idet kaproerne ca. en halv time senere besatte 1. pladserne og endog vandt holdløbet i det traditionelle Hareskovløb.

At det var en succesfyldt dag blev yderligere bekræftet om aftenen, idet håndboldafdelingens førstehold hjemførte årets tredie pokal ved at vinde »Roernes håndboldturnering«, der iøvrigt havde D.S.R. som arrangør.

Søndag den 17. april havde bestyrelsen indkaldt til »Rengøringsgilde«, idet man fandt, at klubben trængte til en make-up. Til trods for, at der var udlovet gratis øl til alle, udeblev motionsafdelingen, men da hele kaproningsafdelingen mødte, blev der alligevel »gået til sagen«.

Den 22/3, 20/4 og 28/6 afholdtes instruktionskurser, for om muligt at finde frem til nye instruktører, samt at genopfriske de gamles kundskaber. Trods ringe tilgang af nye instruktører lykkedes det dog – under instruktionsrochefens ledelse – at få uddannet ca. 150 kaniner i årets løb.

Allerede den 15. maj var kaproerne i ilden ved en såkaldt sprinter kaproning på Bagsværd sø, hvor de vandt 5 sejre i 6 starter. Vedrørende de øvrige kaproningsarrangementer henvises til den særlige beretning herom. Til NAM, der i år blev afholdt i Finland, havde man lavet en »bumlertur«, idet den bus, som deltagerne havde chartret, havde ledige pladser.

Adskillige motionister samt klubbens økonoma deltog, og alle havde en udbytterig tur.

Året 1966 skal også huskes på grund af fællesturene og de såkaldte medlemsmiddage. På initiativ af bl. a. Sommer indførte man fællesroning tirsdag og torsdag aften. Der var stor tilslutning disse dage.

Tirsdag den 17. maj havde nogle medlemmer indkaldt til en medlemsmiddag, der samlede ca. 60. Dette blev en hyggelig sammenkomst, og i løbet af aftenen blev der redegjort for de planer, arrangørerne havde med hensyn til istandgørelse af klubben, og så godt som alle de fremmødte lovede at tage del i virkeliggørelsen af disse. Senere på året viste det sig desværre, at det for de flestes vedkommende blot havde været tomme ord og fraser, men et forsøg blev der da gjort. Den 19. maj – Kr. Himmelfartsdag – deltog D.S.R. med 4 både i københavnerkredsens fællestur til Skodsborg. Det var 4 gange så mange både i forhold til sidste år.

Fra en af årets medlemsmiddage

Pinseturen var som sædvanlig henlagt til Smålandsfarvandet, hvor 4 både havde sat hinanden stævne. Der henvises til den andetsteds værende beretning herom.

Den kommende jubilæumssæsons første arrangement løb af stabelen allerede den første weekend i juni 1966. Bang (Peter?) havde udpønset en plan om en non-stop rotur til Aarhus, for at minde Århus-Studenter Roklub om Dansk Studenterronings jubilæum. En fuldtallig D.S.R. eskadre fulgte Cimbrias afgang fra Kronometertrappen, medens indsejlingen til Århus blev flankeret af mindst 30 både fra Århus' roverden. Med hensyn til turens forløb henvises til den særlige beretning.

Lørdag den 18. juni afholdtes den årlige Universitetsmatch. For at give matchen noget mere publicity var løbet i år henlagt til Langelinie. Idet man på forhånd var klar over, at en cravel-otter næppe kunne tåle det ret urolige vand i havnen, enedes man om at ro i gigottere. D.S.R. vandt såvel matchen som den

senere ølstafet med over en spids. Om aftenen var der middag på Universitetet samt fødselsdagsfest i D.S.R.

En planlagt kanintur til Nivå havde deltagelse af én kanin. Anderledes fremmøde har der været til alle kanalture, som skiftevis arrangeres af Borre og Sommer. Endvidere var der en godt besøgt fællestur til Saltholm den 21. august.

Ved Kvik-matchen onsdag den 7. september blev sol og vind delt lige, idet »Spejlet« forblev i D.S.R., medens det andet hold måtte aflevere »Bolcheglasset« til Kvik. Den efterfølgende sammenkomst blev afholdt i naboklubben, der med festligt smørrebrød, øl og kaffe hyggede om deltagerne.

Studentermatchen, den 18. september, var i år ingen succes, både publikum og de højere læreanstalter svigtede. Begge både var iøvrigt ved at synke på grund af en kraftig blæst og sø, men det lykkedes polyteknikerholdet at vinde en kneben sejr. Den efterfølgende skolekaproning blev vundet af Bagsværd skole. Idet der i år ikke blev afholdt nogen kanindåb, havde man om aftenen inviteret kaninerne samt deltagerne i Studentermatchen til øl, pølser og fest i klubben. D.S.R.'s formand holdt kanintalen.

I løbet af sommeren og efteråret lykkedes det at få malet alt det ydre træværk, samt langt det meste af metalrækværket. Det

Årets alligatormodtager

første blev ordnet af en faglært maler, medens Strigel med bistand af enkelte andre medlemmer ordnede rækværket. Desværre oplevede man her det sædvanlige i D.S.R., at nogle enkelte tager fat, medens resten hviler på græsplænen og bare smiler ironisk, når de får tilbudt et stykke værktøj.

Såvel før standerhejsningen som efter standerstrygningen var køkkenet åbent hver tirsdag og torsdag aften samt lørdag eftermiddag. Dette var åbenbart ikke gået op for ret mange medlemmer, for tilstrømningen forekom lille. Også finbadet var åbent hele året såvel tirsdag som lørdag. Bortset fra kaproerne samt en lille fast skare var det forbavsende få, der havde trang til en afvaskning og/eller en hyggelig sludder i varmen.

For 40 år siden fik nogle fremsynede mænd den idé at oprette et fristed ved Nivå for D.S.R.'s medlemmer. At vi i dag er i stand til at glæde os over et dejligt hus deroppe, fejrede man den 11. september med en reception, hvor bl. a. klubbens daværende formand, Frants Hvass mødte op. Endvidere var også Gudmund Schack til stede.

Samme dags eftermiddag samledes en del medlemmer i klubben. I fjernsynsstuen var der lige ved at være trængsel, da Niels (af den berømte Secherslægt) stillede op i finalen ved verdensmesterskaberne i Bled. Nogle dage tidligere havde Niels vundet sit indledende heat i den bedste tid af samtlige deltagere. Sandsynligvis på grund af manglende rutine blev Niels ikke placeret, men han kommer igen.

Den 19. oktober afholdt man i klubhuset den årlige kaproersammenkomst, der i år havde samlet næsten fuldt hus. Bestyrelsen var vært ved en kop kaffe m. m., og man sluttede af med at svinge damerne.

Den officielle sæson sluttede lørdag den 29. oktober, hvor standeren blev strøget i fakkelskær. De ca. 50 fremmødte samledes bagefter på verandaen, hvor Strigel havde arrangeret et fortrinligt andespil.

I årets sidste måneder blev den tidligere omtalte istandgørelse af klubben fortsat. Den oprettede sejrsfond indbragte ca. 3.500 kr., og for disse penge begyndte kaproerne under ledelse af Palle og Dag at nyindrette »kongestuen«, idet der skal laves nedsænket loft m. m. I løbet af efteråret blev alle klubbens stole afslebet, lakeret og ombetrukket, ligesom det nordre baderum blev ordnet.

Træningstur på Bagsværd Sø i anledning af Frants Hvass' 70 års fødselsdag

Årets sidste arrangement blev en mægtig fest lørdag den 3. december, hvortil Palle havde indforskrevet op til flere orkestre samt optræden af jazzballetten. De ca. 250 fremmødte var dog ikke nok til at give festen økonomisk dækning. Dette hindrede dog ikke deltagerne i at få en ualmindelig vellykket aften ud af det.

I juli måned fejrede klubbens tidligere formand, Frants Hvass, sin 70 års fødselsdag med en sammenkomst for nogle gamle roere på Bagsværd Regattapavillon. Som i gamle dage tog disse gamle drenge sig en rotur, og i den båd, som D.S.R. stillede til rådighed, sås: Van Aller, Aage Petersen, Axel Mathiesen, Frants Hvass samt som cox Erik Becker.

Søndag den 9. oktober var sidste gang, hvor kaproerne var på vandet, idet de alle stillede op ved den årlige klubkaproning. Til gengæld var de også alene her, for ingen motionsroere turde vove pelsen. Dagen sluttede iøvrigt med fru Voigt's »Herregårdsfrokost«.

Til slut skal der aflægges beretning om klubbens ordinære generalforsamling, der blev afholdt den 12. december. Forinden formanden aflagde sin beretning for det forløbne år, overrakte han klubbens hæderspris, papirkniven, til Det Forenede Damp-

skibs Selskab. På DFDS's vegne modtog formanden for DFDS's roklub, fuldmægtig Helge Jensen papirkniven, idet formanden motiverede overrækkelsen dels med selskabets 100 års jubilæum og dels med selskabets sædvanlige velvillighed over for rosporten.

Foruden de begivenheder, der er omtalt i det forrige, fremdrog formanden i sin beretning bl. a. den usædvanlige store kaproningssæson samt naturligvis den forestående jubilæumssæson.

Efter at kun enkelte af de fremmødte medlemmer havde bemærkninger til formandens ord, forelagde kassereren regnskabet, for hvilket der efter en kort diskussion blev afgivet decharge. Man gik derefter over til valg af ny bestyrelse for 1967. Som følge af, at der kun var opstillet en mand til hver post, blev dette hurtigt overstået, og den nye bestyrelse fik da følgende sammensætning: Formand: Børge Boesen, kasserer: Aage Bang, sekretær: Bent Bredmose, materialeforvalter: Erik Foldbjerg, kaproningschef: Palle Blinkenberg, instruktionschef: Søren Nielsen, motions- og langtursrochef: Ole Borre Jørgensen, og husforvalter: Jens Johansen.

Under særlige forslag behandledes de af bestyrelsen fremsatte lovændringer. De væsentlige ændringer var, at en af mindst 20 stemmeberettigede medlemmer forlangt ekstraordinær generalforsamling nu skal afholdes senest 6 uger efter forslagets indlevering, samt at en lovændring, der er forelagt en ikke beslutningsdygtig generalforsamling kun kan behandles på den følgende generalforsamling, såfremt mindst tre fjerdedele af de mødte og stemmeberettigede medlemmer stemmer derfor. Idet den årlige generalforsamling ikke var beslutningsdygtig, blev alle de foreslåede lovændringer henvist til den ekstraordinære generalforsamling den 16. december, hvor ændringerne blev eenstemmigt vedtaget. Under eventuelt fik formanden ordet og tildelte Sejrsmasten til hele kaproningsafdelingen for deres udmærkede resultater. Endvidere havde kassereren ordet og uddelte »Alligatoren« til Willem Håkansson for hans kammeratskab samt for hans altid brændende tørst efter at deltage i diverse føljetonture. Klubbens træner, Ib, havde endvidere ordet og kunne meddele, at Anero-sport havde udsat en flot pokal, der ved næste års generalforsamling skulle overrækkes det medlem, der gjorde mest for det kommende jubilæum. Den nye kaproningschef, Palle, opfordrede medlemmerne til allerede nu at

Strigel

skrive sig for et større eller mindre beløb på Sejrsfonden for 1967.

Generalforsamlingen sluttede med, at formanden takkede dirigenten N. H. Schaumburg, hvorefter denne foreslog, at de tilstedeværende medlemmer (ca. 60) skulle blive siddende og se en film om en interessant hævning af et skib ved Kuwait.

En beretning kan ikke aflægges, uden at bestyrelsen takker alle de medlemmer, der har hjulpet til ved den uhyre vigtige og krævende instruktion af de nye. En varm tak også til de få, der i den forløbne sæson har deltaget i istandgørelsen af huset, samt ved fester og øvrige arrangementer.

Bestyrelsens anerkendelse af kaproernes indsats skal også fremdrages til slut. Det har været en fornøjelse at komme ned i klubben mandag aften og atter kunne tælle flere af de små blå standere på flagstangen. Året igennem har undertegnede med stor ærbødighed fulgt jeres flittige træning. Det har endvidere været en glæde at bemærke, at kaproerne aldrig svigter ved klubbens arrangementer.

Beretningen for den 99. sæson kan ikke afsluttes uden at vende blikket fremad. I den forløbne sæson har bestyrelsen da også arbejdet grundigt med de kommende planer. Der må imidlertid appelleres til medlemmernes medvirken for at jubilæumssæsonen kan blive den mest fantastiske i D.S.R.'s historie.

Bredmose

Bådenes benyttelse i 1966

Type	Båd	Km	Ture	Gennemsnit antal km pr. tur
Otter	»Ca-ira«	648	60	10,8
	»Blue Boy«	326	44	7,4
	»Ormen«	217	23	9,4
	Udøbt	970	96	10,1
		2.161	223	9,7
Firer m. stm.	»Delfin«	647	78	8,3
	»Odd«	16	3	5,4
	»Moa«	770	81	9,5
	»Streg«	499	64	7,8
		1932	226	8,5
Firer u. stm.	»π«	502	81	6,2
	»Jarl«	–	–	–
	»Cox«	–	–	–
		502	81	6,2
Toer m. stm.	»The Twins«	35	7	5,0
Toer u. stm.	»Sans«	131	21	6,7
	»Leif«	11	3	3,7
		142	24	5,9
Dobbelt-sculler	»Rolf«	1.584	148	10,7
	»Minerva«	470	54	8,7
	»Duo«	132	27	4,9
	Udøbt	300	50	6,0
		2.486	279	8,9
Cravelbygget sculler	»α«	270	51	5,3
	»β«	735	75	9,8
	Udøbt	568	53	10,7
		1.573	179	8,8
Klinkbygget sculler	»Daphne«	623	89	7,0
	»Grumme«	610	91	6,7
	Udøbt (plast)	314	49	6,4
	»Svip«	795	117	6,8
		2.342	346	6,8
Ialt træningsture fra Bagsværd og Nordhavn		11.138	1.358	8,2

Type	Båd	Km	Ture	Gennemsnit antal km pr. tur	Antal ture 30 km og mere
Halvoutrigget dobbelt-sculler	»Jucunde«	324	58	5,6	
Halvoutrigget firer m. stm.	»Odin«	265	29	9,1	
	»Olsen«	15	3	5,0	
		280	32	8,8	
Fireåres inrigger	»Blå«	134	23	5,8	
	»Dan«	410	50	8,2	
	»Dreng«	302	49	6,2	
	»Eos«	262	44	6,0	
	»Jyden«	102	17	6,0	
	»Viking«	933	101	9,2	1
	»Thor«	395	35	11,3	1
		2.538	319	8,0	2
Toåres inrigger	»Cimbria«	455	18	25,3	1
	»DSR«	34	4	8,5	
	»Elektra«	402	51	7,9	
	»Freja«	65	3	21,6	1
	»Helge«	1.838	241	7,6	1
	»Hroar«	245	31	7,9	
	»Hugin«	1.037	125	8,3	1
	»Munin«	1.322	186	7,1	1
	»Norge«	–	–	–	
	»Rune«	191	24	8,0	1
	»Tjalfe«	5	1	5,0	
	»Fr. d. IX«	–	–	–	
	»A.R.«	757	39	19,4	4
	»P.R.«	801	49	16,3	8
		7.152	772	9,3	18
Ferieture undtagen		6.502	769	8,5	15
Klinkbygget single-sculler	»Alf«	652	107	6,1	
	»Atom«	365	63	5,8	
	»Cito«	286	59	5,0	
	»δ«	27	5	5,4	
	»ε«	883	139	6,4	
	»γ«	1.790	272	6,6	
	»Ion«	120	21	5,7	
	»Ny«	165	30	5,5	
	»Nympha«	1.525	244	6,2	
	»Ran«	592	91	6,5	
	»ϱ«	486	96	5,1	

Type	Båd		Ture	Gennemsnit antal km pr. tur	Antal ture 30 km og mere
Klinkbygget	»Tuto«	1.087	162	6,7	
Single-sculler	»Uno«	144	17	6,7	
	»Hans«	713	99	7,2	
		8.805	1.405	5,7	
Ialt for samtl. både i Nordhavn		19.099	2.586	7,4	20
+ træningsture fra Bagsværd m. m.		11.138	1.358	8,2	
+ ture med lånte både		610	7	87,2	7
Samlet resultat		30.847	3.951	7,8	27

INRIGGER
KAPRONINGSÅRER OG BESLAG
alt i fineste forarbejdning
OUTRIGGER

VICHTOR JENSENS BÅDEBYGGERI
Skansevej 22, Hundested, Tlf. 8

HENRY LARSENS
Outrigger-værft
Kvalitetsbåde

TØXENSVEJ 16 – TELEFON KØGE 2142
KØGE

D. S. R.'s virksomhed 1962-66

samt årene 1947, 1952 og 1957

År	Medlemmer*	Medl.-ture	Ture pr. medl.	Bådture	Båd-km	Km pr. bådtur
1947	1.203	18.429	15,4	6.881	49.610	7,2
1952	861	10.748	12,5	4.351	30.054	6,9
1957	650	7.568	11,6	3.485	22.397	6,4
1962	605	9.082	15,0	3.927	28.412	7,3
1963	584	8.542	14,6	3.821	29.259	7,7
1964	657	10.145	15,4	4.277	33.433	7,8
1965	691	12.263	17,7	3.756	29.856	8,0
1966	647	10.226	15,8	3.951	30.847	7,8

* Aktivt betalende medlemmer + livsvarige.

År	Medl.-km	Km pr. medlem	Ferielangture			Ture 30 km og mere	Sæsonens længde i uger
			Bådture	Båd-km	Km pr. bådtur		
1947	145.307	120,1	16	4.650	290,0	64	27
1952	82.407	95,7	11	2.000	182,0	27	29
1957	54.048	83,2	4	764	191,9	11	29
1962	72.153	119,3	7	1.355	193,4	29	31
1963	72.941	124,9	5	1.020	204,0	37	30
1964	86.400	132,0	3	600	200,0	38	32
1965	83.354	120,6	7	1.248	178,3	25	31
1966	87.290	155,0	5	960	192,0	27	31

Medlemsstatistik pr. 1. november 1966

Aktivt betalende medlemmer	571
Livsvarige medlemmer	227
Aktive medlemmer ialt	647, heraf ekstraordinære: 31
Passive medlemmer	227

De aktivt betalende medlemmers anciennitet i klubben:
under 1 år: 134, 1–5 år: 278, over 5 år: 159.

BRØD OG
KAGER

Boesens Conditori
STRANDVEJ 59 TELEFON RYVANG 3025

HORNUNG & MØLLER
KGL. HOF-PIANOFABRIK
BREDGADE 54 NYGADE 4
fornemste danske fabrikat

S. E. ALBERTUS
EXPORT - IMPORT
ROSENVÆNGETS HOVEDVEJ 19
KØBENHAVN Ø - TLF. TRIA 7830

JØRN NIELSEN
Farve - Tapet
SØLVGADE 94
Parfumeri - Sygepleje - Materialhandel
SØLVGADE 94
SOLNAVEJ 69 A
HANS KNUDSENS PLADS 10
VALBY LANGGADE 35

Kaproningsberetning 1966

Ved sæsonen 1966 kan man hæfte sig ved adskillige glædelige kendsgerninger og begivenheder.

Kendsgerningerne er, at vi i år har slået den bestående klubrekord med hensyn til antallet af starter og sejre. Jubilæumskaproningen på Bagsværd, DM på Brabrand samt VM i Bled, Jugoslavien, har især været de begivenheder, der har opmuntret kaproerne, åbnet øjnene på udenforstående, og i det hele taget gjort klubbens øvrige medlemmer mere imødekommende, når vi kom med større og mindre problemer, de kunne hjælpe os til løsningen af.

De gode resultater fra forrige sæson gjorde deres til, at der kom mange nye ansigter til vintertræning. Opgørelser over træningsaktiviteten i vintermånederne viser, at ca. 30 større og mindre talenter arbejdede for den gamle klub.

Klubben var i den lykkelige situation at være blevet begavet med en ny otter, der blev bygget hos Henry Larsen i Køge. Den kom tidligt i foråret og svarede fuldt ud til vore forventninger. Det er en gennemført smuk konstruktion. I løbet af sommeren kom yderligere en dobbelt-sculler som gave samt en single-sculler – også fra Køge.

Kaproningschefen

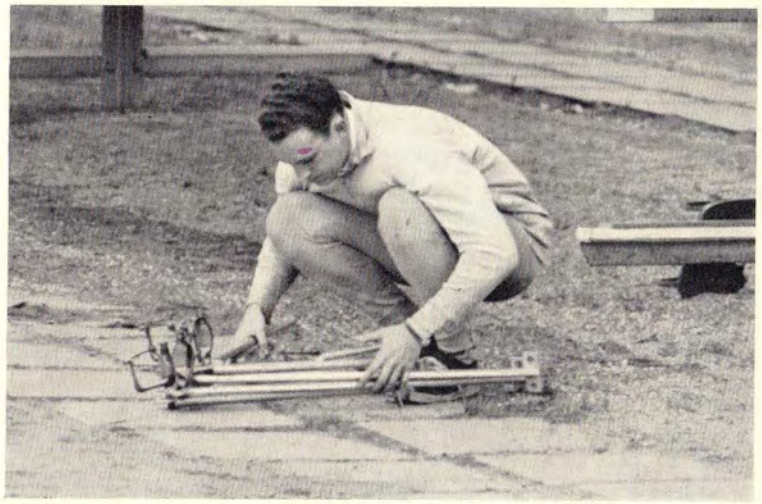

Hos Pirsch' bådeværft købte vi 10 kaproningsårer, og lidt hen på sæsonen kom yderligere 6 – beregnet for letvægtshold. Fra Stämpfli kom 2 par sculleårer til sen. dobbelt-sculleren, men da de kom sent, og konstruktionen var ny (tyngdepunktet var rykket ca. 5 cm perifert), fik holdet ingen glæde deraf.

Beholdningen af årer er ved sæsonens slutning:

14 stk.	med »Macon« blad		brugt 2 sæsoner.
10 »	do		» 1 sæson.
6 »	do	(letvægt)	knap brugt.
4 »	sculleårer		ubrugte.
10 »	do		brugt 5–7 sæsoner.

For at demonstrere den gode vilje indledte en gruppe løbeglade kaproere sæsonen, næsten før den var kommet i gang.

Emil beretter:

Da klokken slog 11 søndag den 27. marts 1966, så man blandt den store skare medlemmer, der selvfølgelig var mødt op til standerhejsningen, iført regnfrakker og paraply, næsten ingen kaproere. Dette skyldtes ikke manglende interesse for denne våde begivenhed eller den påfølgende herregårdsfrokost – tværtimod. Ad hemmelige men utætte kanaler var det sivet ud og ind til kaproningsafdelingen, at formanden i sin sæsonåbningstale blandt andet ville ønske succes og alt mulig held for klubben i den kommende sæson. Klubbens ansigt udadtil havde derfor besluttet at starte virkeliggørelsen af ønskerne straks efter standerhejsningen. Nøjagtig en halv time efter at disse ord blev udtalt, hjembragte kaproerne årets første to pokaler til klubben. Succes'en fortsatte – kaproere var også involveret i den tredie pokal, der erobredes senere på dagen.

Søndag formiddag deltog 11 mand i det traditionelle Hareskovløb arrangeret af DAI, og i år begunstiget af et dejligt pløre vejr. I bedriftsklassen startede ca. 30 mand, heraf 9 medlemmer fra D.S.R. Løbet gik over 3000 meter med en enkelt lang – meget lang – fedtet bakke indlagt. Vi stillede ikke op som favoritter, eftersom den egentlige konditionstræning først påbegyndes efter påske. For at bøde på denne mangel var nogle af vore deltagere udstyret med ret lange ben, hvilket så ud til at være en fordel. Banens længde var 1500 m, hvorfor vi ved mål forsamlede tilskuere fik et glimt af deltagerne midtvejs i løbet. Det viste sig, at Dag havde taget føringen allerede efter ca. 400 m's løb (efter hans eget udsagn fordi de foranliggende sprøjtede jord i munden på ham), da startspurten var overstået. Alle D.S.R.'s deltagere lå godt placeret i feltet. En enkelt valgte trods en placering som nr. 6 at stå af efter første omgang på grund af et teknisk uheld – ilttilførslen svigtede – trist. Dag holdt sit forspring løbet igennem og kom i mål ca. 50 meter foran nr. 2.

Juniorotteren

Her er vore placeringer:

Nr. 1: Dag Thomassen (jun.otter) 11,32 min.
– 3: Niels Secher (sculler) 11,51 min.
– 7: Peter Islef (sculler) 12,15 min.
– Poul Erik Jensen (jun.otter) 12,16 min.
– 10: Poul Madsen (beg.otter) 12,26 min.
– 12: Carsten Gylding (jun.letvægt) 12,55 min.
– 25: (ikke fra D.S.R.) 14,37 min.

Vi vandt også holdløbet og besatte 3. pladsen. Vi deltog desuden i klassen for 17–18-årige, dog med mindre held. Iøvrigt kan nævnes, at Lyngby Roklubs dobbeltsculler i løbet over 6.000 m besatte 3. og 4. pladsen – ingen D.S.R.-deltagelse.

For at følge FISA havde D.F.f.R. vedtaget en ny klassificering, der skulle bruges som bindeled til 1967, hvor de nye regler skulle anvendes.

I internationalt udskrevne løb skulle anvendes følgende betegnelser: Seniorroere, der svarede til fortidens juniorroere og elite-

roere, der svarede til seniorroere. Begynderløb kunne kun udskrives nationalt.

Mandskabet fordeltes principielt i følgende både (gammel betegnelse):

1. sen. dobbelt-sculler:	Peter Islef – Niels Secher
2. jun. » »	Morten Storgaard - Preben Ramsgaard
3. jun. letv. firer:	Emil Sørensen – Carsten Gylding
	Peter Jelsgaard – Finn Borrit
	cox: Bo Julebæk
4. beg. » »	Erik Stilling – Jørn Løjstrup Hansen
	Jens Bruun – Christian Grüner
	cox: Jess Christensen
5. beg. otter:	Otto Lorentzen – Bjarne Due
	Klaus Lange – Steen Madsen
	Torsten Hovind – Jørgen Secher
	Poul Madsen – Jørn Sørensen
	cox: Kim Julebæk
6. jun. otter:	Palle Blinkenberg – Niels Rosenbom
	Dag Thomassen – Gerner Petersen
	Jørgen Ostenfeld – Poul Erik Jensen
	Helge Ib Olsen – Søren Rosenkilde
	cox: Torben Hansen

Bortset fra beg. letvægterne holdt holdene sammen det meste af sæsonen. Foruden de nævnte typer stillede vi op i mindre og større både alt efter evner, fritid og indbyrdes sympatier.

Bagsværd Roklub havde arrangeret en træningskaproning den 15. maj over 1.000 m.

Den tidlige start på kaproningssæsonen er en foreteelse, som forhåbentlig vil leve fremover. Den sætter kolorit på den ellers noget langvarige og ensformige forårstræning. Resultatet blev 5 sejre ud af 6 mulige. Jun. otteren vandt otter, firer m. og firer u. Niels Secher og Peter Islef tog sig af sen. single og dobb. Beg.otteren klarede sig desværre ikke så godt. Træningskaproningen var en udmærket strømpil for resten af sæsonen.

Ugen efter var vi i Maribo (også en 1.000 m kaproning) – som eneste københavnske klub. Her var resultatet 4 sejre ud af 8 mulige.

I Lübeck afholdes hvert år en velbesøgt kaproning over 1.500 m, og vi følte, at med 2 kaproninger på bagen ville det ikke

Begynderotteren

være urimeligt at forsøge os med nogle stærke tyske hold, så vi tog sydpå:

Den 3. juni kom vi ad »Fugleflugtslinien« til Lübeck: Sen. letv.firer, elite dobb.sculler og sen.otter.

Om indkvarteringen kan man kun have rosende bemærkninger. Der var reserveret plads til os alle, og intet var glemt. Ingen slendrian – arrangørerne havde foden på situationen.

På regattapladsen var opstillet et stort telt, hvori roerne kunne købe alle måltider – hvilke iøvrigt var af udmærket kvalitet – til en skikkelig pris.

Regattaen blev afviklet, så man omtrent kunne stille sit ur efter starttidspunkterne. Roningen foregår på en kanal, hvor der er plads til fire baner. Der er fast start i den smalle ende. Det tyske forsvar havde stillet et rigeligt antal motorbåde til disposition, så der var ingen forsinkelser forårsaget af en enkelt motors sammenbrud, sådan som det jævnligt ses i Danmark. Selv vejret viste sig fra sin bedste side. Høj himmel og varme uden synderligt forstyrrende vindforhold. Der blev konsumeret mange kilo is de to dage, hvori regattaen blev afviklet.

Det er en fornøjelse at deltage i en sådan kaproning. Det kan med rette hævdes, at det ikke er så hyggeligt med al denne effektivitet, men til en afveksling er det nu forfriskende.

Islef og Secher sikrede D.S.R. 2 førstepladser – een hver dag – i elite dobb.sculler, samt sig selv hædrende omtale i »Ruder-sport« (der er vesttyskernes »Roning«).

Sen. letv.fireren gik det ikke så strålende, idet holdet blev slået ud i indledende heat.

Sen.otteren kom ej heller i finalen. I »sen.otter« endte vi i sivene, og i 2. elite otter tog vi en »ugle« tre tag før mål og blev slået med 1/10 sek. af det hold, der blev nr. 2 i finalen. Selv om det ikke gik helt godt, satte dette resultat humør i os igen – for vi var jo »lige ved og næsten«.

Den første større danske robegivenhed var forårskaproningen på Bagsværd Sø. Det kendte medlem Bent Rasmussen var mødt frem sammen med andre og hans indtryk følger her:

Forårskaproningen 11-12 juni, 4 sejre

Årets første egentlige styrkeprøve – forårskaproningen – viste med tydelighed hvilke hold, der vil kunne klare sig internationalt. For D.S.R. var det glædeligt at notere, at dobbeltsculleren med Peter Islef og Niels Henry Secher virkelig viste roning i topklasse. De vandt eliteløbet (klassificeringen er blevet internationaliseret. Junior og senior er blevet til hhv. senior og elite) med 4-5 længder. De var ikke presset og alligevel var tiden kun 9 sek. over banerekorden. Det siger, selv om der var medsø, lidt om deres standard.

For Secher var denne sejr ikke nok. Han vandt elitesculler i tiden 7.25 og var små 12 sek. foran Egon Petersen. Secher viste, hvorledes en sculler skal ros; en meget overbevisende sejr.

Det var også glædeligt at notere sig seniorotterens indsats. De vandt søndagens sidste løb suverænt. Otteren ror måske ikke altid lige skønt, men der sker noget, når de smækker årerne i vandet. Man bemækede deres vindertid: 6.10.6. Kviks eliteotter vandt deres løb i tiden 6.16.2, og selv om man kan komme med mange betragtninger over, at vandet var bedre til sidst, så er det i hvert fald sikkert, at når de to hold mødes, så er resultatet på forhånd ikke givet.

Den ene halvdel af otteren startede også om søndagen, i firer uden, og de skabte regattaens mest spændende opløb. Ved 1500 meter førte Kvik med en længde, men ved 2000 meter var D.S.R. godt en længde foran. Det er den slags, der gør en kaproning morsom at overvære. Holdet er iøvrigt ved at magte styingen. Efter deres eget udsagn var de overhovedet ikke i bane 4 og 5.

De øvrige D.S.R.-startende var ikke glade for medsøen og resultaterne var derefter. I senior dobbelt-sculler sås et par helt nye ansigter i D.S.R. – Preben Ramsgaard og Morten Storgaard. – De har tidligere roet i Holbæk. De opnåede en 3. plads af 11 startende, men de skal nok blive bedre, thi de ror nydeligt. R a s.

Dobbelt-sculler parret Storgaard og Ramsgaard efter deres 2. plads ved DM på Brabrand Sø

Universitetsmatch blev afholdt i Københavns Havn i 2 gig-ottere. »Skjold« havde velvilligt stillet sin til vor disposition. Resultatet blev en klar sejr til Københavns hold (et rent D.S.R. mandskab), der dog havde haft mulighed for at træne i denne bådtype. Efter racet var der fest i klubben med den traditionelle ølstafet. Et reservespækket Århus-hold måtte igen indkassere et nederlag.

Fynsregattaen afvikledes samtidig med en kaproning i Hjälmsjö (Sverige), hvor D.S.R. også var repræsenteret.

Hjälmsjö havde besøg af vore to dobb.scullerhold: Seniorerne Morten og Preben måtte se sig slået af Lyngby, der gentog kunststykket til DM. Secher og Islef var urørlige i eliteklassen, hvor de ubetinget var Danmarks bedste mandskab. At Niels desuden sejrede i elite singlesculler kom ikke som nogen overraskelse.

I erkendelse af vor elite dobb.scullers kvalitet blev dette hold udtaget til at repræsentere Danmark ved den traditionsrige Henley-regatta den første week-end i juli. Ugen før afholdtes International Regatta i Amsterdam, og vore to roere tog de to kaproninger i een mundfuld og forlod de hjemlige græsgange

i næsten 14 dage. Alene drog de ud – det var ikke muligt at få en eneste af klubbens talrige kvalificerede medlemmer til at bivåne disse i klubbens historie ret enestående begivenheder. Til London drog dog Ole Secher for at se sin søn ro og opfriske minderne fra dengang, hvor han selv i selskab med Pærregaard vakte sensation i to'er uden styrmand.

Dobb.scullerens afrejse var startskuddet til en hektisk periode, hvor D.S.R.'s »BlueBoys« var repræsenteret ved kaproninger i ikke mindre end 5 lande ved regattaer: Amsterdam, Henley, Tammerfors, Berlin og Sorø.

Finlandsturen vil blive kommenteret af Niels Rosenbom.

I Berlin afholdtes »International Studentenmeisterschaft« i tilknytning til en international regatta. Desværre høstede vort hold ingen laurbær dernede. Tre mand fra A.S.R. havde sluttet sig til vore seks, og der blev startet i otter og firer u. stm.

I Sorø var vi repræsenteret ved vor jun.letv.firer. Holdet kunne ikke finde rytmen og blev slået både i jun. og sen. klassen.

Maribo lokkede med regatta den 9.–10. juli. Til Sydhavsøerne drog beg.otter, jun.letv.firer, jun.dobb.sculler samt beg.sculler (klink). Beg.otteren blev nr. 2 i beg.klassen, men vandt jun. klassen uden kamp. Morten og Preben vandt jun.dobb.sculler foran Lyngby, men blev slået af samme i sen.løbet. Der var nogle, der i en tid derefter talte om en noget ureglementeret start i sidstnævnte løb, så vi betragtede faktisk de to sympatiske »Holbækroere« som jun.klassens stærkeste og nr. 2 i landet efter Secher og Islef, men der tog vi fejl!

I beg.single-sculler vandt Jens Bruun sit indledende heat, men pressede sig for hårdt i finalen og »gik død« midt i det hele. Jun.otteren og sen.dobb.sculleren var blevet hjemme for at pudse på formen til de større opgaver, der ventede dem.

Kvik og K.R. holdt 100-års jubilæum, og til den ende var der lagt op til den store jubilæumsregatta den 16.–17. juli. Ingen anstrengelser var sparet fra arrangørernes side, og de kunne da også i programmet præsentere et felt, der omtrent var så godt, som da VM blev afholdt i Bled i september.

Men ak – til stor sorg for arrangørerne samt deltagere og til skam for de afmeldende hold skrumpede de imponerende felter, da week-end og regatta bankede på døren. F. eks. blev 9 ottere til 3 (Sovjet, Østtyskland og Kvik).

Stævnets største sensation var uden tvivl, at Niels sejrede i sculler over Ivanov – noget han gentog i Bled.

Langtursrochef (1965) Bulder havde vovet sig til Bagsværd og nedfældede følgende linier desangående:

Den internationale jubilæumsregatta

I begynderfirer startede vi med at blive nr. 3 i det indledende heat, og derved blev det, idet holdet valgte at trække sig ud fremfor at gå i opsamlingsheat, hvor de skulle have haft en reel chance for at klare sig.

I dobbeltsculler gik vores hold ved Storgård og Ramsgård direkte til finalen ved i det indledende heat klart at vinde over Lyngby, men holdet kunne ikke følge successen op i finalen, hvor de i spurten blev slået med en halv længde af Odense i tiden 6.59.8, mens vi brugte 7.01.1 og Lyngby 7.06.7.

I senior otter var der lidt mere dramatik, idet Favorite Hamonia tyvstartede i første forsøg. Efter de sædvanlige formaninger fra starteren kom man godt afsted i anden omgang d.v.s. Kvik bedst, med D.S.R. og F.H. på 2. og 3. pladsen. Ved 500 m førte D.S.R. foran N.S.R. og Viborg. Ved 1000 m. var stillingen den samme (her tog vores stroke sig en lille lur for at være helt frisk i spurten). Ved 1500 m. begyndte D.S.R. for alvor at trække fra konkurrenterne, og vi slog N.S.R. med to længder. På 3., 4. og 5. pladsen kom Viborg, F.H. og Kvik.

I søndagens løb var vi med i følgende løb: Begynder otter, elite single sculler, firer uden (senior), firer med (senior) og elite dobbelt sculler.

I begynder otter lagde K.R. sig i spidsen med det samme, og der blev de resten af løbet med Kvik og D.S.R. på de næste pladser. Tiderne blev: KR 6.40.2, Kvik 6.48.2 og D.S.R. 6.52.5.

I elite sculler lagde Secher flot ud og var efter få tag to længder foran sine konkurrenter Ivanov og Kråkenes. Han holdt sit forspring hele løbet igennem og øgede det endda i spurten, hvor Ivanov gik næsten helt i stå. Tiderne blev: D.S.R. 7.52.8., USSR 8.01.6, Fana 8.02.8.

I senior firer uden lå Skjold i spidsen indtil 1200 m. Her lagde N.S.R. sig foran for at blive der resten af løbet med D.S.R. og Skjold lige efter. Selvom D.S.R. kom med en vældig spurt, vandt N.S.R. alligevel i tiden 7.07.7, D.S.R. 7.12.7. Senior firer med, hvor vi også deltog, skulle egentlig forbigås i tavshed. Holdet var nær blevet nr. 1 i næste løb. De havde ganske vist deltaget i et løb tidligere på dagen, men man kan jo ikke vente noget særligt, når man aldrig træner i denne bådtype. Det gælder jo ikke bare om at få så mange starter som muligt.

I elite dobbelt sculler startede Secher og Islef som lyn og torden og kom en halv længde foran de andre. Men de glemte åbenbart,

at banen er 2000 m lang, for allerede ved 500 m var de henvist til fjerdepladsen efter USSR, Tjekkoslovakiet og Tyskland. Denne placering blev også den endelige, således at Ivanov fik revanche for sit nederlag i single sculler. Bulder

Norske Studenters Roklub afholdt – traditionen tro – International Aarungen Regatta den 24. juli. Beg.otteren og jun.letv.firer tog til vore norske venner. Få steder føler vi os velkomne som i N.S.R.

I beg.otter vandt vore, og vi fik dermed »Aarung skibet« til ejendom. I jun.klassen måtte holdet se sig slået af nogen store karle – fra Sverige! Letvægterne måtte desværre indkassere to nederlag. Bulder var turleder. Overhovedet har der igennem hele sæsonen hersket et ualmindeligt godt forhold mellem motions-, langturs- og kaproere. Dette har endvidere manifesteret sig ved, at en håndfuld kaproere har instrueret de fleste af årets kaniner 2 gange i gig-både.

DM afholdtes den 31. juli på den herostratisk berømte Brabrand sø, der »levede op« til det bedste og bød på elendige baneforhold. Som relativ ny roer undres man over, at de forhåbentlig kloge hoveder, der leder landets roning, ikke forlængst har indset, at sportslige hensyn går milevidt forud for lokale interesser og beskyldninger for »københavneri«.

D.S.R. deltog for første gang i mange år i 3 løb (med 4 mandskaber), og resultatet blev 1 sejr og 2 andenpladser.

I single-sculler vandt Niels ubesværet over Jørgen Engelbrecht fra Hvidovre. Engelbrecht har hele sæsonen været så godt som afskåret fra at træne på grund af militærtjeneste. Når han først får mulighed for regelmæssig træning under kyndig vejledning, er resultatet ikke givet på forhånd, når Niels og han mødes.

I dobb.sculler stillede vi med begge vore hold. Det skal ingen hemmelighed være, at vi og mange med os havde ventet en sikker sejr til Peter og Niels. Efter at have roet 100 m og der sikret sig et forspring på 2 længder, bordfyldtes båden imidlertid, og holdet slæbte sig afsted som en vingeskudt fugl og blev nr. 5 langt efter vinderen. Vore juniores havde det uheld, at den ene swirwel løsnedes, da 1000 m var passeret og dermed tog deres chancer. Resultatet blev, at Lyngby vandt og kom til Bled på dette ene resultat.

Otterløbet blev det mest spændende, der længe er set ved et DM. Vi tabte – de vandt – med 1/10 sek. Det var nu vor fød-

Juniorotteren bliver nr. 2 ved DM

selsdagsgave til jubilerende K.R. Vi havde hele vor opmærksomhed rettet mod Kvik, som holdt sig pænt en længde efter os. K.R. havde i hast samlet en otter af 4 begyndere og deres sen.firer, og – tja – de førte, men et så nys opstået hold kunne man ikke tage alvorligt. Så ved 1600 m ligger de stadig en længde foran, og så blev legen pludselig til alvor. Vi satte ind med en spurt, og 100 m før mål var K.R. indhentet, men der var alligevel mere moral i de gutter, end vi havde regnet med, for 5 tag før mål satte de farten op – og vandt.

K.R.'s glæde over denne jubilæumstriumf var en lise for vor sorg, men vi bliver alligevel tunge om hjertet, når talen falder på den famøse brøkdel af et sekund.

Den første søndag i september – altså med godt en måneds pause – afholdtes Efterårskaproningen på Bagsværd. Dette er en kaproning, som inkarnerede kaproere med forventning ser hen til. Her kan man prøve alle sine skjulte talenter. Vi havde da også boltret os i helt nye holdsammensætninger.

Det morsomste var vor jun.firer u., der bestod af lutter scullerroere (Jørgen Secher, Morten, Preben og Islef). De roede en

komfortabel sejr hjem efter en snorlige styring, noget der ellers ikke har kendetegnet denne bådtypes race i sæsonens forløb. Beg.efterårsotteren, hvoraf halvdelen roede firer, kunne ikke starte med en sejr. Men det slog ikke roerne ud. Hovedparten er nu ivrige vintertrænere. Jun.otteren havde suppleret sig med Bjarne, Poul og Steen fra beg.otteren, der her fik lejlighed til at se deres arvefjender K.R. fra ryggen.

I dobb.sculler forsøgte Jørgen og Gerner sig, men dette eksperiment faldt ikke heldigt ud, hovedsageligt fordi begge roere var optaget på andre både.

Beg.otteren bestod af: P. Jess Olsen, Niels Ulsø, H. Radsted Madsen, N. Vonsild, Dines Hansen, A. Holm-Nielsen, T. Jespersen og Steen Lassen. Cox: Emil.

Turen til Bled

Optakten til dette års VM i Bled var vel nok for mig jubilæumskaproningen på Bagsværd sø, hvor Ib mod alle aftaler pressede mig til at stille op mod ingen ringere end den sagnomspundne Ivanov. Og sandelig om hans beregninger ikke slog til. Efter et hårdt og meget jævnbyrdigt løb, med et par uheld på begge sider var sejren hjemme, og dermed enhver roers største ønske, at komme til VM eller EM, efter al sandsynlighed sikret, enten sammen med Peter, eller alene i sculler.

Efter det for os i flere henseender så ulyksalige Danmarksmesterskab på Brabrand sø, hvor stormen i forbindelse med søens så uheldige udfomning omtrent bordfyldte vores nye dobbeltsculler, blev resultatet en sprængning af dobblen. Da DFfR desuden afstod fra at sende en kombineret dobbeltsculler til Bled, blev jeg ene om at repræsentere D.S.R.

I tiden op til Bled blev træningen stadigt intensiveret bl. a. ved et udmærket samarbejde med Skjolds toer uden. Desuden havde UK fået den gode idé at afholde to sprinterkaproninger, for at holde kamprutinen ved lige, hvilket resulterede i to for alle parter meget givende løb.

Endelig blev bådene pakket, og efter et meget hårdt løb mod K.R. i firer med styrmand sammen med Helge, Poul Erik og Blink, var alt klar til afrejsen. Vi havde været så heldige, at en lang række bumlere, foruden et fællesarrangement med de norske roere havde muliggjort, at turen kunne tilbagelægges hurtigt og bekvemt med flyver, således at vi landede i Ljubljana om eftermiddagen friske og veloplagte. Efter en udmærket tur i en meget moderne bus, hvor en gæv »kommunist« fortalte om landet, ankom vi til feriebyen Bled, ad samme vej som Hitlers og vist også Napoleons soldater havde benyttet.

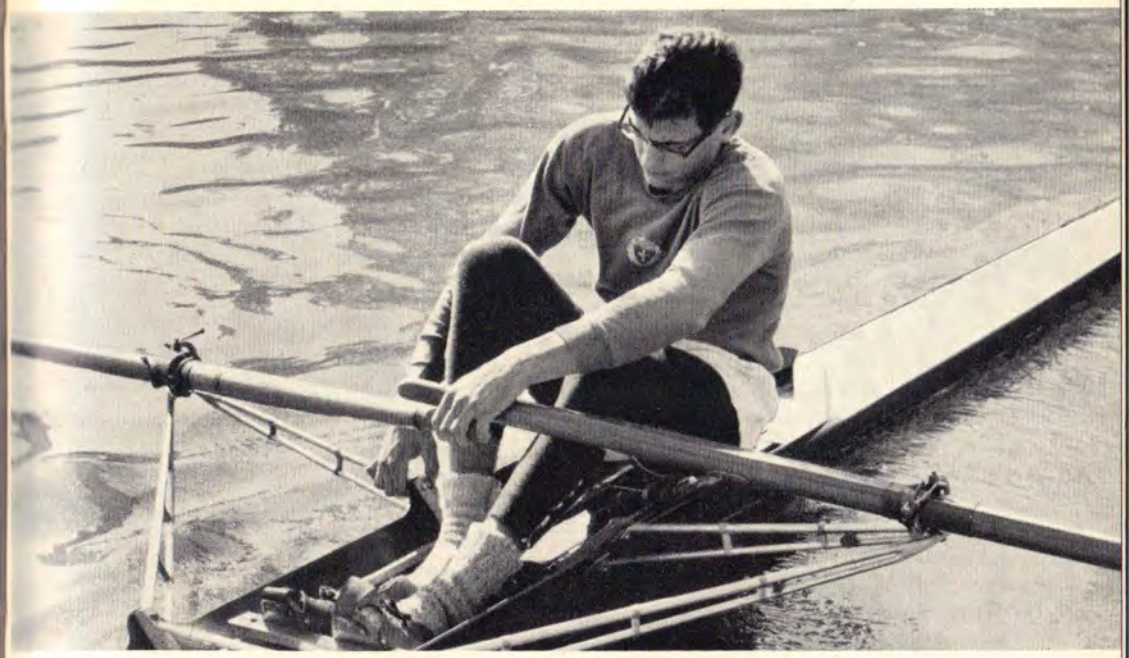

Niels Henry Secher

Her viste det sig, at bådene var vel ankommet. Sommerfeldt havde desuden allerede bragt dem på plads og gjort dem i stand (pragtfuld mand).

Ib, der både var træner for Kviks berømte guld-firer og sculleren, påhvilede der en kæmpeopgave med at holde »nerverne« under kontrol, efterhånden som løbene nærmede sig. Imidlertid løste han alle problemer ved tre dage i træk at optræde på slap line som akrobat, fantasifuld gymnast, tryllekunstner, entertainer m.m. Og da han fik smidt mig i den veltempererede Bled sø, samt banket en købmand op langt efter lukketid for at skaffe læskende drikke til vores hårdt trængte vædskebalance, tegnede alt lyst.

Efter de indledende heat var der stadig håb om det helt store i lighed med de to foregående års flotte danske indsats, idet vi fik to både i finalen. Kun Roskildes toer kunne siges at have klaret sig under de (meget store) forventninger, der var sat til holdet.

I mit heat fik jeg til min store overraskelse pludselig ved 5-600 m hollænderen Vienese (senere sølv) bag mig. Selve slaget var uhyre enkelt. Da han, som han plejer, kom op ved 4-500 m, gik han ikke helt op på siden af mig, men holdt sig ca. en kvart længde efter. Således roede vi ca. 10–20 tag, da jeg kom i tanker om, at Ib havde rådet mig til at tage det med ro, men sætte ind med korte hårde spurter. Jeg tog altså »ti stærke«, men da de fem var over-

stået, lå han lidt over en længde efter, og pludselig indså jeg, at sejren var mulig – og dermed hjemme, idet jeg efter dette var sikker på, at han ikke kunne spurtbesejre mig.

Her hvor mit egentlige resultat forelå, vil jeg gerne takke Peter for den stædighed, hvormed han gennemførte »hoppene«. Der er ingen tvivl om, at netop disse korte, men afgørende spurter havde deres direkte forudsætning i disse hop.

I tiden indtil finalen havde jeg nu fri. Det helt store var der imidlertid ikke tale om. Når en dejligt beliggende gammel borg og nogle enormt dyre antikvitetsforretninger var besigtiget, var byen stort set gjort.

Imens blev de andres skæbne afgjort ved hårde dyster på vandet. Desværre kvalificerede kun Kviks firer sig til finalen, medens Roskilde, K.R. og Skjold opnåede at komme i trøstfinalerne. Her vandt Roskilde sikkert, medens Skjold blev passeret af Frankrig kort før mål efter en hård kamp. K.R. roede et udmærket løb, men kunne ikke være med i spidsen, og løbet blev vundet af den eneste tyske båd, der ikke var med i den store finale.

I de egentlige finaler om eftermiddagen vandt Østtyskland de to første løb: Firer m. og toer u. Så kom mit løb, sculler. Uheldigvis fik jeg den for mig dårligst mulige bane. Helt isoleret fra de to kendte Vienese og Ivanov på banerne 1 og 2 lå jeg med den senere verdensmester ved min side på bane 6. Velsagtens på grund af dette og den noget uvante situation (jeg var og vedblev at være eneste ikke medaljetager) tabte jeg helt hovedet. Jeg forlængede min altid hurtige start med en unødvendig spurt, blev dernæst febrilsk, da de andre kom op – og alt var tabt. Resultatet blev 1. USA

Niels Secher med sin makker Peter Islef

(Spero) 2. Holland (Vienese) og 3. Vesttyskland (Meisner). Den sidste forsvarede mesterskabet. Ivanov, der ti år tidligere havde vundet sin første guldmedalje i Bled kun 18 år gammel, nåede jeg lige at passere før mål, således at Hill fra Østtyskland blev nr. 4, jeg 5 og Ivanov 6.

I firer u. fik østtyskerne deres tredie guldmedalje, medens kvikkerne ikke kunne finde rytmen og endte på sjettepladsen. Den fjerde tyske guldmedalje blev vundet af Vesttyskland i otter, hvor det kombinerede mandskab førte fra start til mål.

Efter den sidste præmieoverrækning deltog alle roerne i en kæmpefest sammen med byens indbyggere. Der blev bl.a. udskænket gratis vin, så det blev en overordentlig vellykket aften.

Næste morgen var det meningen, at vi skulle have set nogle nærliggende grotter, men dette blev opgivet. I stedet skulle vi op kl. 6 for at se på butikker i Ljubljana, men da bussen først kom henad 9, blev også dette arrangement sløjfet. Det blev kun til en times ophold i lufthavnens bar, hvor orangesjussen forgæves søgte at råde bod på gårsdagens martini og morgenens strabadser.

Hjemturen forløb stille, og vel ankommet til Kastrup drog vi hver til sit.

N. H. Secher

Kvik-match afholdtes den 7. september, hvor vi vandt spejlet og Kvik bolcheglasset.

Spejlholdet:	*Bolcheholdet:*
H. Dines Hansen	C. Hornhaver
Niels Ulsø	P. Krarup
Torben Jespersen	B. Christensen
A. Holm-Nielsen	Aage Pedersen
Cox: Emil Sørensen.	Cox: Torben Hansen.

Studentermatchen den 17. september vandtes af Polyteknisk Læreanstalt i en synkefærdig »Blue Boy«. Universitetet havde undladt at bruge sine 7 bedste roere, for at vi kunne få et lige løb, men der var de for gode af sig. I den efterfølgende skolekaproning sejrede Bagsværd Skole.

Ved optælling af sejre opdagede vi, at tallet var 37, der var altså ikke klubrekord. For at forsøge at komme over dette magiske tal tog 8 mand til Boafors (Sverige) og vandt 3 sejre i 3 starter.

Holdet bestod af Palle, Poul, Steen, Torben, Dines, Poul Erik, Helge og Niels (hjemkommen fra VM). Cox: Bo og Torben.

Som et kuriosum kan det nævnes, at Niels' fader, professor Ole Secher, var med til at sætte klubrekord i 1935 (Kvik-match).

Ved generalforsamlingen blev sejrsmasten – meget utraditionelt – overrakt den samlede kaproningsafdeling, og med denne gestus er sagt meget om det sammenhold og den arbejdsvilje, der har præget den forløbne sæson.

En stor del af årets kaproere kan man genfinde ved vintertræningen, og det er dog det bedste bevis. Årsagen til dette faktum må søges i forskellige forhold. De folk, der har roet, har været af den rette støbning; der er blevet halet mange sejre hjem, og næsten alle har fået lov at smage sejrens sødme; D.S.R. er igen ved at blive et kendt navn på kaproningsbanerne o.s.v.

I mange år har vi nu haft en træner, der kan sit kram, han ved noget om roning og idrætsliv. Desuden er han ved at blive en institution her i klubben og i landets ro-liv som sådan. Man føler, at når Ib Christoffersen har med sagerne at skaffe, så kan man være tryg i forvisning om, at det ikke kan gøres meget bedre. Men det er måske ikke den dybeste årsag til, at så stor en del af æren for fremgangen kan placeres på hans skuldre. Ved sit gode eksempel, sin optimisme og ærlighed samt sin ildhu har han sat sit stempel på sine kaproere. I den store lille mand finder vi noget, som vi vil være stolte ved selv at eje, men lige som han, ikke at krukke med.

Helge Ib Olsen

Juniorfirer uden

Langtursrochefens rapport

Et tilbageblik over sæsonen 1966 bliver domineret af kaproernes strålende indsats, der har resulteret i en ny klubrekord, hvad angår antallet af sejre vundet i en sæson. Men også andre afdelinger har vist fremgang.

Vort håndboldhold spillede sig op fra »Herre B« til »Herre A« og ligger blandt de bedste i »Herre A«. Det vækker lidt bekymring, at tilgangen af nye talenter er lille; helt sort ser det dog ikke ud, for jeg har netop erfaret, at Bang er gået aktivt ind for håndboldspillet.

Motionsroningen har også haft en god sæson. Stigningen i antallet af roede kilometer er ganske vist så lille, at det næsten er stilstand, men fremmødet i klubben har hele sæsonen igennem været godt. En stor del af æren herfor tilfalder Erik Sommer Jensen, som har virket med usædvanlig entusiasme og energi. Hans indsats med fællesroning hver tirsdag og torsdag er det bedste, der er gjort for at hjælpe kaninerne gennem den vanskelige overgang. Denne ordning bør bevares fremover, og

Willumsen har allerede givet tilsagn om at varetage den i sæsonen 67.

Der har været arrangeret en række kanalture. De første var velbesøgte (ca. 30 deltagere), mens turene længere hen på sommeren ikke rigtig fik tilslutning.

Københavnskredsens træffestævne i Skodsborg fik tilslutning af elleve roere fra D.S.R., tre af roerne fortsatte til Nivå.

I dagene 3–5 juni arrangerede Bang en propagandatur, roning non-stop København–Århus. Selve turen er refereret andetsteds, men jeg vil gerne endnu en gang takke de mange, der mødte op for at markere starten. Det var et imponerende syn at se 54 mand i fjorten flagsmykkede både.

I august var arrangeret en tur til Saltholm. Turens elleve deltagere blev bl. a. beriget med Bulders specielle opfattelse af, hvorledes man passerer pigtrådshegn og vandhuller.

Mens alle andre afdelinger i klubben har haft fremgang, er langtursroningen gået tilbage. Årsagen kan enhver gætte på, ingen kan forlange, at jeg selv skal rykke ud med den.

I pinsen opererede tre hold i det for D.S.R. traditionelle farvand nord for Lolland, mens et hold skejede ud, og hjemsøgte »Det Sydfynske Øhav«. »Freja«, der er udstationeret i Skælskør, har været benyttet tre gange. »No name« har gået som føljetonbåd nord om Sjælland til Kalundborg og retur. Desuden har der været roet nogle week-end ture til Nivå.

Der er blevet roet fire egentlige ferielangture. Tre mand har tilbragt en uge i farvandene omkring Als, og tre hold har roet i Norge. Den nye færge fra København til Brevik og Frederiksstad har gjort det både billigt og bekvemt at tage en båd med til Norge.

De tre hold havde yderligere arrangeret et samarbejde, således at første hold sørgede for transporten ud, andet hold (Reinholts selvfølgelig) helt slap for transport, mens tredie hold sørgede for hjemtransporten.

Vi skulle gerne have et lignende arrangement i år, og jeg vil derfor opfordre alle, der kunne tænke sig en roferie i Norge og Sverrig, til at kontakte mig.

En sand lykke ville det være, hvis man herved kunne finde to makkere til Bredmose, så jobbet som langtursrochef kunne blive befriet for den tungeste byrde.

Borre

Materielforvalterens rapport

1966 vil stå som forberedelsesåret til jubilæumsåret 1967. Klubben har fået og bestilt det hidtil største antal både, ialt 21 stykker, som alle skal være leverede til standerhejsningen.

Vi har allerede i 1966 fået nogle kapronings- og motionsbåde, som flittigt er taget i brug, navnlig af kaproerne.

Året 1966 vil formentlig også stå som året, hvor bestyrelsen erkendte, at der fandtes andre materialer i hvert fald til motionsbåde end træ.

Klubben har afgivet bestilling foreløbig på 3 stk. singlescullere i plastic til levering inden standerhejsningen. Det er bestyrelsens agt i første omgang at få plasticbåde til langtursbrug samt til motionsscullere.

Overgangen til »plasticalderen« skyldes, at erfaringerne fra andre klubber viser, at der er mindre vedligeholdelse på bådene, at bådene er stærkere, billigere i anskaffelse, at de står på højde med træbådene og formentlig har længere levetid.

Kaproerne har fået en del nye årer fra Pirsch, hvorefter motionsafdelingen har fået de aflagte årer. For at vende tilbage til plastikken kan det oplyses, at samme fabrik, som leverer de

bestilte plasticscullere, har indvilliget i at lave nogle årer efter vores model og anvisninger i glasfiberarmeret plastic. Disse årer er klar til brug ved standerhejsningen og må naturligvis kun betragtes som et forsøg fra bestyrelsens side for om muligt at nedbringe de store årlige udgifter, dels på vedligeholdelse og dels på køb af årer. Tiden vil vise om forsøget falder heldigt ud.

I årets løb har der været sædvanlig afgang af både. Nogle er solgte, og en enkelt er foræret bort til Århus studenterroning.

1966 har, hvad angår skader på bådene, været ganske normalt bortset fra et enkelt tilfælde, hvor vores otter blev gjort til en firer ved en færdselsulykke i Finland. Klubben har fået erstatning og reparation betalt af forsikringsselskabet. Bøttger har som sædvanlig klaret vedligeholdelse og reparation af bådene.

Enkelte medlemmer har vist initiativ ved at hjælpe med vedligeholdelse og reparation af nogle få årer. Desværre forsvandt initiativet ret hurtigt og dermed færdiggørelsen af årerne. Bestyrelsen takker alligevel for den gode vilje.

Nogle få medlemmer meldte sig i begejstringens rus ved et medlemsmøde til de såkaldte fadderskaber, jfr. omtale i månedsbladet, men det er endnu kun blevet til tilmeldelsen.

Bestyrelsen vil forsøge at få arrangeret et aftenkursus under aftenskoleloven i »bådereparation og vedligeholdelse« i næste vintersæson.

Rosæsonen 1967 – jubilæumssæsonen – står for døren, og vil, set fra en materielforvalters side, stå som året, hvor den 100-årige får en passende ansigtsløftning materielmæssigt set.

Erik Foldbjerg

Philipsons

SELER - BÆLTER - SOKKEHOLDERE

sikker - solid - elegant

Pokaler vundet i 1966

Dato	Regatta	Bådtype	Pokal	Vundet antal gange	Ejendom efter antal gange
22/5	Maribo	Beg. otter	Erindringspræmie	1	1
		Jun. firer u.	Erindringspræmie	1	1
		Sen. single	Erindringspræmie	1	1
		Sen. letv. firer	Erindringspræmie	1	1
4/6	Lübeck	Sen. dobb. sculler	Erindringspræmie	1	1
		Sen. dobb. sculler	Udfordringspræmie	1	3
11–12/6	Bagsværd	Jun. firer u.	Mr. Smile-pokalen	2	5
		Jun. otter	Succes-pokalen	1	5
		Sen. single	Sculler-pokalen 52	4	5
		Sen. dobb. sculler	Toni-pokalen	5	5
19/6	Hjälmsjö	Sen. single	Skeppsredare Norrthons Vandringspris	4	4
		Sen. dobb. sculler	Erindringspræmie	1	1
19/6	Odense	Jun. firer	Fyens kredsens vandrepr.	2	
		Sen. otter	Odense bys vandrepræmie	4	
1– 2/7	Tammerfors	Firer m. NAM	Vandrepræmie	4	
		Sen. otter	Esso-pokal	1	4
9–10/7	Maribo	Jun. dobb. sculler	Nysted Rokl. jubilæumspokal	2	5
		Jun. otter	Pok. uds. af MR's NM 1959	1	5
16–17/7	Bagsværd	Jun. otter	Japan-præmien	1	max. i 1966
		Sen. single	Nybro-pokalen	1	5
24/7	Årungen	Beg. otter	Årung-skibet	2	2
31/7	Brabrand	Sen. single DM	Sculler-pokal-50	3	5
4/9	Bagsværd	Jun. firer u.	Sognerådsformand Fr. Willumsens pokal	3	5
		Jun. otter	Junior otter pokalen 1950	5	6
18/9	Boafors	Jun. firer	Vandringspris	1	4
		Sen. firer	Vandringspris	1	4
		Sen. otter	Vandringspris	1	4

Kaproningsstatistik 1966

ROERE	Åbne		Private		Ialt	
	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr
Blinkenberg, Palle	21	15	2	2	23	17
Borrit, Finn	15	1	0	0	15	1
Bruun, Jens	3	0	0	0	3	0
Christensen, B.	0	0	1	0	1	0
Dam, Carl Henrik	2	0	2	1	4	1
Due, Bjarne	16	5	0	0	16	5
Grüner, Niels	2	0	0	0	2	0
Gylding, Carsten	15	1	1	1	16	2
Hahn, Troels	1	0	1	1	2	2
Hansen, Henrik Dines	3	1	1	1	4	2
Hansen, Jørn Løjstrup	2	0	0	0	2	0
Holm-Nielsen, Anders	1	0	2	1	3	1
Hornhaver, Carl	0	0	1	0	1	0
Hovind, Torsten	12	3	0	0	12	3
Islef, Peter	15	6	0	0	15	6
Jelsgård, Peter	15	1	0	0	15	1
Jensen, Poul Erik	20	15	1	1	21	16

ROERE	Åbne		Private		Ialt	
	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr
Jespersen, Torben	3	1	1	1	4	2
Krarup, P.	0	0	1	0	1	0
Klaus Lange	11	3	0	0	11	3
Larsen, Niels Svenning	2	0	3	1	5	1
Lassen, Steen	2	0	1	0	3	0
Lorentzen, Otto	14	4	0	0	14	4
Madsen, Henrik Radsted	1	0	0	0	1	0
Madsen, Poul	17	6	1	1	18	7
Madsen, Steen	13	5	0	0	13	5
Olsen, Helge Ib	21	15	1	1	22	16
Olsen, Per Jess	1	0	1	0	2	0
Ostenfeld, Jørgen	14	7	1	1	15	8
Pedersen, Erling Hedegaard	0	0	1	1	1	1
Pedersen, Ole	0	0	2	1	2	1
Petersen, Gerner Max	17	11	0	0	17	11
Petersen, Aage	0	0	1	0	1	0
Ramsgaard, Preben	9	3	0	0	9	3
Rosenbom, Niels	13	6	1	1	14	7
Rosenkilde, Søren	12	5	2	1	14	6

ROERE	Åbne		Private		Ialt	
	Start	Sejr	Start	Sejr	Start	Sejr
Røgild, Christian	1	0	1	1	2	1
Secher, Jørgen	18	5	1	0	19	5
Secher, Niels	27	17	0	0	27	17
Stilling, Erik	2	0	0	0	2	0
Storgaard, Morten	9	3	0	0	9	3
Sørensen, Emil	15	1	1	1	16	2
Sørensen, Jørn Schnack	15	4	1	1	16	5
Thomassen, Dag	13	6	0	0	13	6
Thøgersen, Bille	0	0	1	1	1	1
Torp, Asbjørn	2	0	3	1	5	1
Ulsø, Niels	2	0	2	2	4	2
Vollquartz, Michael	2	0	3	1	5	1
Vonsild, Niels	1	0	0	0	1	0
STYRMÆND						
Christensen, Ivar	2	1	0	0	2	1
Christensen, Jess	2	0	0	0	2	0
Hansen, Jens Rønne	2	0	1	0	3	0
Hansen, Torben	14	8	1	0	15	8
Håkansson, Willem	0	0	1	1	1	1
Jelsgård, Peter	2	1	0	0	2	1
Julebæk, Bo	22	5	0	0	22	5
Julebæk, Kim	13	3	0	0	13	3
Mikkelsen, Leif Bering	0	0	1	1	1	1
Sørensen, Emil	2	0	1	1	3	1

Oversigt over kaproninger 1966

fordelt på klasser og bådtyper

Klasse		Otter	Firer uden	Firer med	Toer uden	Dobb.-sculler	Single sculler	Inrigger	Ialt
Begynder	start	9		5			1		15
	sejr	2		0			0		2
2. junior	start			2					2
	sejr			0					0
Junior	start	8	6	15		5	3		37
	sejr	5	4	5		2	0		16
Senior	start	6	1	11		14	10		42
	sejr	3	1	2		5	7		18
Private	start	2		1	1		1	2	7
	sejr	1		1	1		0	1	4
Ialt	start	25	7	34	1	19	14	2	103
	sejr	11	5	8	1	7	7	1	40

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS ÆRESMEDLEMMER

Brygger *Carl Jacobsen* †
Professor *H. J. Hannover* †
Overlæge *H. S. Køster* †
Direktør *Henning Koch* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Direktør *Harald Simonsen* †
Overretssagfører *H. Steinthal* †
Grosserer *Gudmund Schack*
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS ÆRESTEGN

Hans Majestæt Kong Frederik IX
Kaptajn *H. H. Bondo* †
Grosserer *Carl Thorup*
Direktør *Henry Skov* †
Direktør *Harald Simonsen* †
H/R-advokat *H. Rømcke,* N.S.R.
H/R-advokat *E. W. Nansen,* N.S.R. †
Aktuar *N. Solberg,* N.S.R. †
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Generallæge *Em. Saugman* †
Ambassadør *Frantz Hvass*
H/R-advokat *Leif Rode,* N.S.R.
Grosserer *Gudmund Schack*
Direktør *Axel Lundqvist* †
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*
Højesteretssagfører *O. Bondo-Svane*
Pianofabrikant *Bjørn Møller*

DANSKE STUDERS ROKLUBS VENNER

I 1966 har Vennerne haft fornøjelsen at modtage indmeldelse fra nedennævnte:

Civilingeniør *J. C. Islef*
Prof., dr. med. *H. K. Kristensen*
Overlæge, dr. med. *Jørgen Røjel*
Underdirektør *Henrik Schaumburg*
Fh. justitssekretær *L. Weesgaard* og *F. L. Simonsen*

REGNSKABS-OVERSIGT FOR 1966:

I kontingent er indgået ialt kr. 4.055,–.
Udgifter (tryksager, porto, gaver) beløber sig til kr. 397,69.
Til D.S.R. er overført kr. 10.000,–.

Bjørn Møller
Kasserer.

FORTEGNELSE OVER D. S. R.s VENNER

Hans Majestæt Kong Frederik IX
Grosserer *S. E. Albertus*
Direktør *W. van Aller*
Cand. jur. *Henning Amelung*
Direktør *H. C. Andersen*
Højesteretssagfører *Niels Andersen*
Overlæge *Wilh. Anthonsen*
Viceforstander, cand. jur. *Aage Eang*
Overlærer *L. Banke*
Overingeniør *E. V. Bardram*
Sagfører, cand. jur. *Erik Becker*
Direktør, civilingeniør *J. B. Beenfeldt*
Skuespiller *Henrik Bentzon*
Grosserer *Knud Biehl*
Læge *Ib Bjerrehus*
Direktør, cand. jur.
K. A. Bjørklund Bertelsen
Apoteker *Sv. E. Bjørn*
Cand. polyt. *Palle Blinkenberg*
Landsretssagfører *B. Boesen*
Laboratorieforstander, lektor
Frode Bramnæs
Prokurist *M. Bredfeldt*
Cand. polyt. *Bent Bredmose*
Statsaut. revisor *Sven Aage Bruun*
Fabrikant *Per Brøchner-Larsen*
Direktør, konsul *Gunnar Buck*
Civilingeniør *Arne Byskov*
Direktør *Viggo Christensen*
Professor, overkirurg, dr. med.
Jens C. Christoffersen
Regnskabschef *Erik Cortsen*
Fuldmægtig *K. J. Crusell*
Professor *Jørgen S. Dich*
Civilingeniør *Th. Eberth*
Murermester *F. G. Eisenøe*
Personalechef *Victor Elvang*
Viceskoleinspektør *Aage Feldt*
Grosserer *A. Filtenborg*
Landsretssagfører *Aksel Fischer*
Civilingeniør *P. Fogh*
Inspektør *Børge Francke*
Landsretssagfører *Leo Frederiksen*
Overlærer *F. Frenzel*
Direktør *Valdemar Friedricks*
Civilingeniør *Dan Frørup*
Museumsinspektør *G. Galster*
Eksp.sekretær, cand. jur. *Nils Gjersøe*
Landsretssagfører *Jørgen Goldberg*
Civilingeniør *Svend Hagerup*
Driftsbestyrer, civiling. *Olaf Hallin*
Tandlæge *Jeff Hammelev*
Prokurist *P. Hammertoft*
Tandlæge *B. Konstantin Hansen*
Civilingeniør *Henning V. Hansen*
Civilingeniør *C. O. Hanssing*
Civiling., entreprenør *P. J. J. Harder*
Civilingeniør *Mogens Hee*
Advokat *Jørgen Helweg-Larsen*
Forlagsboghandler *N. J. Helweg-Larsen*
Redaktør *C. Næsh Hendriksen*
Inspektør *Helge Henriksen*
Højesteretssagf., dr. jur. *Bernt Hjejle*
Landsretssagfører *H. H. Holm*
Typograf *Johs. Honoré*
Ambassadør *Frants Hvass*
Translatør *Jesper Hven*
Statsaut. revisor *Erik Haamann*
Direktør *Even Ibsen*
Civiling. *J. C. Islef*
Civiling. *Poul V. Fjelsted Iversen*
Overlæge *Erik Jensen*
Direktør *Gunnar Jensen*
Hans Jørgen Jensen
Cand. polit. *Harald Jensen*
Prokurist *Henning Jensen*
Korrespondent *J. Sommer Jensen*
Fuldmægtig *Willy Ohm Jensen*
Sektionsingeniør *Micheli Jessen*
Læge *Erik Johannessen*
Civilingeniør *Wriborg Jønson*
Civilingeniør *Hans Kehlet*
Assurandør *Erik Kiersgaard*
Civilingeniør *Kjeld Klintøe*
Oberst *Eivind Knauer*
Fabrikant *C. N. O. Korsgaard*
Overlæge *Peter Krag*
Professor, dr. med. *Niels B. Krarup*
Grosserer *Ove Krarup*
Civilpolitiassistent *Jørgen Krause*
Professor, dr. med. *H. K. Kristensen*
Ingeniør *Erik Lakjer*

Tandlæge *Ove Lange*
Landsretssagfører *Carlo Larsen*
Landsretssagfører *J. Svenning Larsen*
Direktør *Fin Lorentzen*
Kontorchef, cand. polit.
Fridtjof Lund
Højesteretssagf. *H. Lund-Andersen*
Tandlæge *K. Machold*
Direktør, ingeniør *Alfred Madsen*
Civilingeniør *Jørgen C. Madsen*
Civilingeniør *Svend Malver*
Professor *J. L. Mansa*
Civilingeniør *Herbert Marcus*
Læge *Axel Mathiesen*
Læge *Sven Mehlsen*
Ørelæge *Knud Melgaard*
Driftsbestyrer, civiling. *G. Meng-Lund*
Civilingeniør *Knud Mikkelsen*
Direktør *Kai Mogensen*
Overpræsident, greve *Carl Moltke*
Tandlæge *E. Myrup*
Ass. overlæge *Andrej Myschetzky*
Civilingeniør *Bent Mærsk*
Højesteretss. *H. Møhring-Andersen*
Pianofabrikant *Bjørn Møller*
Professor *K. O. Møller*
Stud. mag. *Dan Nielsen*
Arkitekt *O. Mølgaard Nielsen*
Redaktør *Kay Nissen*
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*
Civilingeniør *G. Nyhegn*
Underdirekøtr *H. Nyholm-Poulsen*
Redaktør *Walter Næsh*
Overingeniør, cand. polyt.
Kristian Nørlyng
Redaktør *Ib Sv. Olsen*
Landsretssagfører *E. Winsløv Olsen*
Civiling., dr. techn. *Chr. Ostenfeld*
Advokat *Arne Pedersen*
Stud. polyt. *Erling Hedegaard Pedersen*
Landsretssagfører *Aage Petersen*
Chefredaktør *Ernst Priemé*
Cand. mag. *Bent Rasmussen*
Tandlæge *Bjarno Rasmussen*
Læge *P. Kongstad Rasmussen*
Overdyrlæge *Hans Riimann*
Direktør, cand. jur. *Sten Ryum*
Overlæge, dr. med. *Jørgen Røjel*
Direktør *Per Rønberg*
Tandlæge *B. Rønnow*
Fru *Esther Saugman*
Grosserer *Gudmund Schack*
Underdirektør *Henrik Schaumburg*
Professor, dr. med. *Ole Secher*
Ingeniør *P. E. Selsner-Rasmussen*
Overass., cand. polit. *Ejvind Sieverts*
F. L. Simonsen
Major *C. A. Sjelle*
Civilingeniør *Ole Skærbo*
Revisor *Palle Smith*
Apoteker *Georg Sodemann*
Direktør, civilingeniør *N. Steenberg*
Arkitekt *Hakon Stephensen*
Arkitekt *N. O. Strigel*
Direktør, civilingeniør *P. Stårup*
Civilingeniør *Mogens Suppli*
Højesteretssagfører *O. Bondo Svane*
Landsretssagf. *N. Borup Svendsen*
Ambassadør *Nils Svenningsen*
Læge *Orla Teglers*
Bankfuldmægtig *F. Teisner*
Reklamechef *Knud Terslev*
Eksp.sekr. *Per J. M. Thielemann*
Ekspeditionssekr. *C. F. Thorup*
Skibsingeniør *Kaj Traulsen*
Tandlæge *Erik Weeke*
Overlæge *Mogens Vinten-Johansen*
Laboratorieforstander *E. F. Voigt*
Kammerjunker *Svend Volkersen*
Fh. justitssekretær *L. Weesgaard*
Læge *Jokum Wielandt*
Civilingeniør *P. Wilcken*
Stud. pharm. *Per Willems*
Kontorchef *Holger Wraae-Jensen*
Civilingeniør *S. E. C. Wøhlk*

Papirkniven

Hædersgave for fortjenstfuld indsats til gavn for DSR, en papirkniv af sølv, smykket med klubbens stander og forsynet med inskriptionen »Fortjent«, blev i 1935 som bryllupsgave overrakt klubbens protektor:

Hans Majestæt Kong Frederik IX

Desuden indehaves »Papirkniven« af følgende:

Ove Petersen	1925	Dan Frørup	1945
J. Norman-Hansen	1926	Ejnar F. Voigt	1946
Gudmund Schack	1926	Gunnar Nyhegn	1946
H. B. Fogh	1927	Frode Christiansen	1948
O. Hallin	1928	Erik Kiersgaard	1949
Axel Hertz	1928	Erik Becker	1950
H. Høeg Rasmussen	1929	H. Möhring-Andersen	1951
Axel Lundqvist	1930	Axel Mathiesen	1952
H. Rée	1931	Bjørn Møller	1952
Knud Secher	1932	Carl Sjelle	1952
Ove Mandrup-Poulsen	1933	Mogens Blach	1955
H. K. Rasmussen	1934	Aage Bang	1957
K. R. Melgaard	1935	Wriborg Jønson	1958
Aage Jørgensen	1936	Knud O. Møller	1959
Mogens Hee	1937	N. O. H. Strigel	1960
O. Bondo Svane	1937	Rud Møller-Jørgensen	1960
Sten Ryum	1938	Erik Haamann	1961
Ejvind Sieverts	1939	Aage Hendrup	1962
Jørgen Stærfeldt	1940	Carlo Larsen	1963
Chr. Ostenfeldt	1941	Knud Mikkelsen	1963
Ulf Kaarsberg	1942	Leif S. Rode	1965
Gunnar Wandel	1943	Peter Wilcken	1965
Kr. Nørlyng	1944	D.F.D.S.	1966

Sejrsmasten

DSR skænkede på generalforsamlingen i 1934 »Sejrsmasten til civilingenøir *H. Rée* til erindring om klubbens indtil da største kaproningssæson, der havde resulteret i 36 sejre.

Ingeniør Rée udsatte samme år »Sejrsmasten« som evigt vandrende præmie i DSR.

»Sejrsmasten« gives af klubbens bestyrelse for et år ad gangen til et eller flere medlemmer, som i den forløbne sæson har udført særligt fortjenstfuldt arbejde for kaproningen i DSR.

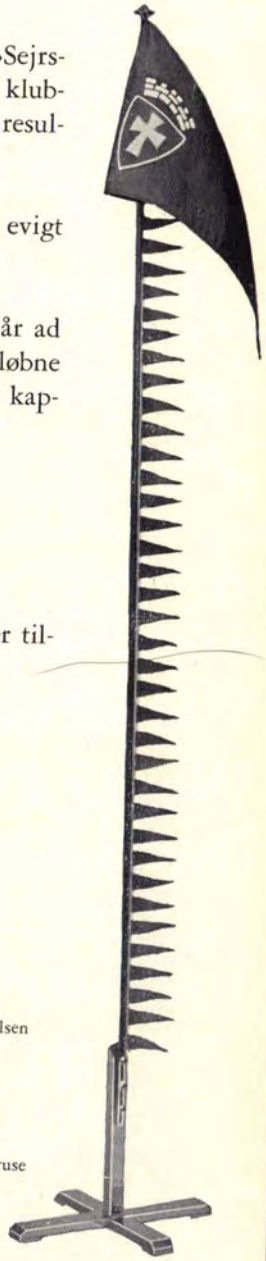

Nedenstående liste angiver, for hvilke år trofæet er tildelt de pågældende:

1934	Gudmund Schack
1935	Mogens Hee
1936	Max Sørensen
1937	Frode Christiansen
1938	K. Kolman
1939	Hugo Grumme
1940	Aage Jørgensen
1941	Kaj Traulsen
1942	Ole Secher
1943	Paul Sivertsen
1944	ikke uddelt
1945	H. K. Rasmussen
1946	Erik Kiersgaard
1947	ikke uddelt
1948	ikke uddelt
1949	Axel F. Mathiesen
1950	Junior-otteren
1951	Jørgen Krause
1952	ikke uddelt
1953	Poul E. Jakobsen
1954	Begynder-otteren
1955	ikke uddelt
1956	Mogens Haut og Kurt Nielsen
1957	ikke uddelt
1958	Toer m. styrmand
1959	Peter Wilcken
1960	Niels Jørgensen
1961	Drengefirer
1962	Hans Frederiksen og Ib Kruse
1963	Chr. Rasmussen
1964	Jens Rønne Hansen
1965	Begynder-otteren
1966	Kaproningsafd.

H. Rée

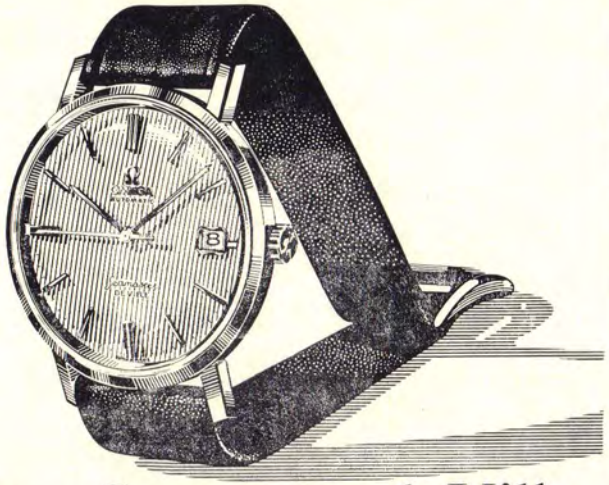

Omega Seamaster de Ville

- med automatisk optræk og kalender

KAUKAJÄRVEN RANALLA

eller da DSR hærgede Tammerfors 30/6-5/7

Torsdag d. 30. afgik en bus fra DSR medbringende både, roere og bumlere, alle med passende tilbehør. De mest morgenfriske påstod, at klokken var 4,30 og at solen skinnede. Målet var *Tammerfors,* hvor vi skulle ro NAM og deltage i den internationale regatta. Turen blev gjort på 30 timer, kun afbrudt af færgeoverfarter, punktering, spisepauser og løbeture. Vores indtog i *Tammerfors* gik forholdsvis stille af, – vi kørte kun én æresrunde.

Efter at være blevet indkvarteret på det fortræffelige hotel *Domus Ykk* kunne vi endelig skride til værket. For en DSR-roer må *Kaukajärvi*-søen nærmest være at sammenligne med *Brabrand*. Det var jo på denne sø, at NAM i kombineret roning/svømning blev afholdt i 63. Vi erfarede dog, at banen, når den viser sig fra sin bedste side, er en ganske udmærket bane.

Fredag aften gik vi en tur i byen, og vi erfarede hurtigt, at Finland ikke blot er de 1000 søers – men også de 1000 møers land.

Lørdag eftermiddag oprandt, og NAM skulle ros. Som de foregående dage viste vejrguderne sig gavmilde. Solen strålede

ned over en næsten blank Kaukajärvi-sø. Pigtrådsplader havde afløst Stævnets Orkester . . . joh, vist var der stemning.

Første løb var firer m. Det blev traditionelt et opgør mellem os og NSR. Vi trak det længste strå og slog nordmændene med 2-3 længder; den finske båd blev roet 1 min. agterud. Vort hold bestod af *Palle, Poul-Erik, Helge, Søren* og *Torben.*

Som noget nyt blev der også roet NAM i singlesculler og toer u. I sculler fik *Jørgen Secher* kun modstand af en finne, – det var dog også tilstrækkeligt. Efter et jævnbyrdigt løb, hvor Jørgen førte det meste af tiden, måtte han se sig slået i spurten. Forskellen var kun en længde.

Toer u. ville utvivlsomt have givet en dansk banedommer nervesammenbrud. Den finske tog det derimod knusende roligt og lod de fire hold om selv at finde vej til målet. Efter at have gennemført en vanskelig slalombane og fanget nogle gevaldige ugler vandt vores hold (*Ostenfeld* og *Rosenbom*) med ca. 5 længder over svenskerne.

Endvidere roedes de indledende heat til søndagens løb. Sen.

NAM-fireren

Efter påkørslen

firer m. afmeldte efter at have padlet banen igennem til en 3. plads. Beg. firer vandt deres heat på hurtigste tid.

Finnerne havde virkelig gjort noget ud af NAM-arrangementet. Næste punkt på programmet var middag på hotellet. En kort men så meget mere interessant sight seeing blev der også tid til, inden vi gjorde vor entré i den internationale studenterklub, der havde lokaler i hotellets kælder. Her var øl (til bumlerne) og masser af piger, så DSR vandt endnu et antal sejre, (der dog ikke tæller med i sejrsfonden).

Takket være afmeldingen havde vi alle fri søndag formiddag. Tiden blev benyttet til at rasere de lokale legepladser, – det gik ikke helt stille af. Altså var vi i fint kamphumør til eftermiddagens finaler. Den finske vejrgud var knap så veloplagt, så regnen silede ned på bedste regattamanér. Det kunne dog ikke afholde os fra at vinde 3 løb på stribe.

Først vandt sen. firer u. efter først at have prøvet at aflive toer u.'s slalomrekord. Derefter badede jun. dobbeltsculleren sig til en overlegen sejr i juniorklassen. Endelig vandt beg. firer deres finale ret så overbevisende. Efter et kort pust skulle *Preben* og *Morten* ro sen. dobbeltsc. Der var imidlertid ikke kræfter nok i behold til at slå *Stockholmspolisen,* selv om det ikke var langt fra. I dagens sidste løb – otter – havde vi begge hold med.

Modstanderne kendte vi ikke ret meget til; dog hørte vi, at den bedste finske båd *(Nesteen Soutajat)* med en sejr ville sikre sig billetter til VM. Desværre (for dem) kunne de kun slå en af DSR's både, – foruden 2 svenske og 1 finsk. Resultatet blev altså: 1. DSR (sen.), 2. *Neste* og 3. DSR (beg.).

Sammenlagt havde vi altså fået 6 sejre; endvidere skal det tilføjes, at *Bagsværd*'s drengefirer vandt begge deres løb meget overbevisende. Da roningen således var vel overstået, kunne vi med god samvittighed drage ned i kælderen til sidste runde mod de finske piger. *Brønnum* (Bagsværds træner) viste sig at være en effektiv og populær lyseslukker!

Mandag morgen blev adskillige kiosker plyndret, så vi kunne se os selv . . . og dog! Vore medbragte piger havde gjort større indtryk på de finske pressefotografer.

Havde opholdet i Tammerfors været minderigt, blev afrejsen det så sandelig også. Som man sikkert husker, blev vi påkørt af en lastvogn og fik ødelagt *Ca Ira.* Det var kun et spørgsmål om cm, før den nye otter og firerne også var blevet ramt. Der herskede en besynderlig stemning – på en gang fortvivlet, rasende og samtidig lettet. Politiet virkede ikke synderligt myndigt, men til alt held for os ankom konsulen og fik tingene på plads i en fart. Vi kom således afsted så betids, at vi nåede færgen i *Åbo* (ellers havde vi fået et døgn til i Finland).

Resten af turen forløb udramatisk. Vi slap for modtagelse på Rådhuset og fik bådene læsset af i rekordtempo.

Som det forhåbentlig er fremgået, har turen i det store og hele været en sikker succes. Hvis bare vi må beholde Tammerfors, så kan Spies gerne tage alt det andet! Jeg tror for øvrigt ikke, at sidstnævnte er interesseret i at følge træner Ib's rejseforberedelser. Men – kære kanin – har du lyst og tålmodighed, så er der sikkert enkelte pladser ledige bag en eller anden åre!

N. Rosenbom

Holland-England turen

Jeg vil berette lidt om de mange oplevelser, Niels og undertegnede havde under vores Hollands- og Englandstur fra den 22/6 til den 4/7 1966.

Niels havde længe brændt efter at deltage i det meget berømte Hollandbeker-single-scullerløb på rostadion Bosbaan i Amsterdam, og da vi i kalenderen så, at det lå kun 3 dage før Henley-regattaen, som vi var udtaget til, var der ikke langt til handling. Efter en spændingsmættet afrejse (vi skulle hente Niels' nye sculler hos Henry Larsen; vi punkterede 100 m fra Storstrømsbroen med den Volvo-varevogn vi kørte i) nåede vi lige netop færgen i Rødby.

Vi havde efter Peter Wilckens pessimistiske udtalelser om hollandske toldbetjente forventet de værste ting ved grænsen, men de ville knap nok se på os, selvom vi havde en dobbeltsculler på taget, der var 10 m lang mod vognens 4½ m. Svenskerne derimod, der ankom nogle få timer senere, blev nødsaget til at få en speciel både-vogn fra Amsterdam til grænsen for at hente deres både. Heldet følger de tossede.

Kaproningen på Bosbaan er noget, som skal opleves. Publikum er fantastisk. Det er muligt, at rosporten i Holland er en udpræget studentersportsgren. Løbene bliver derfor mere end bare roløb. De bliver også udfordringer mellem universiteterne, og det skaber et syngende og råbende publikum, som vi slet ikke kender til herhjemme. Langs hele banen er der en bred cykelsti, og herfra følger hundredevis af skrigende studerende på cykel deres kæmpende kammerater. Og påklædningerne! Foruden universitetsfarverne på rojakkerne, som alle bærer dernede (hvor er vores lyseblå jakker?), havde alle nogle enorme halstørklæder på, (vi målte ét en styrmand havde, det var 5 m langt).

Roningen: 24/6 var Niels' fødselsdag, og han blev lykønsket med en sejr i singlesculler i Argo-sprint. Desværre gik det ikke så godt i dobbeltsculler. På vejen ud til starten kolliderede vi med en bøje, og mit bagbords åreblad blev så slemt beskadiget, at vi var nødt til at ro tilbage for at låne et par nye årer. Vi nåede lige ud til starten, men blev så i løbet slået af et hollandsk hold fra Willem III.

Lørdag den 25. skulle vi deltage i et 2.000 m løb, men blev

her slået af et tjekkisk hold, som i øvrigt satte banerekord ved samme lejlighed.

Søndag skulle Niels ro i finalen om Holland-beker. Han var kommet i finalen tidligere ved at blive nr. 2 i et indledende løb. I finalen, som blev en fantastisk dyst mellem 2 hollændere (af hvilke Niels senere har slået vinderen Wienese i Bled i det indledende heat), førte Niels i starten, men bøjer og manglende trimning af den helt nye båd resulterede i en 5. plads.

Mandag. Farvel til Holland og goddag til England efter en meget hård overfart fra Hock van Holland til Harwich. Vi nåede Wargrave om aftenen og mødte her den resterende del af det danske hold til Henley-regattaen. Da vi ikke skulle ro før fredag, havde vi rigelig tid til at træne og få mine årer repareret. Det skete på bådeværftet i Eaton. Værftet tilhørte kostskolens roklub, som iøvrigt har det største antal både i verden, 900 – næsten 400 scullere i lag på to, række efter række. Vi fik også forevist en 12-åres og originaltegningerne til verdens første outrigger-otter.

Løbene: Fra tilskuersiden sagte orkestermusik bag tribunerne, champagnebar, iskaffebar, behersket klappen for tabere og vindere, de nyeste damehatte og præsentation af dydige døtre. En stemning, der gjorde, at man nødig bevægede sig ind blandt fem tusinde Henley-pyntede tilskuere i sit gamle »vellugtende« rotøj.

Fra tilskuerpladserne ved Henley

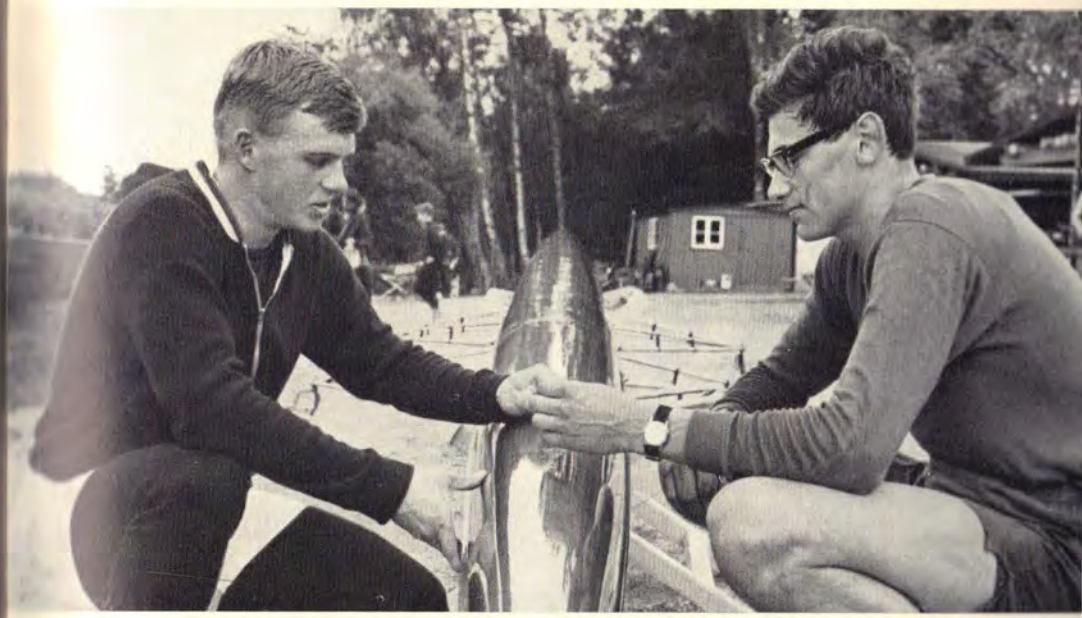

Secher og Islef

Løbene fra roernes side: Start fra bådeanlægget, hvor der fandtes et telt, som rummede alle både incl. ca. 40 ottere. I zig-zag ud af Themsen blandt thedrikkende og sandwichgumlende englændere, som luntede af sted overalt. Langs bredderne store houseboats, hvor englænderens magelighed kom til udtryk. Med sans for de engelske traditioner (løbet gennemførtes første gang i 1839) er løbet ikke lagt over nogen bestemt længde, men er blevet så langt, som man kan lave to bådbaner ved siden af hinanden, uden at de skal svinge. Officielt siges, at løbet er ca. 1 mile 550 yards.

Resultaterne for de danske hold blev, at det lykkedes for KVIKs firer u. st. at vinde i løbet: Stewards' Challange Cup, mens det ikke lykkedes for nogle af os andre at nå så langt. Niels og jeg blev i dobbeltsculler besejret af det engelske hold Cooke-Cooper.

Efter at have overværet præmieoverrækkelsen, som ifølge sagens natur blev foretaget af en admiral (det skulle jo lugte af vand), satte vi næsen hjemefter sammen med de andre danske hold. Alt i alt en tur, som måske var lidt fattig på sejre, men som vi høstede mange erfaringer af. *P. F. I.*

Hempels Skibsfarver
ER SØSTÆRKE

En levende avis
POLITIKEN
KØBENHAVN. TLF. (01) 11 85 11 DØGNET RUNDT

Erindringer fra en langtur i 1923

I 1923 – altså for snart 44 år siden – var det ikke så almindeligt at tage på langtur, som det senere blev. I 1917-18 var klubben blevet en forening af Polyteknisk roklub og Akademisk roklub, en sammenslutning, der jo siden kun har været til gavn og glæde for de to i sin tid adskilte klubber. – Bådene var den gang ikke bygget med langtur for øje, og udstyr i form af telte, proviantkasser m. m. fandtes ikke. – Vi var 5 nogenlunde jævnaldrende kammerater, der fandt ud af, at det kunne være morsomt at tage en tur sammen nordpå til Kullen og Arildsleje. Sommeren i 1923 var vist ikke særlig god, men den uge i begyndelsen af juli, vi havde valgt, var vejret i hvert fald varmt og godt, og det var med højt humør vi en sen lørdag eftermiddag bemandede en af klubbens 4 årers-både og satte kursen nordpå. I Nivå bugten, et godt stykke syd for den pynt, hvor »Nivåhuset« blev bygget i 1926, søgte vi mod land, ind mod de engstrækninger, der den gang strakte sig ned mod kysten fra den gamle strandvej, (det var jo længe før den nye kystvej

Morgenidyl i Nivåbugten – i forgrunden Sieverts, til højre Hermann og Olsen; i badehuset Rasch

blev anlagt). I det lave vand, som her går langt ud i bugten, måtte vi ud af båden og trække den et langt stykke, før vi nåede ind. I vor umiddelbare nærhed var der et badehus, som vi valgte at sove i frem for at rejse vort lille beskedne telt. Det var et spidstelt, som tilhørte en af holdet, stud. polit. Carl Johan Rasch, men det var så sandelig ikke beregnet til flere end højst 4 mand. De øvrige deltagere var stud. polit. Ebbe Hermann, cand. jur. Hjalmar Olsen, stud. jur. Erik Friis Hansen og stud. polit. Ejvind Sieverts. – Jeg var kommet ind i klubben i maj 1921 på foranledning af Rasch og Hermann, som allerede da havde været medlemmer et årstid eller to, og vi plejede i mange år at ro morgenroning sammen kombineret med lange svømmeture. (Man bør erindre, at vandet den gang var betydeligt renere end nu!). De to herrer var iøvrigt et par store skælme, som ikke gik af vejen for grove løjer, når chancen var der. – Jeg husker således en gang, vi var på rotur i en lejet båd på Furesøen, og jeg skulle »afsides«, at de listede sig bag på mig og plumpede en stor, sprællevende aborre, som de ved et tilfælde havde fanget i det lave vand mellem sivene, ned i bukserne på mig, lige som jeg skulle til at trække dem op. Denne kolde, våde, sprællende fisk anbragt præcist i det psykologisk rette øjeblik, havde naturligvis den tilsigtede virkning.

Ved at anbringe os på tværs på gulvet i badehuset med hovederne under den ene bænk og fødderne under den anden, kunne vi være der alle 5 og sov udmærket med de uldne tæpper over os. Ingen havde sovepose med, de var ikke så almindelige den gang. – Næste morgen lavede vi havregrød, og i strålende sol fortsatte vi turen nordpå, gik tværs over sundet ved Helsingør og roede langs den svenske kyst til ud på eftermiddagen, hvor vi lagde ind til en dejlig sandstrand med lave klitter og fyrrekrat i baggrunden. Her rejste vi teltet, badede og lavede mad og sov vist godt nok trods den snævre plads og den kedelige, men nødvendige midterstang, der jo bærer hele teltet. Rasch havde dog det meste af benene udenfor. – Vort personlige udstyr var meget beskedent, og medens nu alle langtursroere bruger køjesække til deres kluns, medførte vi kufferter og tasker, der blev anbragt i båden, som det bedst kunne passe sig. Primusapparat, kasserolle, pande og vanddunk havde vi naturligvis foruden personligt spisegrej.

Næste dag nåede vi tidligt Höganäs, hvor vi blev meget ven-

Opvask ved lejrstedet syd for Höganäs

ligt modtaget af en repræsentant for den stedlige roklub. Han sørgede ikke alene for en god frokost, men ordnede det sådan gennem sine forbindelser, at vi blev kørt ud til kulminerne udenfor byen, for at vi kunne se minerne i drift. Og jeg tør nok sige, at det blev en usædvanlig oplevelse for et hold roere fra D. S. R. Iført olietøj fra øverst til nederst susede vi 800 m. ned, så det mærkedes i mellemgulvet, og dernede – under kornmarker på overfladen – blev vi vist rundt i nogle af de mange minegange og så, hvorledes arbejderne brød kullene. Lavt til loftet var der mange steder, så vi måtte gå krumbøjede. – Om aftenen var vi til bal i en eller anden dansesalon nord for byen. Vi sad ovenpå hinanden i en åben Ford, hvis fører i susende fart førte os derud og hjem igen mere eller mindre beduggede.

Fra Höganäs roede vi næste dag – stadig i magsvejr og sol, forbi Mölle, rundede Kullen og nåede sent på eftermiddagen fiskerlejet Arildsläga. Her fandt vi et godt sted til at slå lejr i smukke omgivelser ved et stendige, og her var vi så en 3-4 dage. Vi foretog udflugter til fods forskellige steder, bl. a. husker jeg en udmærket tur til Kullens nordspids ved fyret, hvor vi tilmed badede trods den stærke strøm, der går her. – Vi var

også ved Djupadal, hvor vi klatrede op og ned ad klipperne, badede og tog solbad. Vi var godt solbrændte efterhånden, men Olsen havde fået for megen sol og døjede med vabler. I nærheden af vort opholdssted var der en zigeunerlejr, og en dag kom nogle spraglet klædte kvinder fra lejren over til os for at invitere os til et zigeunerbryllup formedelst 50 øre pro persona. Vi sagde nej tak. De ville også spå os, og en af dem tog min hånd og gjorde mig forståeligt, at der i håndfladen skulle lægges et kors af svenske 50 ører, hvilket skete. Men da hun så skrabede alle mønterne til sig, protesterede jeg og måtte bruge vold og vride hendes hånd for at få pengene fra hende. Vi havde skam ikke så meget svensk valuta på os, at vi kunne rutte med det til den slags narrestreger. – Iøvrigt voldte disse zigeunere med deres lejr så nær ved os en del bekymringer. Vi fandt det således tilrådeligt at etablere nattevagt med skift på 2 timer ad gangen, idet vi forestillede os, at de kunne komme listende ved nattetid for at bestjæle os, mens vi lå og sov. At vor frygt ikke var helt ubegrundet, blev vi klare over, da Rasch en morgen fortalte os, at han i det tidlige gry havde observeret en flok zigeunere i færd med at malke bondemandens køer på marken bag diget.

Ebbe Hermann, der dengang var en stor charmeur, stiftede bekendtskab med en pige, der boede i Mölle, og han fulgte hende hjem en aften, og den nat var der god plads i teltet. – Der går en historie i klubben om en, der også hed Ebbe, (det kan godt have været den samme), der deltog i en animeret fest i det gamle klubhus i Kalkbrænderihavnen. Det var i 20'erne, og der var ikke flere medlemmer den gang, end at de fleste kendte hinanden. De deltagende herrer var i smoking, og der var rigeligt med spiritus (det var jo andre priser den gang!), så rigeligt, at Ebbe i sin ungdommelige kådhed på et fremskredent tidspunkt af festen tømte et glas med ren whisky. Han stod og lænede sig til grammofonskabet med det tømte glas i hånden, og pludselig går han omkuld og tager skabet med sig i faldet. Så blev han hjulpet ud i det bagved liggende omklædningsrum for at sunde sig. Og så tænkte man ikke mere på ham, men pludselig kommer et medlem løbende ind og fortæller, at der er en, der tager styrtebad i smoking. Man styrtede til, og der, ganske rigtigt, stod Ebbe med vandet fossende ned over sin pæne smoking, alt imens han sa'e: »Ah!« – Han

Fra kulminerne ved Höganäs – kullene brydes

blev øjeblikkelig hevet ud, afklædt og frotteret og med det jernhelbred, han den gang havde, tog han ingen skade. – Der forlyder heller ikke noget om, hvorvidt hans smoking var krympet i vasken. – Jeg var desværre ikke selv med til den fest.

Vor hjemtur foregik lige så behageligt som udturen uden nævneværdige begivenheder bortset fra, at vi midtvejs mellem svenskekysten og Hellebæk blev overrasket af et voldsomt tordenvejr med en ordentlig »bløder«, der gjorde os dyngvåde, men vi nåede da hjem til klubben i god behold. Vi var enige om at have haft en fornøjelig og vellykket tur i varmt og godt juli-vejr, det vejr alle langtursroere drømmer om.

De 3 af os, Rasch, Hermann og jeg tog kort efter på endnu en lille tur, denne gang til Hornbæk, også en vellykket tur, men det er en anden historie.

Ejvind Sieverts

udkast
rentegning
tryksager

LEIF THOMSENS BOGTRYKKERI
KATTESUND 14 . KØBENHAVN K
TELEFONER BY 1701 . 6929 . 1608

Storcirkelsejlads på Kattegat eller turen til Aarhus

Det er svært at sige, hvem der fik ideen til foretagendet.

Hvis jeg hævder, at det er mig, laver Peter Wilcken vrøvl og siger, at jeg som sædvanlig har hugget en af hans udødelige tanker og taget æren af dens udførelse.

Lad mig derfor indskrænke mig til at hævde, at jeg i efteråret 1965 blev inspireret af bestyrelsens forhandlinger om de første skitser til festligholdelsen af vort 100 års jubilæum og de tanker, der herunder blev fremført for at få arrangementerne koordineret med Aarhus Studenterroklub, til at begynde at tumle med planer om i 1966, som et forvarsel for jubilæet, at arrangere en nonstop roning København-Aarhus.

Afgang fra kronometertrappen

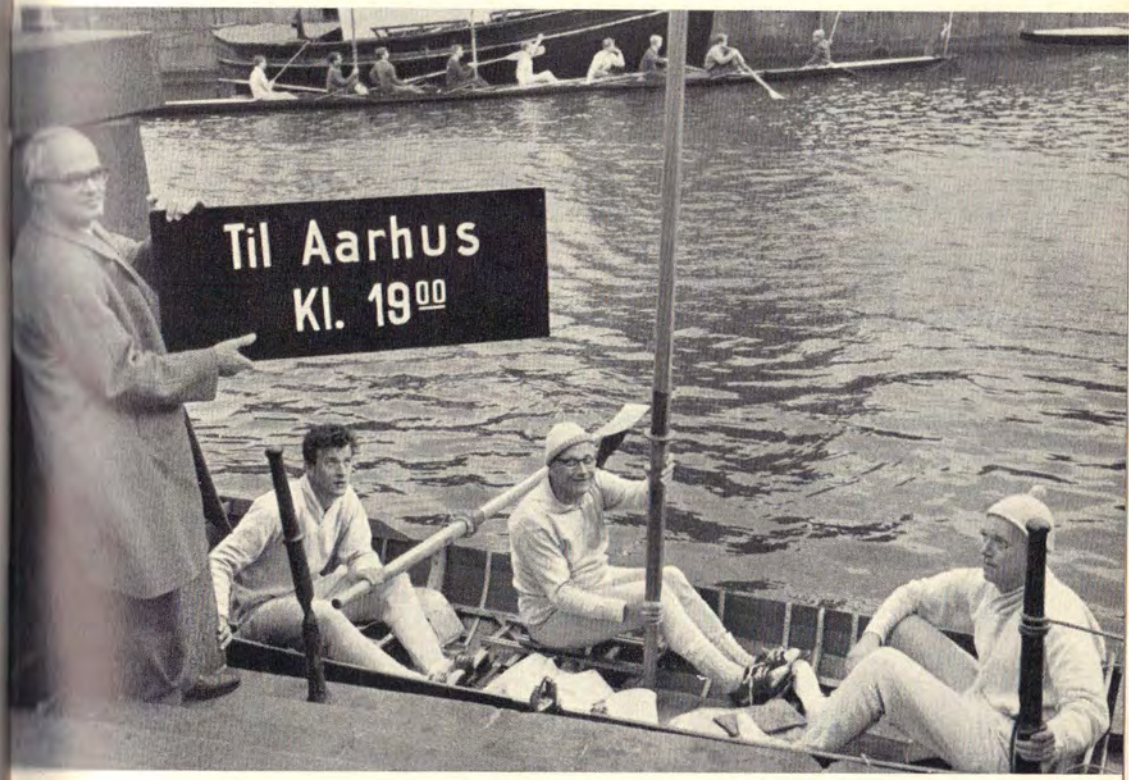

Tanken med denne tur skulle være, at vi fra den store københavnske klub på en lidt opsigtsvækkende måde drog til Aarhus for at opfordre by og universitet til at bistå ASR med festligholdelsen af Dansk Studenterforenings 100 års jubilæum. Samtidig regnede vi med at kunne skabe lidt blæst om foretagendet til gavn for rosporten, ja for idrætten i det hele taget, idet det, som det senere blev udtrykt i en pressemeddelelse, var hensigten at bevise »at det selv i vor overmotoriserede tidsalder er muligt for mennesker at bevæge sig over længere afstande ved legemets kraft alene«.

Nok om det, ideen bed sig fast, og jeg begyndte at arbejde med den. Alt arbejde, ikke mindst i DSR, er forbundet med ærgrelser og skuffelser. Det fik jeg da også at føle under afviklingen af det foretagende, der nu forestod. Det ville føre for vidt her at berette om alle de enkeltheder, der skulle til for at få det hele til at løbe af stabelen, men det skal dog nævnes, at der var store opmuntringer undervejs. Det, der glædede mest, var den velvilje, vi mødte hos Søværnskommandoen og Marinehjemmeværnet, der beredvilligt stillede to store orlogskuttere til rådighed som ledsagefartøjer på turen, således at alle tænkelige sikkerhedsforanstaltninger var truffet og således, at de deltagende tre mandskaber, der skulle ro på skift, kunne forplejes og hvile ud mellem tørnene ved åren.

Planen var oprindelig den, at båden skulle følge den direkte rute til Aarhus, og at turen skulle ros i eet stræk. Dette meddelte vi DFfR, idet vi samtidig gjorde opmærksom på, at vi til ledsagelse havde skaffet den samme slags fartøjer, som i en given situation varetager søredningstjenesten i danske farvande. Disse fartøjer var i stand til at have nær kontakt med båd og roere under alle forhold ved hjælp af radar, projektører med videre, og ville på et øjeblik kunne tage såvel mandskab som båd ombord, dersom det trak op til dårligt vejr. Da vi gennemgik det sikkerhedsmæssige, drog vi sammenligning med *Hugin*-færden over Nordsøen i 1949, hvor et fartøj, hvis sødygtighed var ukendt, bemandet med roere, gik over til England, hvor der også var et forsvarligt ledsagefartøj fra Søværnet, men hvor der dog skulle tages vare på mange flere sjæle i en given situation. Vi mente derfor at have handlet korrekt.

Men vi skulle blive klogere. Hovedbestyrelsen godkendte ikke vort arrangement. Da der ikke skulle skabes negativ propaganda

Cimbria søsættes

for turen, indlod vi os dog ikke i nogen form for debat, men bøjede af, og ruten blev ændret således, at vi skulle følge kysten til Sjællands Odde, hvorfra vi måtte færges over til den jydske kyst af ledsagebåden og fortsætte fra omkring Hjelm ind til Aarhus.

Det blev ret tidligt bestemt, at turen skulle ros i inriggeren *Cimbria*. Dels på grund af navnet, og dels fordi denne båd i 1964 var navngivet af Aarhus Universitets rektor.

Foretagendet udviklede sig efterhånden. Avisernes sportssider skrev små notitser om turen. Fra Aarhus meddeltes, at man lagde an til stor modtagelse i Lystbådehavnen ved ASRs bådehus. I løbet af maj var holdene sat. Turens deltagere blev herefter følgende: Ole Borre Jørgensen, Dan Nielsen, Jens Johansen, Erik Sommer Jensen, NON Strigel, Erling Hedegaard Pedersen, Finn Wibling og Bent Bredmose + undertegnede som selvbestaltet leder af foretagendet. I sidste øjeblik kom Børge Hartz med som reserve.

Efterhånden som det hele havde udviklet sig, og jeg havde ulejligt velvillige mennesker både her og i Aarhus, blev det mig efterhånden uhyggelig klart, at jeg spillede hasard i meget høj grad, idet der var een faktor, der ikke kunne tages forudbestemmelser om, og som meget nemt kunne vælte hele fore-

tagendet som ingen ting, nemlig vejret. Jeg mindedes således efterhånden de mange beretninger, man gennem årene har læst om gæve jordomsejlere, der er strandet på Kullen etc. Skulle det også blive min lod, at blive til grin på denne vis. Der var ikke andet at håbe på, end at lykken ville stå den kække bi – eller heldet følge den tossede.

Starten var fastsat til den 4. juni kl. 19 fra Kronometertrappen ved Holmens kirke, og den kom til at gå på slaget. Arrangementet var nydeligt. Formanden for Danske Studerendes Idrætsforbund, professor J. L. Mansa affyrede en drabelig løsskudspistol. Trappen var pyntet med flag og stander, og en enorm eskadre af klubbens fartøjer af alle afskygninger fulgte *Cimbria* havnen ud. Første hold roede til *Nivå-hus*, hvortil man ankom kl. ca. 1 nat. Der fortsattes til Helsingør næste morgen kl. 5,30, og kl. 8 stødte man til resten af mandskabet + orlogskutteren *Lindholm* i Helsingør nordhavn.

Så begyndte det lange stræk, og i begyndelsen gik det strygende op forbi Hellebæk og Aalsgårde. Humøret var højt, selvom enkelte af roerne var lidt blege om næsen på grund af kutterens uvante bevægelser. Der var ikke ret mange, der deltog i 1. frokostservering.

Men snart viste modgangen sig. Fra omkring Nakkehoved fyr blæste det op fra sydvest. Landet gav ikke længere læ, og en ret kraftig sø var stik i næsen. Båden avancerede kun langsomt. Det var et hårdt slid ved årerne, og på kutteren voksede antallet af dårlige. Ved andet skift var det et problem at manøvrere *Cimbria* ind til kutteren på grund af søgangen. Vor uforlignelige kutterfører, Johansen, og hans gaster fandt imidlertid på råd, idet de smed kutterens jolle agterud i en line og lod roerne stige ned i denne, hvorefter *Cimbria* lagde til jollen, og udskiftningen fandt sted. På næste stræk steg vinden, og farten sagtnedes yderligere. Kl. ca. 18 var vi ved Hundested. Søgangen i mundingen af Isefjord var stærk, og da *Lindholm* ikke kunne ligge på siden af roerne hele vejen på grund af lægt vand, besluttede vi meget mod vor vilje at tage *Cimbria* ombord i *Lindholm* og sejle over fjorden. Der fortsattes derefter fra den anden side, og kl. ca. 22 var vi i Odden havn, hvor vi efter noget besvær fik radiokontakt med næste ledsagefartøj, hjemmeværnskutteren fra Aarhus, der skulle eskortere os resten af vejen. Denne kutter var lidt forsinket på grund af vejret, og var først

Der skiftes mandskab

fremme i Odden havn kl. ca. 24. Efter et krigsråd besluttedes det nu at tage *Cimbria* ombord på denne og overnatte i Odden havn. Vind og søgang ude i Kattegat var på daværende tidspunkt så kraftig, at det ikke lønnede sig at gå ud.

Efter et højst tiltrængt hvil fortsatte vi næste morgen kl. 8. Vinden og søen var nu stik syd, og undervejs ændredes den oprindelige plan om at gå til Hjelm eller Sletterhage og fortsætte roningen herfra til i stedet at gå til Norsminde og tage sydfra op til Aarhus, således at vi kunne få vind og sø og bennel. Vi var ved Norsminde kl. ca. 15, og der blev nu rigelig tid til at tilbagelægge de sidste 30 km op til Aarhus. Vi lå da også ud for Aarhus havn allerede kl. ca. 18. En time efter kom en større skare roere fra de aarhusianske klubber ud af havnen for at ledsage os ind. To toåres blev stillet til rådighed for os, og med *Cimbria* i spidsen gled alle tre mandskaber i destroyerformation ind i lystbådehavnen. Her var den helt store modtagelse. Postbudenes hornorkester spillede, flagalleer var rejst, og vi blev budt velkommen af rektor E. Hammershaimb og viceborgmester Sv. Aa. Nielsen. Selv takkede jeg i få, men forhåbentlig velvalgte ord for modtagelsen og overrakte *Cimbria* til ASR. Derefter var der reception i bådehuset, hvor vi fik overrakt hver et blåt ølkrus indeholdende en *Ceres* øl af det kendte mærke

Rød Erik. Øllen blev drukket på stedet og krusene hjemtaget som en hyggelig erindring.

Da vi var blevet vel underbragte og vaskede på et af kollegierne, var vi gæster ved en middag på studenterhuset. Her overrakte rektor Hammershaimb os en smuk pokal som minde om turen. Denne indtager nu en hædersplads i præmieskabet, som den eneste der i de forløbne 100 år er trukket hjem til klubben af langtursroere. Dagen sluttede derefter på festlig vis med at vi deltog i ASRs kaninfest i Stakladen.

Det gik altså godt. Vi kom derover. 180 km blev der roet ialt. Det lyder ikke af meget, men når man en stor del af vejen skal kæmpe sig frem gennem en strid modsø, er det alligevel et stykke vej. Bagefter er man blød om hjertet og taknemmelig. Taknemmelig mod Søværnet og Hjemmeværnet for storartet bistand. Taknemmelig mod Aarhus, for alt hvad de gjorde for os derovre og sidst, men ikke mindst, taknemmelig mod kammeraterne, der tog den hårde tørn ved årerne, for at gennemføre turen, så godt og så langt som forholdene tillod.

Tak for turen

Bang

FRITZ G. EISENSØE

murermester og entreprenør

MOSEDALVEJ 15 KØBENHAVN VALBY

TELEFON 30 80 22

Pinseturen 1966

Ifølge traditionen blev vi enige om at tilbringe pinsen i Smålandsfarvandet, nærmere betegnet øerne Femø og Fejø. To hold skulle starte fra Bandholm, hvor det var lykkedes os at låne en båd tilligemed den udstationerede. Det ene hold bestod af Mikkel, Reinholt (Kongsdam) og J. Krumholt, medens det efter nogen vanskelighed lykkedes at danne et hold, der bestod af undertegnede, Lars Rich og Sommer Jensen. Det tredie hold dannedes af Borre, Hougaard og Finn Wibling, disse sidste skulle ro i den udstationerede båd i Vordingborg.

Klokken tre om eftermiddagen lørdag den 28. rullede mit hold og jeg fra København, og ankom til Bandholm Roklub kl. ca. 6. Man bliver modtaget af supermanden Kongsdam Reinholt med ordene: »Kom i hak, drenge, vi skal til Blans vig i aften!«

Klokken 21 når vi frem. Gudskelov for Jensens Konserves, i

løbet af »no time« har jeg middagen klar og så i soveposerne, medens Fader Neptun spiller trækbasun over havet. Næste morgen sol, men ret kraftig blæst; da Mikkel havde fået sit forskellige grej samlet (pyjamas o. a. fra buskene rundt omkring), var vi klar til start klokken 11 formiddag.

»R/S Guldborgsund« går fint igennem, men de andre når dog først frem til Fejø, og delikaterer sig med frokost på kajen i havnen. Vi andre går også i lag med maden og guldbajerne. De andre, d. v. s. Kongs . . ØH Reinholt og Krumholt kigger langelig over til vort velforsynede bord. Efter det jeg forstår har Mikkel mere tænkt på det vitaminrige end det kalorierige, men alligevel – stakkels mand – man tænker jo heller ikke på, at man kommer ud med to fyre, der æder som italienske daglejere. Mikkel og jeg kigger lidt på vejret, vinden står stadig frisk, og »de to gamle drenge« bliver enige om at benytte læ af Fejø så længe som muligt og så gå over til Femø på det smalleste sted. Vi ror nordpå mod »sletteren«, og så ud i det igen. Det var ikke så slemt, som vi havde troet, søen havde vi gunstigt, foran på tværs, og efter en times roning nåede vi over til nordspidsen af Femø, hvor vi altid ligger på familien Skotte Nielsens grund. Kongsdam bliver sendt i land for at hilse på familien og kommer tilbage og meddeler, at vi er hjertelig velkomne, der er oven i købet en campingvogn med to gasblus til disposition, hvor vi kan lave mad. Vi slår lejr i plantagen i læ. Vinden er ved at løje af, det er en pragtfuld aften og et dejligt sted. De to skippere og kokke går i gang med middagen; Mikkel rehabiliterer sig, hamburgerryg – med asparges samt rødvin. Man må beundre Mikkel, han tager sit holds gas med jydsk stoisk ro, bliver det for slemt, får han det sidste ord med en rungende flatus, der kan få selv den bedste Demosthenes til at tabe mælet. Vi bliver enige om at tage en aftenøl på Femø kro, hvor de stadig kan huske os, hvad der ikke kan undre nogen!!! Da vi går til ro, er det blevet næsten vindstille, og det er det også næste morgen, da vi vågner.

Den vind, der er, blæser fra nord, så vi tager os god tid og spiser også frokost inden vi starter. Klokken to er vi på vandet og tager afsked med vort plejebarn, en tilløbende kattekilling. Klokken ca. fem er vi i Bandholm, og pinseturen er slut. Vi takker for lån af bådene, spiser rester til aften og sætter kursen mod København.

Borres hold havde vi intet set til, han valgte at deltage i Vordingborg Roklubs fællestur, der gik østpå. Man tror det er løgn, en af klubbens største eskapister som deltager i en fællestur! Derefter havde hans tur gået rundt om Bogø med en afstikker til Møn og et ophold på en timestid i Stubbekøbing. Efter hans egne og holdets udtalelser en helt igennem fin pinse. Var det muligvis fordi deltagerne i fællesturen var halvt piger??? *Honi soit, qui mal y pense.*

H.

J. S. V. WEILBACH
kgl. hofleverandør
STRANDGADE 22 TLF. AS '6220

Flag
Vimpler
Yachtflag
Klubstandere
Telte

Håndboldafdelingen 1966

Udviklingen har taget fart i de sidste par sæsoner i denne gren af DSR. Ikke blot har man for andet år i træk fået en ny leder, men man har også oplevet en spillemæssig fremgang, som man næppe tidligere har været vidne til.

Undertegnede måtte ved min afgang fra bestyrelsen i efteråret 1965 løskøbe mig ved at overtage hvervet som leder af håndbolden for at få lokket Borre, der var leder i 1965, ind i bestyrelsen. Til mit store held overtog jeg et 1. hold, der var i fin fremgang og i sin anfører, Svend Erik Moth Lund, havde en mand, der ordnede alt det praktiske i forbindelse med kampene, udtage hold, ordne transporter o.s.v. Min heroiske indsats har derfor væsentligst bestået i at vinke med måldommerflaget og notere de gennemgående særdeles gode resultater.

Tilslutningen til vor træningstime har været af samme størrelse som i de foregående sæsoner, måske dog en anelse mindre. Dette kan formentlig henføres til, at en del nye deltagere har følt sig afskrækket ved, at spillestandarden er blevet noget forøget.

Selvom vi, som det skulle fremgå af nedenstående, disponerer over en syv-otte virkelig gode spillere, der interesserer sig for at spille kampe, kniber det en del med halen. Som følge heraf og belært af de forrige sæsoners vanskeligheder besluttede jeg ikke at anmelde noget andethold til turneringen, men at afvente sæsonens start og eventuelt senere melde et hold til den såkaldte Nødturnering for nye hold. Dette viste sig desværre ikke muligt, dels fordi interessen ikke var overvældende og dels fordi vi ikke disponerede over en tilstrækkelig god målmand.

Som sædvanlig har vi al mulig grund til at være taknemmelige overfor Studentergymnastikken, der stiller hal og træner til vor disposition for et yderst rimeligt beløb. Endvidere havde vi i efteråret den glæde, at den time vi tidligere havde haft i Idrætshallen blev givet tilbage til os. Denne time delte vi tidligere med en anden klub, men i modsætning hertil har vi i denne sæson udnyttet den til at spille en lang række træningskampe mod forskellige modstandere. Dette har indtil nu fungeret ganske udmærket og givet klubbens 1. hold særdeles megen kamprutine, som ser ud til at komme det til gode i turneringen.

I lighed med tidligere år bringes nedenfor en gennemgang af den forløbne sæson og dens resultater.

Turneringen 1965–66: B-rækken

3/10 1965:	DSR–Aladdin	10– 5
31/10 1965:	DSR–H 61	6– 7
7/11 1965:	DSR–Posten	22–11
21/11 1965:	DSR–FDBI	11– 6
12/12 1965:	DSR–LK	11– 5
9/1 1966:	DSR–BGH	12–11
23/1 1966:	DSR–TII	13– 9
20/2 1966:	DSR–TSG	10– 6
20/3 1966:	DSR–FDF	23– 6

Ialt 9 kampe 16 points og målscore 118–66.

Med dette glimrende resultat blev D.S.R. vinder af B-rækken og rykkede op i A-rækken, så vidt vides for første gang i klubbens historie.

Oversigt over målscoring:

Søren H. Thomsen	9 kampe	48 mål
Willi Fonnesbæk	8 kampe	26 mål
Niels Rosenbom	9 kampe	16 mål
Helge Sommer Jensen	9 kampe	11 mål
Sv. E. Moth Lund	9 kampe	4 mål
Svend Stouge	8 kampe	4 mål
Ole Borre Jørgensen	1 kamp	4 mål
Jesper Blem	8 kampe	2 mål
Jørgen Danelund	2 kampe	2 mål
Peter Wilcken	1 kamp	1 mål
Hans Trautner	2 kampe	0 mål
Arne Berner (målmand)	9 kampe	÷66 mål

Roernes Håndboldturnering fandt sted søndag den 27. marts og var arrangeret af D.S.R., der også i denne egenskab viste sig fra sin bedste side. Borre havde lagt et meget stort arbejde i dette arrangement, der afvikledes helt uden mislyde, og ovenikøbet gav klubben et pænt overskud.

D.S.R. deltog som sædvanlig med to hold og opnåede ligeledes som sædvanlig gode resultater.

Herrer A-rækken:

DSR–Aarhus	11– 5
DSR–Holbæk	18– 3

Finale:

DSR–Lyngby	18– 8

Herrer 2. hold:

DSR–Skjold	16– 2
DSR–Lyngby	4– 1

Finale:

DSR–Skovshoved	8–14

Som følge af sidstnævnte resultat spiller vort 1. hold nu igen i Mesterrækken efter en pause på to år.

Boldklubben SØVANGs udendørs stævne den 6. august 1966: For tredie gang stævnede vi ud til sydspidsen af Amager for at boltre os på havekoloniens knolde. For tredie gang måtte D.S.R. trække sig tilbage uden slutsejr, men for tredie gang blev tredie halvleg i klubhuset en stor sejr for vore tropper.

I det strålende solskin noteredes følgende resultater:

DSR–SAS 15–9 Søvang–SAS 16–9 DSR–Søvang 13–16

SØVANG vandt således trekantturneringen.

Turneringen 1966–67: A-rækken.

Hidtil spillede kampe:

25/9 1966:	DSR–CIK	10– 7
2/10 1966:	DSR–KFUM	12–12
16/10 1966:	DSR–AHK	9– 9
23/10 1966:	DSR–VHC	18–21
6/11 1966:	DSR–BI	13– 7
27/11 1966:	DSR–SIF	14–10
4/12 1966:	DSR–VKI	19–13

Der mangler endnu 4 kampe.

Foreløbig stilling:

VHC	7 kampe	10 points,	målscore 131–120
DSR	7 kampe	10 points,	målscore 95– 79
KSG	7 kampe	10 points,	målscore 105– 98

Som man ser, har D.S.R. formået at placere sig i toppen af A-rækken i sin første sæson efter oprykningen. Der forestår nogle ulideligt spændende kampe i foråret, idet en 2. plads er nok til oprykning til Mellemrækken.

Da denne årbog danner indledning til en jubilæumssæson med deraf følgende tendens til tilbageblik, bringes nedenfor en oversigt over resultaterne gennem de senere år.

Deltagelse i Københavns Håndboldforbunds turnering, B-rækken.

1954–55	8 kampe	10 points	nr. 4
1955–56	9 kampe	8 points	nr. 6
1956–57	9 kampe	2 points	nr. 9
1957–58	8 kampe	12 points	nr. 3
1958–59	6 kampe	2 points	nr. 6
1959–60	8 kampe	7 points	nr. 6
1960–61	9 kampe	8 points	nr. 7
1961–62	8 kampe	7 points	nr. 6
1962–63	11 kampe	10 points	nr. 7
1963–64	6 kampe	4 points	nr. 5
1964–65	7 kampe	6 points	nr. 4
1965–66	9 kampe	16 points	nr. 1

Som følge af sidstnævnte resultat deltager 1. holdet fra indeværende sæson i A-rækken.

Deltagelse i Roernes Håndboldmesterskaber.

1954	A-rækken	nr. 2
1955	A-rækken	nr. 1
1956	Mesterrækken	nr. 4
1957	A-rækken	nr. 1
1958	Mesterrækken	nr. 4
1959	Mesterrækken	nr. 3
1960	Mesterrækken	nr. 1
1961	Mesterrækken	nr. 1
1962	Mesterrækken	nr. 4
1963	A-rækken	nr. 1
1964	Mesterrækken	nr. 4
1965	A-rækken	nr. 2
1966	A-rækken	nr. 1

I 1967 spiller vi således atter i Mesterrækken med den deraf følgende mulighed for at vinde pokalen til ejendom med tre sejre ialt.

Forhåbentlig skulle det fremgå af ovenstående, at klubbens håndboldafdeling så langt fra er noget hensygnende foretagende, men tværtimod er inde i en udvikling, der meget vel kan medføre, at D.S.R. fra næste sæson har et hold i Mellemrækken.

Dette lyder jo ganske morsomt, men det vil stille ganske betydelige krav til såvel spillere som ledelse, krav som det kan blive svært at leve op til, da D.S.R. jo ikke er og heller ikke skal være en håndboldklub.

Undertegnede er ikke i tvivl om, at D.S.R. med det nuværende spillermateriale vil være i stand til at klare sig hæderligt i Mellemrækken. Men hvis man vil konsolidere sig der og skaffe nyt spillermateriale frem til fornyelse og forstærkelse af holdet, vil det blive nødvendigt at gå bort fra det motionsprægede og over til at drive afdelingen som en regulær håndboldklub.

Om det ønskelige heri kan der meget vel være delte meninger. 1. holdets sidste kampe i foråret vil afgøre, om klubben bliver stillet overfor dette problem. *Peter Wilcken*

Ski- og orienteringssektionen 1966

Ski og Orienteringssektionen 1966 – Den 25. Sæson.

Måske endnu mere udpræget end de foregående år har det været en lille del af Sektionens medlemmer »Den faste Kerne«, der har præget aktiviteten i det forløbne år. Sektionens formål er jo at give de af klubbens medlemmer, der ønsker det, mulighed for at drive Orienteringssport, under den ene eller den anden form.

Som motionsbetonet idræt kan betegnes den del af orienteringen, der udøves gennem afholdelse af træningsløb, klubløb m. v. og som udpræget konkurrencebetonet den del, der udøves ved konkurrenceorienteringen, de såkaldte »Åbne løb« d. v. s. løb arrangeret af enkelte klubber, men hvori alle inden for Orienteringsforbundet kan deltage.

Den førstnævnte har vi tilgodeset gennem afholdelse af træningsløb sammen med Roklubberne Skjold, K.R. og Skovshoved ved afholdelse af træningsløb fortrinsvis fra Bagsværd Rostadion næsten hver søndag vinteren igennem, arrangeret skiftevis af de forskellige roklubber, samt ved enkelte rene klubarrangementer, i form af løb fra klubbens hytte »Gåsehuset« velbeliggende lige op til Ravnsholt skov. Interessen for disse træningsløb har vist sig at være stor, idet der konstant møder omkring 50 deltagere op til disse. Pudsigt nok er deltagelsen fra D.S.R. ringe! For de andre klubbers vedkommende er størstedelen så udpræget folk, der deltager for motionens skyld, og måske også for konkurrence på et klubmæssigt plan, medens deltagerne fra os næsten udelukkende er de, som anvender dem som træning for deltagelse i de »Åbne Løb«. – Det er vort håb, at flere får øjnene op for denne gode mulighed for motion, der ligger her, idet dette ikke er så tidskrævende som deltagelse i de »Åbne Løb«, der jo tit kan tage det meste af en søndag, når konkurrencestedet er beliggende langt væk f. eks. i Sverige, hvilket vel nok er årsagen til den ret ringe interesse for netop disse løb. Med beklagelse har vi endvidere lagt mærke til, at kun ganske få af de gamle orienterere har været på banerne i år. Vi er nogle, der gennem en del år har nydt at se, at de »gamle« stadig gider. En Saga blot, er således Rindung og Ponsaings vel nok næsten 25 års dysten på banerne, hvor kun den indbyrdes placering talte, og hvor den ene udmærket kunne

gå hen at vinde i H. B. klassen uden at nogen af dem egentlig opdagede dette. De er blevet lystfiskere!

For dem, som er interesserede i deltagelsen i de »Åbne Løb«, har vi en fast mand, til hvem anmeldelse sker, og som anmelder deltagerne samlet til den pågældende arrangerende klub.

Med den størrelse sektionen har, har Styret i det forløbne år sat sig som mål at holde disse muligheder for orientering åbne, og renonceret i nogen grad på de egentlige klubaktiviteter, klubløb, instruktionsaftener, propagandaaftener og lignende. Ved Sektionens generalforsamling d. 30. nov. enedes man om at videreføre denne linie, samt iøvrigt om fortsat at stå som fast arrangør af et løb for kredsen, nemlig vort nu i 25 år lagte «Stifinderløb«, hvortil vi i 1967 har fået datoen d. 30. april tildelt.

Det nye Styre blev iøvrigt: Genvalg af Kell Hallstrøm og Gert Pedersen (formand og kasserer). Som sekretær valgtes Henning Jacobsen ind i stedet for Birthe Thagesen, der er rejst til Amerika 1 år. Med H. Jacobsen har vi fået en af vore unge interesserede orienterere ind i Styret, og mener dermed at have et Styre, som tilfredsstillende kan udføre det arbejde, det har påtaget sig.

Endvidere har Sjællandskredsens klubber sommeren igennem afholdt træningsløb onsdag og søndag.

Sektionen 25 år

Grundet dette jubilæum har vi afholdt nogle særarrangementer i årets løb.

Disse indledtes med »Julekispus« fra »Gåsehuset«, hvor efter speciel indbydelse henved 35 mødte op, heraf 13 veteraner, d.v.s. orienterere i over 20 år. En af sektionens første formænd Jesper Hven bl. a.. Dette prægede også resultaterne på banen, idet »man« faktisk havde glemt, hvor meget der skulle til for at kunne gå i krig med et »rigtigt Julekispus« – Flere af dem havde således ikke engang regnestok eller kikkert med! – 1 nåede til post 3, dog efter at være blevet hjulpet lidt. Men dertil må nu også siges, at et rigtigt julebord ventede. Det foregik iøvrigt under mottoet

Kom og se de skæggede pionerer,
kom og se nutids orienterer.

Endvidere har vi afholdt 2 orienteringsløb »for alle«, nemlig søndagene d. 13/2 og 22/6. Formålet var at gøre opmærksom på, at der var noget, der hed orientering. Vi fik gratis annoncer i en del lokalblade samt den ene gang i Politiken. Sportsjournalisten i Politiken vidste knapt, hvad det var, men kom frem til, at det var en slags terrænløb, blot i langsommere tempo, så at man kunne få rigtigt tid til at tænke og dermed finde frem til posterne hurtigst muligt! Vi fik endvidere udført diplomer til dem, som gennemførte.

På initiativ af Jesper Hven blev det første foreslået som skiorientering. Uheldigvis havde flere aviser overset ordet ski, men da sneen endvidere næsten udeblev den dag, gennemførte vi det som almindelig orientering. 1 var mødt med ski. Det foregik i Rude skov, og der deltog ca. 20. Det næste foregik fra Bøndernes Hegn i Hareskoven, og hertil var fabrikeret »kunstneriske skilte«, der viste folk til rette. Her var deltagelsen 30. Man kan deraf konstatere, at det ikke var nogen særlig succesfuld propaganda!

Skisporten

Vi deltog i 3×10 km langrend fra Bagsværd Rostadion, et løb som KR havde arrangeret. Ingen fra selve sektionen deltog, men 3 af kaproerne. De fik en 2. plads af 6 i B. klassen. Interesserede bedes holde sig informeret ved henvendelser til Styret, idet der i uger med sne med korte varsler arrangeres skikonkurrencer.

Årets resultater

Resultatmæssigt har kun Røde som sædvanligt kunnet gøre sig gældende. Han har holdt sig i A. klassen og har der som bedste resultat opnået en 3. plads i Sorø. Han løber også Y.O.B. og har der opnået 2 1. pladser, 1 2. plads, nemlig i årets forbundsmesterskab, der foregik på Himmelbjergegnen, således detroniseret, idet han jo vandt dette sidste år, samt 2 3. pladser, heraf den ene i klitløbet, iøvrigt lagt af en af vore tidligere ivrige orienterere Robert Christiansen, nu bosiddende i Thisted. Øvrige placeringer er mere på det jævne.

I roernes kompasløb havde 3 klubber, heriblandt vi muligheden

for at erhverve dette til ejendom. Vor placering blev dårlig, men ingen afgørelse blev truffet p.g.a. en forkert udlagt post, hvorfor man udskød afgørelsen til næste år. Vi har endvidere deltaget i 3 mands stafetten for Sjællandskredsen i A. klassen, hvor vi blev nr. 11 af 16, idet vi dog en overgang lå til en 8 plads. I tremilen 21 km deltog vi med 3 mand, Røde, Gert og Kell, som alle gennemførte trods dårligt vejr med sne og slud. Røde fik her sin anden 2. plads i Y.O.B., idet han kun blev distanceret med 8 min. af 2 svenskere, vindertiden 2.42, og der var 19 poster. Styret har iøvrigt besluttet sig til at skærpe formen i den kommende sæson, således at vi kan stille et mere homogent hold i næste års holdkonkurrencer, og håber derigennem måske også at animere andre!

Vestskoven

Er ved at blive en realitet. Sektionen har støttet dette projekt, idet den har indbetalt et beløb til Handelsbankens afdeling ved Holmens Kanal (hovedafd.) på *konto nr. 226.80 mrk. »Vestskov«* og opfordrer andre til at gøre ligeså. Hver 5 kr. indbetalt bliver til et nyt træ i denne skov. Pengene er bundet og kan kun hæves og anvendes til dette formål. Tre kendte mænd med nær tilknytning til projektet skal alle skrive under i fællesskab for at de kan hæves. Vi mener, at dette er et formål, hvortil sektionen bør yde sin støtte.

Stifinderløbet - det 22.

Som et specielt punkt på årets program er jo årets Stifinderløb. Mærsk havde påtaget sig det store arbejde med at lave banerne. Alt klappede, som det skulle som følge af hans omhyggelige forarbejde. Røde var banekontrol og Gert var stævneleder, medens Hans Ove Hansen var overdommer. Løbet foregik ved Lellinge (Køge) i et overdådigt snevejr. Der var anmeldt over 200, men kun lidt over halvdelen mødte op. Der var bus til flere af starterne. Disse måtte køre en kæmpeomvej, da de mindre veje til startstederne var ufarbare. På start 2 kom de startende således frem 2 min. før den første skulle starte, og der var næsten 1 m sne ved dette! Banerne var heldigvis relativt lette, hvilket var et held under disse omstændigheder, idet arrangementet derved alligevel fik et normalt forløb.

Hermed er da beretningen om den 25. sæson afsluttet, et år, som ikke giver rige løfter for det kommende, men ej heller virker nedslående, særligt når man ser tilbage og derved indser, at man må acceptere dens eksistensvilkår, som måske snarere kendetegnes ved dens eksklusivitet, som snarere bør fremhæves, fremfor en fremtrædende aktiv rolle som må konstateres at være en saga blot, og hvortil Styret i de måske sidste 10 år forgæves har forsøgt at føre den tilbage. Og hermed godt nytår.

Kell Hallstrøm

KARL POULSENS BÅDEBYGGERI

v. E. ELMING

LØGSTØR (08)671229

Kasseregnskab
fra 1. november 1965
til 31. oktober 1966

INDTÆGTER

Kontingenter, aktive	73.423,40	
Kontingenter, passive	7.826,00	81.249,40
Tilskud og gaver m. v.		
Københavns Kommune	15.000,00	
Ingeniør Ree's mindelegat m. fl.	48.352,00	
Polyteknikerlegatet	2.000,00	
DSI	5.951,72	
Politiken	2.000,00	73.303,72
Diverse indtægter		
Salg af tøj, mærker og tryksager, bøder		4.769,65
Salg af 2 åres inrigger		500,00
Overskud – leje Nivåhus		533,84
Indgået til jub. fond		1.701,00
		162.057,61
Balance pr. 31.10.1966		17.867,62
		179.925,23

Klubbens pantegæld: Klubhuset i Svanemøllebugten: kr. 144.937,50.

Indestående på jubilæumsfond pr. 31.10.1966: kr. 25.246,48.

Kontingentrestance pr. 31.10.1966: kr. 11.890,00.

Foranstående regnskab er revideret og fundet i overensstemmelse med foreliggende bilag.

København den 9. december 1966. N. H. SCHAUMBURG ERIK HAAMANN

UDGIFTER

Klubhuset			
Leje af grunden	3.465,49		
÷ ref. af bådeværftet m. v.	641,00	2.824,49	
Skatter og afgifter	5.237,64		
÷ ref. af bådeværftet	160,27	5.077,37	
Assurance		790,00	
Vedligeholdelse og nyindretninger		17.074,16	
Telefon	2.416,79		
÷ ref. v/automater	398,05	2.018,74	
Renholdelse		3.308,55	
Andre udgifter		136,87	31.230,18
Bådene			
Køb af 4 åres inrigger		7.040,00	
Vedligeholdelse af både og årer		11.265,81	18.305,81
Den daglige drift			
Securitas		420,33	
Opvarmning, el og gas	15.208,06		
÷ refunderet	11.882,20	3.325,86	3.746,19
Fremme af klublivet			
Gymnastik, håndbold, svømning		3.732,00	
Fællesture		106,90	
Medlemsbladet, trykning og udsendelse		3.861,64	
Fester		60,88	
Køkkenets drift og anlæg		5.359,43	
Andre udgifter		27,65	13.148,50
Administration			
Kontorhjælp		7.533,00	
Porto, kontorartikler		3.557,34	
Andre udgifter		49,30	11.139,64
Repræsentation			
Årbog m. v.			13.158,80
Kaproningsudgifter			
Drift af bådehus i Sydhavnen		3.002,60	
Nyanskaffelser		20.128,32	
Vedligeholdelser		7.704,58	
Deltagelse i kaproninger		20.914,20	
Gravering – præmier		1.362,20	
Motorbåd		1.053,67	
Træner		5.900,00	
Studentermatch		159,80	
Andre udgifter		44,00	60.269,37
Gåsehus			
Afgifter			192,97
Kontingenter m. v.			
D.F.f.R., D.F.f.R.s Københavnskreds, Regattaforeningen etc.			7.899,76
Diverse			
Køb af tøj, mærker og tryksager			4.512,37
Indbetalt til Fond (heri gave 1.000,00 kr.)			7.951,00
Balance pr. 31.10.1965			8.370,64
			179.925,23

København den 20. november 1966. Aage Bang.

Indhold

Forord af klubbens protektor Hans Majestæt Kong Frederik IX ... 5
Dansk Studenterroning 1867–1967 ... 5
De akademiske roklubbers historie 1867–1942 ... 7
Glimt af D.S.R.s historie 1942–1965 ... 25
D.S.R.s bestyrelse 1943–67 ... 47
Vindere af KVIK-matcherne ... 48
Vindere i Studenter- og Universitetsmatchen ... 49
Beretning for sæsonen 1966 ... 53
Bådenes benyttelse i 1966 ... 62
D.S.R.s virksomhed 1962–66 ... 65
Medlemsstatistik pr. 1. november 1966 ... 65
Kaproningsberetning 1966 ... 67
Langtursrochefens rapport ... 83
Materielforvalterens rapport ... 85
Pokaler vundet i 1966 ... 87
Kaproningsstatistik ... 88
Oversigt over kaproninger 1966 ... 90
D.S.R.s æresmedlemmer ... 91
D.S.R.s ærestegn ... 91
D.S.R.s venner ... 91
Papirkniven ... 94
Sejrsmasten ... 95
Kaukajärven ranalla ... 97
Holland–England turen ... 101
Erindringer fra en langtur i 1923 ... 105
Storcirkelsejlads på Kattegat – eller turen til Aarhus ... 111
Pinseturen 1966 ... 117
Håndboldafdelingen 1966 ... 120
Ski- og orienteringssektionen 1966 ... 125
Regnskab for 1966 ... 132

Foto: Strigel, Dan Nielsen, Erling Hedegaard Pedersen, Erik Sommer Jensen m. fl.
Klicheerne fra de historiske afsnit stammer fra D.S.R.s arkiv.
Årbogens redaktion: Dan Nielsen, Ole Pedersen (ansv.) og Bent Rasmussen.

Red. bringer alle, der har medvirket til årbogens tilblivelse, såvel med tekst som med billeder, en hjertelig tak.

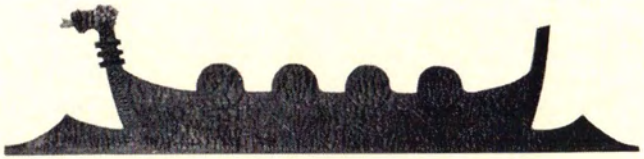

OLUF
RØNBERG A/S

-en iskold

AALBORG AKVAVIT...

LEIF THOMSENS BOGTRYKKERI